

Ons kenmerk 200900056199
07/28523

Bijlage(n)

Maastricht 23 juni 2009

VERZONDEN 29 JUNI 2009

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

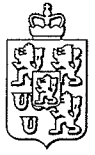
1. De aanvraag

Op 5 juli 2007 hebben wij een aanvraag d.d. 5 juli 2007 ontvangen van Wormdal Vastgoed BV (voorheen: Nievelsteen BV) voor een revisievergunning ingevolge artikel 8.1, lid 1, sub b en c juncto artikel 8.4 van de Wet milieubeheer (Wm). Het betreft de inrichting van Wormdal Vastgoed BV die gelegen is aan de Wolfsweg 75 te Eygelshoven, kadastraal bekend als gemeente Kerkrade, sectie P, nummers 519, 1052, 1053 en 1179. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 07/28523.

Op 3 september 2007 hebben wij verzocht om aanvullende gegevens. Deze aanvullende gegevens, gedateerd op 6 november 2007, zijn bij ons op 9 november 2007 ingekomen. Op 19 juni 2008 en 9 januari 2009 zijn bij ons eveneens aanvullende gegevens binnengekomen op de vergunningsaanvraag.

De aanvraag van Wormdal Vastgoed BV betreft met name de volgende activiteiten:

- De productie van maximaal 40 miljoen bakstenen per jaar oftewel 80.000 ton aan bakstenen per jaar;

- Productie van gravel voor sportvelden met een jaarcapaciteit van maximaal 10.000 ton;
- Het bewerken (malen, drogen, breken en zeven) van minerale grondstoffen (o.a. kolen en leisteen) met een jaarcapaciteit van maximaal 125.000 ton;
- De handel in en opslag van kalkzandsteen.

Ten opzichte van de meest recentelijk vergunde situatie veranderen de aangevraagde capaciteiten niet. Wel is de opstelling van een in delen reeds aanwezige mobiele breek-/zeefinstallatie voorzien evenals de bijplaatsing van een nieuwe brander in de droog-/maalinstallatie, de plaatsing van 9 silo's voor de opslag van gereed en bewerkt product uit de droog-/maalinstallatie en de bouw van een aantal romneyloodsen en een ander type loods.

Van toepassing zijn met name de categorieën 11.1, onder a en c, 11.3 onder a, f en k, onder 1 en 3 (o.a. opslag mineralen of derivaten daarvan, bewerken van derivaten van steenkool en bewerken van steen) en 28.4 onder a, sub 5 en 6 (opslag gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen) en 28.4 onder c, sub 1 en 2 (bewerken van gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen), Bijlage I, van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

Een en ander impliceert dat de inrichting op basis van artikel 2.4 van het Ivb juncto artikel 41, derde lid van de Wet geluidhinder een inrichting is die in belangrijke mate geluidhinder kan veroorzaken. Dit laatste impliceert op haar beurt dat de geluidbelasting van de inrichting aan een geluidszone getoetst moet worden, waarbij de geluidbelasting van alle zich binnen die zone bevindende inrichtingen niet meer dan 50 dB(A) op de zonegrens mogen veroorzaken.

Eerder hebben wij voor de inrichting op 13 mei 1997 een oprichtingsvergunning verleend aan Nievelsteen BV voor de duur van tien jaren. Deze vergunning is per 10 juli 2007 verlopen. Het verlenen van een revisievergunning is om die reden niet meer mogelijk geworden. Om laatst genoemde reden beschouwen wij de aanvraag van Wormdal Vastgoed BV als een oprichtingsvergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder a en c van de Wm. De gegevens welke een aanvraag om een oprichtingsvergunning dient te bevatten zijn niet afwijkend van de gegevens van een revisievergunningsaanvraag. Aanvraagster geeft op pagina 8 van haar vergunningsaanvraag bovendien aan dat één van de redenen voor haar om een vergunning aan te vragen het feit is dat de eerder aan Nievelsteen BV verleende vergunning per 10 juli 2007 haar werking zou gaan verliezen.

Ontwerpbesluit

Op 3 maart 2009, verzonden op 12 maart 2009, hebben wij het ontwerp van dit besluit genomen. Het ontwerpbesluit en de aanvraag en overige van belang zijnde stukken hebben van 19 maart 2009 tot en met 29 april 2009 ter inzage gelegen op de daartoe verplichte plaatsen. In die periode kon een ieder zienswijzen indienen tegen het ontwerpbesluit.

Hiervan is op 28 april 2009 gebruik gemaakt door de Burgemeester van Herzogenrath (Duitsland) (1) en op 29 april hebben wij van aanvraagster (2) zienswijzen ontvangen. Onder aan het besluit worden de zienswijzen en onze reacties daarop weer gegeven.

2. Huidige vergunningensituatie

Op 13 mei 1997 hebben wij een oprichtingsvergunning verleend aan Nievelsteen BV voor de duur van tien jaren. Deze vergunning is per 10 juli 2007 verlopen.

Na het verlenen van de bovengenoemde oprichtingsvergunning hebben wij de vergunning één maal ambtshalve gewijzigd in het belang van het milieu, welk besluit vervolgens bij uitspraak

van de ABRS vernietigd is en hebben wij op twee aanvragen van Nievelsteen BV twee maal een veranderingsvergunning verleend, meest recentelijk op 13 juni 2006 voor ondermeer de heropbouw en wijziging van de verwoeste maaltoren voor het malen van kolen en minerale stoffen.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Milieueffectrapportage of beoordelingsplicht (MER) (facultatief)

Het besluit milieu-effectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna :het Besluit) maakt onderscheid naar m.e.r.-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieu-effectrapportage (verder MER) moet worden opgesteld.

Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze MER-beoordelingsplicht is vast te stellen of een MER moet worden opgesteld of niet.

De aangevraagde activiteiten zijn niet genoemd in enige categorie van een onderdeel uit de bijlage bij het Besluit milieu-effectrapportage 1994.

3.2. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob)

Op 1 juni 2003 is de Wet Bibob in werking getreden. De Wet Bibob biedt gemeenten, provincies en andere bestuursorganen de mogelijkheid om gebruik te maken van een extra weigerings- en intrekingsgrond bij vergunningen, subsidies of overheidsopdrachten wanneer het gevaar bestaat dat daarmee strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen geld benut zal worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de milieubranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche welke verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de bedrijfsstructuur en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Beoogd wordt te voorkomen dat door het verlenen van een vergunning de overheid onbedoeld criminele activiteiten zou faciliteren. Op basis van de aangeleverde informatie kan het bevoegd gezag oordelen over de mate waarin het risico aanwezig is dat een dergelijke facilitering zich zou kunnen voordoen en dat gevaar bestaat dat een vergunning wordt misbruikt ten behoeve van criminele activiteiten.

Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob (te Den Haag) worden gevraagd. Bureau Bibob adviseert bestuursorganen (het bevoegd gezag bij de vergunningverlening) desgevraagd over de mate van gevaar dat een vergunning wordt misbruikt ten behoeve van criminele activiteiten. Bureau

Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van het door de aanvrager ingevulde vragenformulier is ten aanzien van een aantal aspecten onduidelijkheid ontstaan.

Dit is aanleiding geweest om het Bureau Bibob te vragen een integriteitsbeoordeling betreffende de aanvrager te maken en daarover advies uit brengen. Aanvrager is hiervan bij schrijven van 7 oktober 2008 op de hoogte gesteld. Tevens is erop gewezen dat de termijn voor het nemen van een beslissing op de aanvraag gedurende de termijn dat de adviesaanvraag bij Bureau Bibob in behandeling is, wordt opgeschort.

Advies Bureau Bibob

Het advies van Bureau Bibob is door ons college ontvangen op 5 januari 2009. Met betrekking tot de inhoud van het advies kan worden gesteld dat dit in beginsel vertrouwelijk is en slechts voor zover het noodzakelijk is voor de motivering van het besluit in de considerans zal worden weergegeven. De vertrouwelijkheid van het advies volgt uit artikel 28 van de Wet Bibob.

Toetsing aan de Wet Bibob

Gedeputeerde Staten onderzoeken, conform het vastgestelde beleid, bij de procedure tot vergunningverlening of artikel 3 van de Wet Bibob van toepassing is. Artikel 3 bevat, samengevat, de volgende elementen:

1. Een bestuursorgaan kan op basis van de Wet Bibob een milieuvergunning weigeren of intrekken wanneer er sprake is van ernstig gevaar dat de beschikking mede gebruikt zal worden:
 - a. om uit strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten;
 - b. voor het plegen van strafbare feiten.
2. Er kan tevens sprake zijn van het weigeren van een vergunning wanneer feiten en omstandigheden erop wijzen of redelijkerwijs doen vermoeden dat ter verkrijging van de aangevraagde dan wel gegeven beschikking een strafbaar feit is gepleegd.
3. Er dient een duidelijke relatie te bestaan tussen de aanvrager en de overtredingen dan wel het vermoeden van het begaan daarvan.

Artikel 3, zevende lid, van de Wet Bibob, bepaalt: "voorzover blijkt dat er geen sprake is van ernstig gevaar als bedoeld in het eerste lid, kan het bestuursorgaan bij mindere mate van gevaar aan de beschikking voorschriften verbinden. Deze voorschriften zijn gericht op het wegnemen of beperken van dergelijk gevaar".

Het Bureau Bibob komt, op basis van verricht onderzoek, tot de conclusie dat er enige mate van gevaar bestaat dat de aangevraagde beschikking mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen (artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Bibob)

Gezien de bevindingen welke door Bureau Bibob zijn gedaan is ons college van oordeel dat alles in het werk dient te worden gesteld om te voorkomen dat het gevaar dat de vergunning zal worden gebruikt voor het plegen van strafbare feiten, dan wel voor het verkrijgen van voordelen uit strafbare feiten, zich daadwerkelijk zal voordoen. Hierbij dient een belangenafweging plaats te vinden, waarbij onder meer de maatschappelijke en economische belangen van de aanvrager moeten worden afgewogen tegen de mogelijkheid dat door vergunningverlening criminele activiteiten worden gefaciliteerd.

Gedeputeerde Staten zijn op grond van voornoemd advies van Bureau Bibob van mening dat er op dit moment onvoldoende gronden aanwezig zijn om de gevraagde vergunning te weigeren. Ons college is evenwel van mening dat aan de vergunningverlening in het onderhavige geval voorwaarden dienen te worden verbonden welke de bedrijfsvoering transparant maken en controle daarop mogelijk is.

Op grond hiervan is het college van oordeel dat op dit moment vergunningverlening voor een periode van 10 jaar aan de orde is. De motivering hiervoor wordt verder onder het kopje zienswijzen.

3.3. Natuurbeschermingswet en Flora- en faunawet

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Met deze wet zijn internationale verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn alsook verdragen, bijvoorbeeld het verdrag van Ramsar (Wetlands), in nationale regelgeving verankerd. De Vogelrichtlijn (VR; richtlijn 79/409/EEG) uit 1979 beoogt de instandhouding van alle natuurlijke in wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU-lidstaten. De Habitatrichtlijn (HR; 92/43/EEG) uit 1992 heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het grondgebied van de EU-lidstaten. De VR en HR kennen een tweeledig beschermingsregime: gebiedsbescherming en soortenbescherming.

De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet. Op grond van VR en de HR zijn de lidstaten verplicht zogenoemde speciale beschermingszones (sbz's) aan te wijzen en te beschermen. Het is de bedoeling dat deze gebieden tezamen een samenhangend Europees ecologisch netwerk vormen (Natura 2000). De Nbw kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- beschermde natuurmonumenten;
- gebieden die de minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn), zoals Wetlands.

Het grootste deel van de aangewezen gebieden betreft een Natura 2000-gebied.

3.3.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

In de Nbw staat dat voor elk Natura 2000-gebied een beheersplan moet worden vastgesteld. Gelet op artikel 19a dient een beheersplan in ieder geval te bevatten een uitwerking van de instandhoudingdoelstellingen en de beoogde resultaten.

Ook bestaat de mogelijkheid dat bestaande vormen van gebruik, waarvan via de habitattoets kan worden vastgesteld dat deze de instandhoudingdoelstellingen niet in gevaar brengen, in het beheersplan worden gereguleerd en daarmee buiten de vergunningplicht van artikel 19d e.v. vallen. Bij het verlenen van een vergunning die niet is 'vrijgesteld' van de vergunningplicht en bij het vaststellen van een plan, moet vanzelfsprekend rekening worden gehouden met het beheersplan (artikel 19e en artikel 19j, derde lid, juncto artikel 19e).

Om schade aan de natuurwaarden waarvoor Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstoring effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning (artikel 19d, eerste lid). Ook plannen moeten getoetst worden op hun gevolgen voor de Natura 2000-gebieden. Alléén voor een activiteit buiten een Natura 2000-gebied én waarvan de zekerheid bestaat dat de activiteit geen gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied (met inbegrip van de cumulatieve effecten van gecombineerde plannen of projecten), bestaat er géén vergunningplicht. Ook voor een project dat of een handeling die is opgenomen in een beheersplan op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, waarbij de vrijstelling ex artikel 19d lid 2 van toepassing is, hoeft géén vergunning te worden aangevraagd.

De definitie van 'project' dient men ruim te nemen. In ieder geval is daar sprake van bij de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken. Verder betreft het andere ingrepen in het natuurlijke milieu of landschap, inclusief ingrepen voor de ontginning van bodemschatten. Door de ruime uitleg van 'project' valt hier bijna elke handeling onder. Het in de wet gemaakte onderscheid tussen projecten en andere handelingen is daarmee van minder belang: het bijvoorbeeld aanleggen van een weg, bouwen van een stal of verwezenlijking van een kartbaan – het zijn allemaal handelingen die eveneens een project zijn, omdat het om ingrepen gaat in het natuurlijke milieu of landschap. Als 'plan' moeten in ieder geval worden aangemerkt plannen die als besluit in de zin van de Algemene Wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden aangemerkt, zeker als deze dienen als toetsingskader voor concrete besluiten van bestuursorganen (bijvoorbeeld bestemming- en streeksplannen, reconstructieplannen en milieubeleidsplannen). Dus ook documenten die niet de naam 'plan' dragen, kunnen onder het begrip 'plan' vallen.

Alhoewel in de wet het begrip 'habitattoets' niet voorkomt, wordt dit begrip in de praktijk veel gebruikt om de verschillende procedures te benoemen die beschreven staan in artikel 19d t/m 19ka van de Natuurbeschermingswet 1998. De habitattoets heeft tot doel vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een menselijke activiteit in en rondom een Natura 2000-gebied kan worden toegelaten. Meer concreet heeft de habitattoets de volgende twee kenmerken:

- zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken (instandhoudingdoelstellingen) van Natura 2000-gebied niet worden aangetast;
- zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en habitats van de soorten, dan wel de verstoring van soorten, niet optreedt.

Het gaat met name om de vraag of er een kans op een significant negatief effect bestaat. Dat is het geval als op grond van objectieve gegevens niet valt uit te sluiten dat het project of andere handeling significante gevolgen heeft voor het gebied. Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen Nbw-vergunning nodig is;
- er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat het effect zeker niet significant is, volstaat daarvoor de zogenoemde verslechterings- en verstoringstoets;
- er is een kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er een kans op een significant negatief effect bestaat, is een passende beoordeling vereist.

Deze habitattoets komt niet in de plaats van de verplichtingen uit de Flora- en faunawet. Wanneer de habitattoets wordt uitgevoerd, dient ook het gevolg van de voorgenomen ingreep voor de soorten van bijlage 4 van de Habitatrichtlijn en bijlage 1 AMvB ex. artikel 75 Flora- en faunawet te worden meegenomen. Er mag geen misverstand over bestaan, dat de bescherming van soorten binnen de Natura 2000-gebieden even groot is als daarbuiten.

Afweging

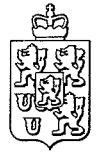
In de directe omgeving van het inrichtingsterrein ligt het Wormdal. Het in Duitsland gelegen deel van het Wormdal (Wurmtal) is aangemeld als SBZ op basis van de Habitatrichtlijn (HRL) en is bekend onder de naam "Wurmtal, nördlich Herzogenrath (DE-5102-302)".

Aard en doelstelling van dit gebied

Het gebied betreft een drie kilometer lang en volledig in Duitsland gelegen deel van het Wormdal. Kenmerkend aan dit gebied zijn met name de meanderende Worm die over deze lengte zowel steile als vlakke helling heeft die bebost zijn met wilgen, elzen, eiken, berken en struiken. Ook zijn in het gebied kleine eilanden, stille c.q. dode wateren en, aan Duitse zijde ook enkele kleine bronnen die in het gebied uitmonden. Dit natuurgebied, waarin geen onderhoud meer wordt verricht en omgevallen bomen en struiken blijven liggen, is een ideaal leefgebied voor een aantal al dan niet beschermde soorten. Met name de bever, de nachtegaal, de ijsvogel, de graspieper en de negendoder komen hier voor.

Het gebied vormt samen met een ten zuiden gelegen natuurgebied "Wurmtale südlich Herzogenrath" het enig overgebleven natuurlijke dal van de Worm. Het hier aanwezige wilgenbos is een prioritair leefgebied met stromend water, een rijke onderwatervegetatie en een typerend hydrologisch systeem.

De *instandhoudingsdoelstellingen* voor het Wormdal met als habitatype 3260 "Submontane en laagland rivieren met vegetaties behorend tot de Verbonden van Vlottende waterranonkel en/of Sterrekroos-Waterranonkel (Ranunculion fluitantis en Callitricho-Batrachion)" zijn: bescherming en instandhouding van de (onder)watervegetatie en de stromingsdynamiek van het riviertje. Het doel c.q. ideaal voor dit gebied is het behoud ervan en het bevorderen van de mogelijkheden voor het herstel van deze natuur. In dit kader zijn al diverse maatregelen getroffen en/of in voorbereiding die ondermeer zijn vastgelegd in het grensoverschrijdend basisplan voor dit gebied. Vanwege de doelstelling van dit gebied is daarbij van Nederlandse zijde met name het

Waterschap Roer en Overmaas en de gemeente Kerkrade betrokken. Belangrijkste maatregelen die al getroffen zijn, zijn het laten grazen van Konikpaarden, het staken van onderhoud (ook aan Nederlandse zijde) en het zoveel mogelijk beperken van recreatie (wandelen, fietsen) in het gebied. Daarnaast zijn in het stroomgebied enkele gebouwen afgebroken.

De grens van het beschermde gebied valt samen met de staatsgrens en met het midden van de rivier de Worm. Delen van het Wormdal die binnen de Nederlandse Staatsgrens vallen zijn derhalve niet aangemeld als SBZ. Het ligt ook niet in de rede dat het Ministerie van LNV dit gebied alsnog gaat aanmelden.

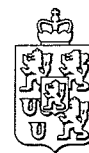
Invloed van de inrichting

De aanvraag van Wormdal Vastgoed BV heeft betrekking op het continueren van een bestaande inrichting op een bestaand industrieterrein waarvoor geen procedures op grond van de Wet Ruimtelijke Ordening noodzakelijk zijn. De inrichting van aanvrager grenst over een lengte van 250 meter aan het Wormdal, hetgeen overeenkomt met circa 5 % van de Nederlandse zijde van het in Duitsland beschermde deel van het Wormdal. De hier gelegen hellingen grenzen aan de hoger gelegen inrichting en behoren noch tot de inrichting noch tot het beschermde natuurgebied. De afstand van de inrichtingsgrens tot het beschermde deel van het Wormdal bedraagt tenminste 100 meters, waarbij opgemerkt wordt dat de afstand van de bedrijfsactiviteiten tot het beschermde natuurgebied nog groter is. Tussen het beschermde natuurgebied en de inrichting bevindt zich een afschermende groene buffer zijnde het Nederlandse gebied van het Wormdal. De inrichting is bovendien meer dan 20 meter hoger gelegen dan het beschermde gebied.

Als gevolg van het in werking zijn van deze inrichting zijn geen nadelige effecten of significant nadelige effecten op dit gebied te verwachten. De vergunningaanvraag betreft namelijk geen plan of project dat direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied. De enige potentiële invloeden van de inrichting op het beschermde gebied zijn met name lozingen van hemel- en afvalwater, emissies naar de lucht (met name afkomstig van de baksteenproductie) en een eventuele geluidbelasting. Overige milieuaspecten of invloeden zijn er niet. Er wordt immers niet in het Wormdal gebouwd, er is geen sprake areaalverlies, van geur- of lichthinder en evenmin van het storten van afval of andere activiteiten die het gebied kunnen beïnvloeden.

Voor afvalwater, emissies en geluid zijn in de aanvraag en in de vergunning zodanige maatregelen opgenomen c.q. voorzieningen getroffen of vereist dat geen sprake kan zijn van enige negatieve beïnvloeding. Niet vergeten mag worden dat deze vergunningsaanvraag een continuering inhoudt van reeds sedert de jaren '60 vergunde activiteiten. Het Wormdal heeft zich sedert de jaren '60 tot nu steeds ontwikkeld en is pas na de aanwijzing ervan in de 21^e eeuw een beschermd gebied geworden. De doelstellingen van het gebied en de soorten die in het gebied gedijen, kunnen geen nadeel ondervinden van de onderhavige inrichting omdat deze feitelijk al veel langer bestond met dezelfde 'invloed' op de nabije omgeving dan het beschermde gebied.

Lozingen van afval- en hemelwater op de Worm vormen naar onze mening het enig potentieel relevante aspect dat van invloed zou kunnen zijn op het natuurgebied. Deze lozingen hebben namelijk een directe relatie met de Worm en daarmee met het Wormdal en zouden strijdig

kunnen zijn met de doelstelling van het natuurgebied. Alle directe en indirecte afvalwaterlozingen op de Worm zijn als onderdeel van de Wvo-vergunningen van op 24 september 2004 door het Waterschap Roer en Overmaas beoordeeld en akkoord bevonden. Hierbij mag niet onopgemerkt blijven dat het Waterschap vergunningaanvraagster op 7 augustus 2007 heeft laten weten dat de analyses van het afvalwater ruimschoots voldeden aan de desbetreffende gestelde normen. Aanvraagster is op basis hiervan zelfs vrijgesteld van een jaarlijks verplichte monsternamen van haar afvalwater. Enige beïnvloeding van het Wormdal door dit afvalwater is dan ook absoluut niet aan de orde.

Emissies naar de lucht vinden wel plaats. Het betreft eventuele diffuse emissies van stof door op-, overslag en bewerkingen activiteiten. Dergelijke emissies zullen op basis van dit besluit bij de bron bestreden moeten worden zodat immissie hiervan in het Wormdal niet op kan treden en daar ook geen negatieve invloed kan hebben. Verder zijn er ook een aantal vaste puntbronnen aanwezig binnen de inrichting. Het betreft de emissiepunten van de préchauffeurs of het emissiepunt van de tunneloven t.b.v. de baksteenproductie, de doekenfilterinstallatie van de droog/maalinstallatie en het doekenfilter van de breek-/zeefinstallatie. Deze emissies zijn bestaand en verderop in dit besluit zal ook blijken dat de optredende emissies voortkomen uit de op de inrichting van toepassing zijnde best beschikbare technieken. Emissies van in potentie schadelijke stoffen voor vegetatie zoals ammoniak zijn er in het geheel niet en overige emissies van stikstofoxiden en bijvoorbeeld zwaveloxiden zijn dermate laag, zowel voor wat betreft vracht als concentratie, dat deze op leefniveau in het beschermde deel van het Wormdal niet of nauwelijks meetbaar zijn, laat staan enige (significante) invloed kunnen hebben op de beschermingsdoelstellingen van het gebied. De onderhavige inrichting en haar milieubelasting bestond bovendien al geruime tijd alvorens het Wormdal in Duitsland als beschermd gebied werd aangewezen. Hiermee willen wij benadrukken dat de doelstellingen van het gebied niet door de onderhavige inrichting in gevaar kunnen worden gebracht en dat aldaar voorkomende beschermde flora en fauna gedijen bij de aanwezigheid van de onderhavige inrichting. Voor wat betreft geluid geldt dat de te vergunnen geluidbelasting is getoetst aan het ter plekke geldende achtergrondniveau. Voor zowel het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau alsook de maximale geluidniveaus geldt dat deze niet significant afwijken van het aanwezige achtergrondniveau en de reeds voorkomende piekgeluiden. De invloed van de inrichting op het gebied is derhalve vanuit akoestisch opzicht verwaarloosbaar klein en heeft geen significante gevolgen voor het natuurgebied.

Resumerend kan geconcludeerd worden dat het uitgesloten is dat de inrichting een (schadelijke) invloed heeft op het enkel in Duitsland beschermde natuurgebied. Er is geen sprake van ongecontroleerd afvloeiend water, erosie van hellingen, significante geluidbelasting of verwaaiing van stof of een aanmerkelijke immissie van (verzurende) schadelijke luchtcomponenten. De gebouwen binnen de inrichting verstoren noch het landschap noch het stroomgebied van de rivier. Ten aanzien van de meest relevante potentiële factor heeft een adequate afweging plaatsgevonden in het kader van de Wvo-vergunningen en daarmee ook in het kader van de Wm-vergunning.

Ten aanzien van de aspecten "lucht" en "geluid" heeft een expliciete overweging plaatsgevonden over de invloed van deze aspecten op de omgeving. Hieruit kan niet anders dan geconcludeerd worden dat de invloed van deze milieucomponenten op het Wormdal ontbreken dan wel verwaarloosbaar klein zijn. Van een significante invloed op het gebied is

derhalve geen sprake. Nader onderzoek kan tot geen andere conclusie leiden en is derhalve niet noodzakelijk.

In haar uitspraak van 26 juli 2006 onderschrijft de Raad van State dit standpunt voor de naburig gelegen inrichting Hodzelmans Kerkrade BV en stelt dat er voldoende zekerheid is verkregen over het feit dat de vergunningverlening voor deze inrichting niet strijdig is met de Habitatrichtlijn (sinds 1 oktober 2005 opgenomen in de Natuurbeschermingswet voor Nederlandse gebieden) of de Flora en faunawet.

Ook is in deze uitspraak nadrukkelijk verwoord dat de er voldoende zekerheid bestaat dat een besluit tot vergunningverlening voor deze inrichting niet als een plan of project moet worden aangemerkt dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significante gevolgen voor het beschermde gebied kan hebben.

3.3.2. Flora- en faunawet

Voor wat betreft de soortenbescherming is de Flora- en faunawet (FFW) het toetsingskader. De aangevraagde activiteiten hebben geen nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. De inrichting bestaat immers sinds een halve eeuw en ligt op een daartoe bestemd industrieterrein. Uitbreidingen van de inrichting dan wel van de meest recentelijk vergunde activiteiten wordt niet aangevraagd hetgeen betekent dat de FFW niet aan vergunningverlening in de weg kan staan.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

Voor het lozen van bedrijfsafvalwater via de gemeentelijke riolering en de rioolwaterzuiveringsinstallatie Rimborg op de Worm is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) aangevraagd en op 24 september 2004 verleend door het Waterschap Roer en Overmaas.

Op grond van artikel 7b, tweede lid Wvo juncto 14.1 Wm dient de behandeling van aanvragen ingevolge de Wvo en Wm gecoördineerd plaats te vinden. Bij brief van 5 november 2007, kenmerk: v&h/egs-2007.33923, ingekomen op 20 november 2007 heeft het Waterschap Roer en Overmaas ons medegedeeld dat de aanvraag voor een vergunning in de zin van de Wm geen reden is om een nieuwe vergunning ingevolge de Wvo te verlenen, aangezien de vigerende vergunning de lading nog altijd dekt. Van een gecoördineerde behandeling van meerdere aanvragen om vergunning kan dan ook geen sprake zijn.

Hierop is het Waterschap echter teruggekomen. Er moet toch ook een nieuwe Wvo-vergunning worden verleend. Op 16 december 2008 heeft het Waterschap een ontwerp-Wvo-vergunning verleend aan Wormdal Vastgoed BV. De procedures zijn van elkaar losgekoppeld omdat wij meer tijd nodig hebben gehad om op de onderhavige aanvraag te beslissen. Desondanks is er tussen ons en het Waterschap inhoudelijk afgestemd m.b.t. de inhoud van de ontwerp-Wvo-beschikking.

3.5. Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten tevens worden aangemerkt als het bouwen (silo's en romneyloodsen voor opslagactiviteiten) in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend. Aanvraagster zal de bouwvergunningsaanvragen bij de gemeente Kerkrade doen alvorens zij deze vergunning zal verkrijgen.

3.6. Besluit milieuverslaglegging en European Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR)

E-PRTR

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. In bijlage I van deze verordening is opgenomen welke inrichtingen verslagplichtig zijn. Steenbakkerijen zoals onderhavige inrichting vallen hier eveneens onder en zijn verplicht tot het rapporteren van de boven genoemde milieu-informatie, indien ze boven bepaalde drempelwaarden uitkomen m.b.t. emissies naar het milieu.

De activiteiten van de inrichting zijn, mits drempelwaarden uit de verordening overschreden worden, aangewezen als verslagplichtige activiteit. Het bedrijf is verantwoordelijk voor de juistheid, volledigheid en tijdigheid van deze informatie en het bevoegd gezag moet deze gegevens beoordelen op volledigheid, consistentie en juistheid. De overheid stelt vervolgens de gegevens beschikbaar voor het Europees register. In 2008 zullen de aangewezen bedrijven voor het eerst moeten rapporteren aan het bevoegd gezag. Dat betekent dat die bedrijven die onder E-PRTR vallen vanaf 1 januari 2007 volgens die nieuwe Europese spelregels moeten gaan registreren. In Nederlandse uitvoeringsbesluiten op basis van deze verordening zal de wijze waarop geregistreerd moet worden evenals het voor handen hebben van een registratiemethode als meetapparatuur verder geregeld worden.

Het huidige systeem van milieujaarverslagen op elektronische wijze (e-MJV) is het uitgangspunt voor het verzamelen en valideren van de emissiegegevens voor E-PRTR. Bedrijven die zowel onder de MJV-plicht vallen als onder de E-PRTR plicht hoeven daarbij maar één keer te rapporteren. Uit de e-MJV-rapportage wordt automatisch de E-PRTR-rapportage ten behoeve van het landelijk register gedestilleerd.

Aanvraagster heeft aangegeven dat door haar brancheorganisatie sectorspecifieke rapportages zijn opgesteld, waarin overschrijdingen van E-PRTR drempelwaarden zijn vastgelegd. Aanvraagster heeft op basis van dit sectorrapport bekeken of de rapportageplicht voor haar bestaat en is tot de conclusie gekomen dat zij onder de genoemde drempelwaarden zit zoals genoemd in de verordening. Aanvraagster heeft het digitale formulier ingevuld en wij hebben dit ook geaccepteerd.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'.

Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het 'Activiteitenbesluit') in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de 'Regeling'). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

GPBV-installaties

Omdat de aanvraag een gpbv-installatie betreft, zoals genoemd in artikel 8.1 Wm, is het activiteitenbesluit niet van toepassing. Omdat ook het Besluit voorzieningen en installaties alsmede het Besluit opslaan in ondergrondse tanks op 1 januari 2008 zijn komen te vervallen moeten voor installaties die tot 1 januari 2008 onder deze algemene regels vielen voorschriften in de vergunning worden opgenomen.

4.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

4.2.1. Toetsingskader

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten die zijn opgenomen in Bijlage I van de Richtlijn.

Op 1 december 2005 is een aanpassing van de Wm in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Dientengevolge dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van deze regeling opgenomen documenten. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Tenslotte dienen blijkens jurisprudentie de zogenaamde Best reference documents (BREF's) danwel de eindconcept-BREF's die nog niet zijn opgenomen in tabel 1 te worden betrokken bij de besluitvorming. Deze moeten immers worden beschouwd als documenten die een beschrijving bevatten van vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd. Wormdal Vastgoed BV dient onder IPPC-categorie 3.5: Installatie voor de productie van keramische producten door verhitting, zoals dakpannen, bakstenen, tegels, porselein, aardewerk, met een productiecapaciteit boven de 75 ton/dag, en/of met een ovencapaciteit van meer dan 4 m³ en met een plaatsingseenheid per oven van meer dan 300 kg/m³, geschaard te worden.

De volgende (B)REF-documenten¹ zijn in principe op de inrichting van toepassing (tabel 1):

- BREF Keramische Industrie (verticaal);
- BREF Koelsystemen;
- BREF Op- en overslag bulkgoederen;
- REF Cross media & economics;
- REF Monitoring.

Verder zijn de volgende Nederlandse informatiedocumenten over BBT van toepassing op de inrichting (tabel 2):

¹ Op basis van de Wijziging Regeling aanwijzing BBT-documenten (Stcrt. 23 november 2007, nr. 228).
090604-0002

- PGS 15 (opslag van verpakte gevaarlijke afvalstoffen);
- PGS 30 (vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties);
- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- Handreiking wegen naar preventie bij bedrijven;
- Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR);
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB).

4.2.2. Beoordeling

De aangevraagde activiteiten worden zoals reeds aangehaald, genoemd in bijlage I van de IPPC-richtlijn en wel in categorie 3.5: Installatie voor de productie van keramische producten door verhitting, zoals dakpannen, bakstenen, tegels, porselein, aardewerk, met een productiecapaciteit boven de 75 ton/dag, en/of met een ovencapaciteit van meer dan 4 m³ en met een plaatsingseenheid per oven van meer dan 300 kg/m³.

Voor de inrichting is een definitieve verticale BREF beschikbaar waaraan wij de aangevraagde activiteiten kunnen toetsen. Het betreft de BREF Keramische Industrie.

4.2.2.1 BREF Keramische Industrie

De BREF Keramische Industrie is hieronder samengevat weergegeven.

Generic BAT (algemeen voor de gehele keramische industrie en dus niet specifiek voor baksteenindustrie).

Milieuzorgsysteem

De inrichting dient over een milieumanagementsysteem ofwel een milieuzorgsysteem te beschikken waarin o.a. het volgende is vastgelegd:

- Bepaling van het milieubeleid voor de installatie door top management;
- Het plannen en vaststellen van de noodzakelijke procedures;
- Implementatie van die procedures, waarbij bijzondere aandacht aan de volgende aspecten moet worden geboden:
 1. structuur en verantwoordelijkheden;
 2. training, bewustzijn en competenties;
 3. communicatie;
 4. betrokkenheid van werknemer;
 5. documentatie;
 6. efficiënte procesbeheersing;
 7. onderhoudsprogramma;
 8. rampbestrijdingsplannen en plannen ter voorkoming van noodgevallen;
 9. zich conformeren aan geldende milieuwetgeving.
- prestatie controle en ondernemen van correctieve maatregelen waarbij met name aandacht geboden wordt aan:
 1. monitoring van emissies en metingen daarvan;
 2. correctieve en preventieve maatregelen;
 3. registratie van onderhoudscontroles en -gegevens;
 4. onafhankelijke interne audits om te bepalen of het milieuzorgsysteem juist wordt geïmplementeerd en onderhouden.
- reviews door top management.

Een aantal volgende maatregelen zijn niet verplicht en afwezigheid daarvan is niet strijdig met BAT/BBT.

In de oplegnotitie van de BREF (volgens de Regeling aanwijzing BBT-documenten tevens een BBT-document) staat het volgende over het moeten hebben van een milieuzorgsysteem. Het beschikken over en werken volgens een milieuzorgsysteem is op basis van de BREF te beschouwen als toepassing van BBT. In paragraaf 5.1.1 staan de onderdelen die, afhankelijk van de individuele omstandigheden, het milieuzorgsysteem dient te bevatten. De toevoeging 'afhankelijk van individuele omstandigheden' geeft aan dat niet elke exploitant alle genoemde onderdelen hoeft te implementeren. Implementatie van een milieuzorgsysteem is in het huidige Nederlandse beleid niet verplicht en vindt plaats op vrijwillige basis. Meestal wordt de implementatie van een milieuzorgsysteem aangetoond door certificatie volgens EMAS of NEN-EN-ISO 14001. Bij vergunningverlening moet, rekeninghoudend met de individuele omstandigheden van het bedrijf, worden getoetst of de onderdelen voldoen aan BBT. In voorschrift A.18 is hier rekening mee gehouden en zijn enkel de herkenbare delen van een zorgsysteem opgelegd. Dit zijn de herkenbare delen van een zorgsysteem. Wij achten dit in overeenstemming met het in bijlage X van de aanvraag gestelde. Hier geeft aanvrager aan dat ze een integraal milieuzorgsysteem gaat opzetten en uitwerken.

Energieverbruik

BAT is reductie van energieverbruik door het toepassen van een combinatie van de volgende technieken:

- modern ontwerp van ovens en drogers;
- hergebruik van ovenwarmte, met name van de afkoelzone, deze warmte kan gebruikt worden om drogers te verwarmen;
- brandstofwissel in het ovenproces, zware olie/kolen inwisselen voor bijv. aardgas en brandstoffen met lagere emissies;
- modificatie van keramische producten (secundaire grondstoffen etc.).

BAT is reductie van primair energieverbruik door de toepassing van technieken voor warmte- en energierugwinning.

Diffuse stofemissies

Bulkopslag maatregelen ter voorkoming van diffuse stofverspreiding (assen in silo's opslaan bijvoorbeeld).

Gekanaliseerde stofemissies (algemeen)

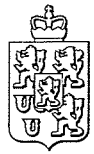
1 – 10 mg/m³ emissies als halfuurgemiddelde door toepassing van zakfilters.

Stofemissies van droogprocessen

1 – 20 mg/m³ emissie als daggemiddelde door het schoonmaken van de drogers door het vermijden van opeenstapeling van stofresiduen in de droger en door het gebruiken van adequate onderhoudsprotocollen.

Stofemissies van ovenproces

1 – 20 mg/m³ daggemiddelde door toepassing van aardgas, LPG e.d.

Gasvormige emissies

Terugdringen van emissies door naar invoermaterialen zonder verontreinigingen te gebruiken
Procesoptimalisatie, goed verbrandingsproces met hoge temperaturen.
Zie par. 5.1.4.1 van de BREF.

Secundaire maatregelen

Plaatsing van bed adsorbeers (nat);
Droge gasreiniging middels een zak- of elektrofilter.

Afvalbeheer

BAT is terugdringen van vaste afvalstoffen dmv:
Hergebruik van ongemengde ruwe materialen/grondstoffen;
Hergebruik van gebroken producten in het productieproces;
Gebruik van vaste productieafvalstoffen in andere industriële (productie)processen;
Elektronische verbrandingsprocesbeheersing;
Toepassing van geoptimaliseerde procesomstandigheden.

Geluidreductie

BAT is terugdringen van geluiduitstraling door toepassing van de volgende technieken:
Gesloten units;
Trillingsbestrijdingsmaatregelen aan de units;
Dempergebruik en lage toeren ventilatoren;
Plaatsing van ramen, poorten en geluidveroorzakende units weg van burgerwoningen;
Geluidisolierende ramen en muren;
Sluiten van ramen en poorten;
Geluidmakende activiteiten alleen gedurende de dagperiode uitoefenen;
Goed onderhoud van de fabriek.

BAT steenproductie (specifiek voor de onderhavige inrichting)

Reductie van de emissies van gasvormige componenten (HF, HCl, SO_x) door de toepassing van calciumvervangers in het ovenproces als het eindproduct niet beïnvloed wordt.

Reductie van organische componenten in luchtmissies tot 5 – 20 mg/m³ als daggemiddelde waarden voor koolwaterstoffen door toepassing van naverbranders of een driekamers thermoreactor. Dit is pas aan de orde als de ongereinigde emissies van koolwaterstoffen bij een steenfabriek tussen de 100 en 150 mg/m³ liggen.

Onderdeel van de vergunningsaanvraag is een toetsing aan de BREF Keramische industrie in bijlage X. Er heeft ook een toets aan de BREF op- en overslag bulkgoederen plaats gevonden ondanks het feit dat de bulkopslag van grondstoffen in de BREF Keramische industrie is verwerkt. Toets aan de BREF Koelsystemen heeft niet plaats gevonden daar deze BREF in zeer hoge mate is gefocust op procesmatige energiebesparingen. Met uitzondering van de koelzone van de oven(s) zijn geen koelsystemen binnen de inrichting aanwezig. De restwarmte (koeling na bakken) van beide préchauffeurs dan wel de tunneloven wordt benut in de drogerijen. Op 9 januari 2009 hebben wij van aanvraagster tevens een document ontvangen waarin een beschrijving is gegeven van de in het kader van de BREF Keramische Industrie opgestelde oplegnotitie "BBT in de Keramische Industrie", opgesteld door InfoMil eind 2008 en toepassing hiervan voor de onderstaande inrichting 'Wormdal Vastgoed BV'.

Deze oplegnotitie is bedoeld om ons ondersteuning te bieden bij de toepassing van het BREF document. De oplegnotitie is in de Regeling aanwijzing BBT-documenten aangewezen als BBT-document net zoals dat voor oplegnotities van andere BREF-documenten geldt.

Voorts hebben wij aan de hand van bestaande literatuur, de in de Regeling aanwijzing BBT-documenten genoemde Nederlandse informatiedocumenten en kennis van de aangevraagde activiteiten bij het verlenen van de vergunning BBT voorgeschreven. Met betrekking tot de aspecten voor de bepaling van de BBT als genoemd in het Ivb merken wij het volgende op:

Toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken.

Het gaat binnen de inrichting om de verwerking van afvalstoffen in de steenproductie als grondstof en energiedrager. Bij de toegepaste technieken komen geen afvalstoffen vrij, maar er worden reeds bestaande afvalstoffen tot producten verwerkt. Misbaksels worden nuttig toegepast door ze te verwerken tot gravel.

Toepassing van minder gevaarlijke stoffen.

Er worden in het productieproces geen gevaarlijke stoffen toegepast. Er vindt enkel opslag plaats van dieselolie, poetsdoeken, spuitbussen en gasflessen t.b.v. noodzakelijk intern gebruik en onderhoud.

Ontwikkeling van technieken voor de terugwinning en het opnieuw gebruiken van de bij de processen in de inrichting uitgestoten en gebruikte stoffen en van afvalstoffen.

Restwarmte van de ovens wordt nuttig gebruikt voor het drogen van ongebakken stenen. Verder worden afvalstoffen nuttig toegepast tot producten.

Vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd en de ontwikkeling daarvan

Binnen de inrichting worden de best beschikbare technieken in vergelijking met andere vergelijkbare processen gehanteerd. In vergelijking hiermee is door de toepassing van calorische afvalstoffen en het niet gebruiken van klei het energieverbruik veel lager en de emissie van HF niet of nauwelijks aanwezig.

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis wordt door de milieufunctionaris gesignaleerd en gerapporteerd in het milieulogboek. Dit hebben wij bepaald in het voorschrift met betrekking tot de rapportage, meet- en registratieverplichtingen.

Aard, effecten en omvang van de betrokken emissies

De aard, effecten en omvang van de emissies zijn in de paragraaf lucht beschreven. De emissies naar de lucht zijn in vergelijking met andere steenfabrieken zowel wat betreft concentraties als vrachten laag te noemen.

Data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen

De installaties in de inrichting zijn thans reeds in bedrijf.

De tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen

Betere technieken zijn thans niet aan de orde.

Het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie
Er is geen verbruik van grondstoffen, anders dan de in de aanvraag aangegeven hulpstoffen (diesel, vetten en oliën en gassen). Ook is er geen extreem watervragend proces, anders dan water nodig voor het maken van kleimassa en het sproeien om stofhinder te voorkomen. De baksteenoven is voorzien van nieuwe energiezuinige branders en door de toepassing van hoogcalorische grondstoffen in de baksteenreceptuur is het energieverbruik veel lager dan in vergelijkbare inrichtingen.

Noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico's voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken

De inrichting dient voor het beperken van de gevolgen voor het milieu maatregelen te nemen teneinde de emissies en de risico's voor het milieu tot een minimum te beperken. In de overwegingen met betrekking tot de verschillende milieuthema's komen we hierop terug.

Noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken
Voor de overwegingen met betrekking tot het voorkomen van ongevallen en beperking van de gevolgen daarvan (explosiegevaar en brandgevaar met name) wordt verwezen naar de overwegingen van paragraaf Externe Veiligheid. Het gaat binnen de inrichting om baksteenproductie en het fysisch bewerken van mineralen. Bij de toegepaste technieken komen geen afvalstoffen vrij, maar er worden reeds bestaande afvalstoffen nuttig toegepast als materiaalhergebruik en energiedrager.

4.2.3. Conclusies BBT

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf hieronder.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

Op basis van de Wet milieubeheer worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de gevolgen die verband houden met het doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een Wm-vergunning dient dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) en de daarop volgende wijzigingen. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP. Beleidskader. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen;
- door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt 350 m³ bedrijfsafval en circa 5.832 kilogram gevaarlijk afval. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid gevaarlijk en/of niet gevaarlijk afval ligt boven de gehanteerde ondergrenzen. Gelet op de hoeveelheden en het feit dat tot op heden nog geen besparingsmogelijkheden zijn onderzocht of afdoende preventiemaatregelen zijn genomen om de hoeveelheid afval terug te dringen, wordt aan deze vergunning een voorschrift verbonden tot het opstellen van een beperkt onderzoek naar afvalpreventie.

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting geen afvalstoffen vrijkomen waarvan in het LAP is aangegeven dat er omstandigheden kunnen zijn dat scheiding daarvan redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Op basis van het gestelde in de aanvraag, waarin duidelijk is aangegeven dat alle afvalstoffen m.u.v. de gemengde stroom huishoudelijk afval (kantine-afval) al gescheiden worden, achten wij het in voorliggende situatie daarom niet redelijk van vergunninghoudster verdere afvalscheiding te verlangen.

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden

verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheerplan 2002- 2012, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd .

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP, het Beleidskader. De doelstellingen van het LAP zijn kortweg aan te duiden als: De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

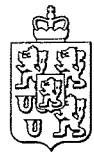
Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Toetsing doelmatigheid

Opslag van afvalstoffen

In de toelichting bij de sectorplannen van het LAP staat aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen (opslaan als zelfstandige activiteit) in beginsel een Wm-vergunning wordt afgegeven, met uitzondering van die afvalstoffen waarvoor een inzamelvergunning noodzakelijk is op grond van het Besluit inzamelen afvalstoffen. Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag vooraf gaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Aanvraagster vraagt in principe geen uitsluitende opslag van afvalstoffen aan doch de opslag t.b.v. de verwerking van afvalstoffen binnen de inrichting. Leisteen vormt hier een uitzondering op. Deze stof is afkomstig van kolenwasserijen in Limburg en de Euregio, waar het als niet bruikbare brandstof vanwege een te laag koolstofgehalte vrij is gekomen. Het is evenwel heel goed bruikbaar als grondstof- en brandstofvervanger in de baksteenfabricage. Deze leisteen kan worden beschouwd als een bijproduct bij het wassen van steenkool in de voormalige kolenwasserijen. Binnen de kolenwasserijen was het bedrijfsproces namelijk gericht op het

enerzijds laten vrijkomen van steenkool welke als primaire brandstof werd afgezet en anderzijds het verkrijgen van een leisteen welke zodanige specificaties bezat dat deze als kleivervanger bij de productie van voornamelijk buitenmuurstenen. Het wasproces was zodanig ingericht dat leisteen, steenkool en overige stromen van elkaar werden gescheiden. Daarbovenop werd de leisteen nader geselecteerd op korrelgrootte, asgehalte en calorische waarde zodat een kleivervanger werd verkregen die eindproduct garandeert die aan de geldende kwaliteitsnormen voor bakstenen voldoet. De gewassen leisteen en mijnsteen is dan ook geen afvalstof.

Be-/verwerking

Binnen de inrichting worden een aantal afvalstoffen geaccepteerd en bewerkt in de baksteenproductie en er wordt keramisch materiaal geaccepteerd voor de bewerking tot gravel.

Hieronder zal worden beoordeeld of deze activiteiten voldoen aan de desbetreffende sectorplannen uit het LAP en derhalve doelmatig zijn.

Sectorplan 2 Procesafhankelijk industrieel afval

Industrieel afval is restafval dat afkomstig is van industriële productieprocessen. In sectorplan 2 is het beleid voor niet gevaarlijk procesafhankelijk industrieel afval uitgewerkt.

Het beleid voor industrieel afval is gericht op het bevorderen van preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van deelstromen. De minimumstandaard is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard en samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof. Binnen de inrichting worden de volgende afvalstromen bewerkt welke onder de vigeur van de sectorplannen uit het LAP vallen:

- zaagsel;
- Wiso-split (rode gemalen mijnsteen);
- papierslib;
- keramische breuk/(chamotte).

Deze afvalstromen worden binnen de inrichting allemaal nuttig toegepast als materiaalhergebruik in de receptuur voor de bakstenen dan wel als energiedrager in het baksteenproductieproces dan wel als materiaalhergebruik bij de productie van gravel. Deze activiteiten voldoen aan de minimumstandaard van sectorplan 2 en zijn derhalve ook vergunbaar.

Sectorplan 5 Afval van waterzuivering en waterbereiding

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor reststoffen die vrijkomen bij de zuivering van afvalwater en de bereiding van drinkwater. Het beleid voor reststoffen uit waterbereiding is gericht op het bevorderen van nuttige toepassing.

De minimum standaard voor het be- en verwerken van reststoffen van drinkwaterbereiding is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik, mits de arseenconcentratie van drinkwaterslib, eventueel na menging, niet hoger is dan 150 mg/kg. Bij een hogere arseenwaarde is de minimumstandaard verwijderen door storten.

Binnen de inrichting wordt het drinkwaterslib toegepast als materiaalhergebruik in het baksteenproductieproces. Deze activiteit voldoet hiermee aan sectorplan 5.

Wij zijn echter van mening dat de bovengenoemde toets aan het sectorplan niet noodzakelijk is omdat drinkwaterslib geen afvalstof is. Op verzoek van de Reststoffenunie

Waterleidingbedrijven BV hebben wij op 30 september en 28 februari 2003 in twee schrijvens

aan de Reststoffenunie geoordeeld dat zowel vloeibare als niet vloeibare ijzerhoudende reststoffen van drinkwaterbereiding bestemd voor de baksteenindustrie geen afvalstoffen zijn. De kwaliteit van de reststoffen (drinkwaterslib/ijzerspons) wordt namelijk gestuurd, de stof kan rechtstreeks ter vervanging van primaire grondstoffen (klei) ingezet worden, er ontstaat geen additioneel milieurisico door de inzet ervan en de stof heeft een positieve marktwaarde. De inzet van de reststof in de baksteenindustrie is een gemeen goed geworden en is inmiddels ook algemeen erkend. Deze stof blijft dus buiten de werkingssfeer van de afvalstoffenwetgeving.

Sectorplan 7 Afval van energievoorziening

In dit sectorplan is o.a. het beleid uitgewerkt voor reststoffen van kolengestookte elektriciteitscentrales. In deze centrales wordt energie opgewekt door het verbranden (al dan niet na vergassing) van kolen en/of door het meestoken van afval en biomassa ter vervanging van kolen. Bij het verbranden van kolen ontstaan poederkoolvliegass en E-bodemas als reststoffen. Het beleid voor reststoffen van energievoorziening is gericht op het bevorderen van materiaalhergebruik.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van reststoffen van kolengestookte elektriciteitscentrales is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Binnen de inrichting worden vliegassen en bodemassen afkomstig van kolengestookte centrales nuttig toegepast als vulstof (materiaalhergebruik) in de kleimassa voor de productie van bakstenen gemengd.

Deze activiteit voldoet aan de minimumstandaard van sectorplan 7.

Samenvoegen of mengen

Afvalstoffen dienen met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd.

Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd in de vergunning. Op basis van het gestelde in de aanvraag hebben wij de doelmatigheid van het mengen van de diverse afvalstoffen met niet-afvalstoffen (leisteel) in de baksteenreceptuur beoordeeld.

Binnen de inrichting worden de volgende afvalstoffen samengevoegd en toegevoegd aan primaire grondstoffen zoals klei/leem, mangaanoxide, bariumcarbonaat en kalk t.b.v. het verkrijgen van het juiste baksteenmengsel:

- zaagsel;
- vliegass;
- bodemas;
- papierslib.

Alle hierboven genoemde afvalstoffen zijn als het ware primaire grondstof- en brandstofvervangers dan wel toeslagstoffen om de bakstenen de benodigde keramische eigenschappen te geven. Iedere afvalstof wordt nuttig toegepast en de bewerkingen van elke separate afvalstof voldoen aan de diverse sectorplannen uit het LAP waarmee impliciet het mengen al is toegestaan. Zonder mengen met andere afvalstoffen of grondstoffen is de nuttige toepassing als materiaalhergebruik immers niet mogelijk.

Het hergebruik van de bovengenoemde afvalstoffen wordt binnen de onderhavige inrichting bevordert door ze samen te voegen in een baksteenmengsel. Samenvoegen van de afvalstoffen leidt bovendien tot een homogeen mengsel welke de verwerking ten goede komen alsmede de noodzakelijke baksteeneigenschappen.

Het mengen van de afvalstoffen leidt niet tot gevaar voor de gezondheid van de mens en nadelige gevolgen voor het milieu. Het mengen leidt eveneens niet tot het laagwaardiger verwerken van een afvalstroom dan de minimumstandaard vereist. Tevens leidt het mengen niet tot een belasting voor het milieu door diffuse verspreiding van milieugevaarlijke stoffen. Tot slot is het mengen van afvalstoffen welke uiteindelijk leiden tot een geproduceerde bouwstof in dit geval noodzakelijk voor de fysische en bouwtechnische eigenschappen van de bouwstof (baksteen).

4.3.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

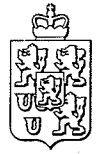
De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag betreffen de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen de volgende afvalstoffen (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

- 01 01 02 *Afval van de winning van niet metaalhoudende mineralen;*
- 02 01 07 *afval van de bosbouw (zaagsel);*
- 03 01 05 c *niet gevaarlijk zaagsel van de houtverwerking;*
- 03 03 99 *niet elders genoemd afval (papierslib);*
- 10 01 01 *bodemas;*
- 10 01 02 *koolvliegias.*

4.3.4. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het

A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wm alsmede het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). Voor wat betreft de acceptatie en verwerking geldt het aan het LAP verbonden eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek van februari 2002 (verder :D.V.V) en de in bijlage VIII van dit eindrapport opgenomen "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" als toetsingskader.

Het acceptatie- en verwerkingsbeleid van de inrichting (aanvullende gegevens en hoofdstukken 3 en 4 van de vergunningsaanvraag) is door ons getoetst aan de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid". Daarbij is gebleken dat deze gelet op de aard van de afvalstoffen en de aard van de inrichting (baksteenfabriek) in voldoende mate voldoen aan de eisen van de hierboven vermelde richtlijn. In de vergunning zijn voorschriften opgenomen waarin verplicht gesteld is dat de acceptatie van afvalstoffen uitsluitend mag geschieden op basis van een adequate acceptatie- en verwerkingsprocedure.

4.3.5. Administratieve organisatie en interne controle

Ten aanzien van de administratie en interne controle zijn in de vergunning voorschriften opgenomen. Deze voorschriften zijn gebaseerd op de "Richtlijn opstellen administratieve organisatie en interne controle uit bijlage IX van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002). De in de aanvraag beschreven administratieve organisatie en de interne controle zijn gelet op de aard van de te accepteren afvalstoffen en de omvang van de organisatie in voldoende mate op de hierboven vermelde richtlijn gebaseerd.

4.3.6. Besluit financiële zekerheidstelling milieubeheer (Besluit FiZe)

Het bevoegd gezag bij vergunningverlening ingevolge de Wet milieubeheer is vanaf 1 mei 2003 op basis van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer juncto (het Besluit) artikel 8.15 Wm de mogelijkheid gegeven om financiële zekerheid te vragen voor het nakomen van vergunningvoorschriften inzake het opslaan van afvalstoffen en het beheer van afvalstoffen na beëindigen van de activiteiten binnen de desbetreffende inrichting en voor de dekking van de aansprakelijkheid voor schade aan de bodem. Wij hebben op basis van het Besluit provinciale beleidsregels vastgesteld in: "Beleidsregels provinciale omgang met het Besluit Financiële zekerheid milieubeheer". Op 23 maart 2007 zijn deze beleidsregels in werking getreden.

Ten aanzien van de in het Besluit genoemde 2 mogelijkheden om financiële zekerheid te stellen hebben wij het volgende beleid vastgesteld:

- Om schade aan de bodem te voorkomen wordt door de provincie een dusdanig bodembeschermingsniveau verlangd dat er sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB), of worden er dusdanige maatregelen opgelegd dat hieraan voldaan wordt. In geval van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging bestaat er op basis van artikel 7, lid 1 juncto Bijlage 2 van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer geen mogelijkheid voor het vragen van een financiële zekerheid. Ook voor onderhavige inrichting geldt dat het bodembeschermingsniveau zodanig wordt beoordeeld dat er in de zin van de NRB sprake

is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging (zie overwegingen milieuaspect bodem). Om die reden wordt voor de inrichting geen financiële zekerheid gevraagd voor dekking van de aansprakelijkheid voor schade aan de bodem.

- Voor het vragen van een financiële zekerheid betreffende het beheer van afvalstoffen na beëindiging van de activiteiten binnen de inrichting, geldt dat de zekerheid volgens de wet alleen gevraagd kan worden voor de vergunde opslag van afvalstoffen (artikel 3 bedrijven). Er kan financiële zekerheid worden gevraagd voor afvalstoffen waarvoor geen vergunning is verleend of die de toegestane hoeveelheid van de vergunde opslag te boven gaan. Om die (illegale) opslag van afvalstoffen te voorkomen heeft de vergunningverlener de mogelijkheid tot handhaving van de vergunning en het laten verwijderen van afvalstoffen in geval dat de vergunning niet volgens de daarin gestelde regels wordt nageleefd.

In principe kunnen ingevolge het Besluit alle inrichtingen onder categorie 28 (afvalbedrijven) van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer op basis van bijlage 1 van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer met een financiële zekerheidstelling te maken krijgen als de beheerskosten van de opgeslagen afvalstoffen binnen de inrichting een bedrag van € 10.000 te boven gaan. Wij hebben in afwijking van het in het Besluit genoemde drempelbedrag van € 10.000 voor € 100.000 gekozen, aangezien dit bedrag boven de € 60.000 ligt waarvan in de toelichting van het Besluit wordt geadviseerd geen door een bedrijf gereserveerde eigen bedragen of balansgarantie (mogelijke door ons te accepteren vorm van zekerheid) meer te accepteren omdat deze onvoldoende garantie bieden ter dekking van eventuele schade als gevolg van het beheer van afvalstoffen binnen de inrichting. In IPO-verband is verder afgesproken om pas bij een potentiële schade van € 100.000 of meer het Besluit, voor zover van toepassing bij een categorie 28-inrichting, te gaan toepassen. Een potentieel risico tot € 100.000 is bovendien voor ons aanvaardbaar.

Aangenomen motie Vietsch en Neppérus

Op 20 mei 2008 heeft de Minister van VROM een brief naar de Tweede Kamer gestuurd over de met een kernmeerderheid aangenomen motie om het Besluit FiZe in te trekken. Op dinsdag 18 maart jl. is de gewijzigde motie van de leden Vietsch en Neppérus door de Tweede Kamer aangenomen. Met de gewijzigde motie wordt de regering verzocht om het Besluit op te heffen. De Minister van VROM zal deze motie uitvoeren door het Besluit in te trekken. Zij zal dit doen in de algemene maatregel van bestuur ter invoering van het Besluit omgevingsrecht. Dit besluit zal tegelijkertijd met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van kracht worden.

Provincies en gemeenten worden per brief geïnformeerd over het intrekken van het Besluit. In deze brief wordt aangegeven op welke wijze omgegaan dient te worden met bestaande financiële zekerheidsverplichtingen in milieuvergunningen. Voorts wordt in deze brief aangegeven dat het in de rede ligt dat het bevoegd gezag thans geen nieuwe financiële zekerheidsverplichtingen opneemt in milieuvergunningen.

In deze lijn achten wij het momenteel niet meer opportuun om een zekerheid van aanvraagster te verlangen.

4.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen:

- huishoudelijk/sanitair afvalwater;

- regenwater onverhard terrein;
- regenwater verhard terrein;

Huishoudelijk afvalwater en verontreinigd regenwater van het verhard terrein

Deze afvalwaterstromen worden via de gemeentelijke riolering en de rwzi Rimborg in het oppervlaktewater genaamd de Worm geloosd.

De aangevraagde activiteiten zijn tevens Wvo-vergunningplichtig en hiervoor is op 22 september 2004 een Wvo-vergunning verleend door het Waterschap Roer en Overmaas.

Op grond van de instructieregeling moet, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene voorschriften krachtens de Wvo gelden, voorschriften worden opgenomen die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur. Verder moeten voorschriften opgenomen worden, die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de kwaliteit van het rioolslib er niet door wordt aangetast zodat de verwerking van dit slib niet wordt belemmerd. De genoemde voorschriften zijn in deze beschikking opgenomen.

Lozing van verontreinigd afvalwater op de bodem

Binnen de inrichting wordt afvalwater op de bodem geloosd. Een dergelijke lozing valt onder de werkingssfeer van het Lozingenbesluit Bodembescherming (LBB). Een dergelijke lozing is alleen toegestaan indien hiervoor een ontheffing verleend is als bedoeld in artikel 5a van het LBB. Het betreft de lozing van hemelwater dat op onverharde en verharde niet vloeistofdichte terreindelen in aanraking komt met opgeslagen grond- en afvalstoffen zoals bodem- en vliegassen, leisteen/mijnsteen, kolen, paperslib en toeslagstoffen voor de baksteenproductie. Door aanraking van dit hemelwater met deze in potentie bodembedreigende stoffen kunnen verontreinigingen met het water meegenomen worden en uiteindelijk in de onderliggende bodem terecht komen. Op basis van het Lozingenbesluit is een dergelijke lozing dan pas toegestaan als de kwaliteit van het te lozen water de onderliggende bodem niet kan aantasten. Gezien de opslag van de hierboven genoemde bodembedreigende stoffen, zal de kwaliteit van het in de bodem te filteren water door aanraking met de opgeslagen stoffen niet zodanig zijn dat het de bodem niet kan aantasten. Een dergelijke lozing kan dan ook in principe niet worden toegestaan. Met uitzondering van mijnsteen/leisteel, vlieg- en bodemassen zullen de overige hierboven genoemde grondstoffen voor de baksteenfabricage zodanig moeten worden opgeslagen dat er een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging wordt bereikt. Dit is in vergunningsvoorwaarden, aan dit besluit verbonden, vastgelegd.

Mijnsteen/leisteel, vlieg- en bodemassen

Op basis van artikel 2, lid 1 sub v/h Besluit is de werking van het Besluit uitgesloten voor wat betreft *hemelwater of drinkwater, indien daaraan geen verontreinigende stoffen zijn toegevoegd, de concentratie van verontreinigde stoffen niet door een bewerking is toegenomen en daaraan geen warmte is toegevoegd*. Binnen de inrichting komt hemelwater in aanraking met mijnsteen/leisteel, vliegassen, bodemassen, wissplit en keramische breuk en infiltrteert vervolgens in de onderliggende bodem.

Uit diverse uitloogonderzoeken van mijnsteen is gebleken dat hemelwater dat met mijnsteen/leisteel in aanraking komt niet verder verontreinigd raakt dan het hemelwater al was. Mijnsteen is namelijk grotendeels hydrofoob, hetgeen impliceert dat het materiaal door aanraking met water niet uitloogt naar de onderliggende bodem. Pas als mijnsteen wordt verwarmd en o.a. de aanwezige PAK's daarin vrij kunnen komen is er een risico op emissie

naar het milieu. Los hiervan, is het niet onbelangrijk te vermelden dat de onderliggende bodem onder deze opgeslagen 'secundaire grondstoffen voor het baksteenproductieproces' bestaat uit een twintig tot dertig meter dikke laag aan mijnsteen. Deze bodem kan door de daarbovenliggende 'schonere' gewassen leesteen niet anders beïnvloed worden dan die al was. Uit bodemonderzoeken onder kolenvliegassdepots en uitloogonderzoeken (bijlagen 11 en 12 van de vergunningsaanvraag van Nievelsteen BV uit 1996 welke tot de meest recente Wm-vergunning heeft geleid) is gebleken dat deze stof geen uitlogend karakter heeft. In die onderzoeken is de bodem onder een vliegassdepot vóór en na realiseren van het depot onderzocht. Er zijn geen noemenswaardige verschillen in de kwaliteit van de bodem geconstateerd. Vliegass drijft namelijk op water. Hemelwater dat in aanraking komt met vliegass, wordt niet (erger) verontreinigd door deze aanraking. Vliegass heeft daarnaast puzzolane eigenschappen hetgeen impliceert dat er in de open lucht een korstvorming aan die zijde van de hoop die met de buitenlucht in aanraking komt, ontstaat. Deze is stabiel en zorgt ervoor dat het neervallende hemelwater van de hoop afstroomt en niet er doorheen dringt. De bodemmassen hebben exact dezelfde eigenschappen. Ook hier geldt dat de stoffen opgeslagen liggen op een bodem welke bestaat uit een tientallen meters dik mijnsteenpakket, hetgeen dezelfde dan wel meer 'verontreinigingen' bevat als de opgeslagen stoffen. Voor wat betreft keramische breuk en Wisosplit heeft te gelden dat deze op basis van het Besluit bodemkwaliteit als stoffen aangemerkt worden welke zonder enige maatregel kunnen worden toegepast in zogenaamde werken. Op basis van het voormalige Bouwstoffenbesluit bodem- en grondwaterbescherming zijn dit zogenaamde categorie 1 bouwstoffen. Van het te gebruiken ijzerslib hebben we analysegegevens van aanvraagster ontvangen waaruit overduidelijk blijkt dat het materiaal voldoet aan een niet vorm gegeven bouwstof welke vrij toegepast mogen worden op basis van het Besluit bodemkwaliteit. Ijzerslib is derhalve evenmin bodembedreigend. Tot slot mag niet onopgemerkt blijven dat het afvalwater dat uiteindelijk op de Worm geloosd wordt mede afkomstig is van de opslagterreinen waar voor noemde stoffen opgeslagen liggen. Uit analyses van dit afvalwater blijkt dat dit geen enkele bedreiging vormt voor de onderliggende bodem, laat staan een oppervlaktewater. De lozing op de bodem staan wij dan ook toe. Er is geen risico op enige bodemverontreiniging. Er is dan ook sprake van een lozing van water waaraan geen verontreinigde stoffen zijn toegevoegd. Het Lozingenbesluit bodembescherming heeft dan ook geen toepassing.

4.5. Bodem

4.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om - middels een eindsituatiebodemonderzoek - te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

De vastlegging van de bodemkwaliteit is reeds verricht in het kader van de voorgaande oprichtings- en revisievergunningen. De nulsituatie is vastgelegd in opgestelde onderzoeksrapporten van 1994, 1995 en 1993 (in 1999 ontvangen). Deze rapporten zijn reeds door ons beoordeeld en akkoord bevonden en hiermee is de nulsituatie dan ook vast gelegd. Het betreft de rapporten van LMI, D 192/95.129LM uit 1995 (tanksanering) en van APM P96.262/96.641/LM uit 1994 (inrichting exclusief opslagbassin) en Krd. 11/1/II van Witteveen + Bos uit 1993 dat we op 6 januari 1999 hebben ontvangen (opslagbassin).

4.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico – representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen met PBV-Verklaring, vloeistofdichte voorzieningen, vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. De potentieel bodembedreigende activiteiten zijn door aanvraagster beschreven in bijlage VII van de vergunningsaanvraag.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument (bijlage VII) beoordeeld en stemmen deels in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt echter dat niet voor alle bodembedreigende activiteiten het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. Het bedrijf zal daarom binnen een door ons gestelde termijn alsnog voor de betreffende locaties waarop die bewuste activiteiten plaats vinden een verwaarloosbaar bodemrisico dienen te realiseren.

De volgende activiteiten leiden binnen de inrichting niet tot een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging:

- op- en overslag van kolen;
- op- en overslag van papierslib;
- op- en overslag van mangaanoxide;
- op- en overslag van bariumcarbonaat.

Ter plaatse van de bovengenoemde locaties waar bodembedreigende activiteiten plaatsvinden dienen om een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging te bereiken voorzieningen te worden aangebracht, waarbij een keuze bestaat tussen het aanleggen van vloeistofkerende voorzieningen welke tegen inregenen beschermd zijn dan wel vloeistofdichte voorzieningen. Bij het stellen van de voorschriften hebben wij met het bovenstaande rekening gehouden. Het feit dat bepaalde bodembedreigende activiteiten plaats vinden op een bodem welke bestaat uit een 12 meter dik pakket mijnsteen geeft aanvrager geen vrijbrief om ter plaatse bodembedreigende activiteiten te mogen ontplooiën. Bij het beoordelen van bodembedreigende activiteiten en het vergunnen van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging is de kwaliteit van de onderliggende bodem niet direct een afwegingskader. De bovengenoemde activiteiten met stoffen waarvan het merendeel onder de indicatieve stoffenlijst van de NRB is te scharen, zullen door aanraking met hemelwater leiden tot uitloging van diverse bodembelastende stoffen naar de bodem waaronder eveneens stoffen welke in het geheel niet van nature voorkomen in mijnsteen en derhalve die bodem verontreinigen. Op een steenworp afstand van de inrichting van aanvrager hebben wij eveneens een Wm-vergunning verleend aan Hodzelmans Kerkrade BV. Ook deze inrichting is op dezelfde mijnsteenbodem gelegen. Ook hier hebben wij bodembedreigende activiteiten verbonden aan daartoe noodzakelijke voorzieningen. Vergunninghouder heeft hier overigens uit eigen beweging al de nodige vloeistofdichte en vloeistofkerende vloeren aangelegd. Er is geen enkele reden om hierop voor Wormdal Vastgoed BV een uitzondering te maken. Voor de opgeslagen stoffen, leisteel, keramische breuk, vliegassen, bodemmassen en Wisosplit hebben wij beoordeeld dat deze geen bedreiging voor de onderliggende bodem vormen. Hiervoor verwijzen wij naar paragraaf 4.4 van de considerans van dit besluit.

4.5.3. Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt derhalve niet nodig geacht.

4.5.4. Lozingenbesluit Bodembescherming

Binnen de inrichting ontstaat niet verontreinigd hemelwater (van daken, terreindelen waarop geen bodembedreigende activiteiten plaatsvinden). Dit afvalwater wordt op de bodem/oppervlaktewater geloosd. Hiervoor hoeven geen nadere eisen of voorschriften in de vergunning te worden opgenomen.

Lozing van overige vloeistoffen in de bodem

Het in de bodem brengen van bedrijfsafvalwater (hemelwater dat in aanraking komt met afvalstoffen zoals bodemmassen) is een lozing als bedoeld in het Lozingenbesluit bodembescherming (LBb). Deze lozing is op basis van artikel 25, lid 1 van het LBb verboden. Om die reden hebben wij door het opleggen van de noodzakelijke bodembeschermende voorzieningen, zoals hierboven zijn weergegeven, een dergelijke lozing binnen de inrichting uitgesloten.

4.6. Energie

4.6.1. Deelname aan CO₂-emissiehandel

Aangezien de inrichting gaat deelnemen aan de CO₂-emissiehandel is de Nederlandse Emissieautoriteit (NEA) conform artikel 16.5, lid 1, van de Wet milieubeheer, voor het onderdeel energie-efficiency het bevoegde gezag.

Voor Nederland geeft de Nederlandse Emissie Autoriteit (NEA) op basis van een Nationaal Allocatieplan (NAP) CO₂-emissierechten af. Hierbij geldt een eerste handelsperiode van 2005 t/m 2007 en een tweede handelsperiode van 2008 t/m 2012. Op grond van verleende rechten kan de NEA een Handelsvergunning verstrekken. Het toezicht op de CO₂-emissierechten en de CO₂-handelsvergunning is ook in handen van de NEA. In de Staatscourant van 16 mei 2007 is een kennisgeving gepubliceerd van het definitieve nationaal Toewijzingsplan Broeikasgasemissierechten 2008 - 2012. De beoogde deelnemers waaronder aanvrager hebben op 10 mei 2007 een brief van Senter Novem ontvangen met een indicatieve allocatieberekening en de daarvoor gehanteerde gegevens. Wormdal Vastgoed BV krijgt 5,466 kiloton per jaar aan CO₂-emissierechten toegewezen. Hiertegen heeft aanvrager bezwaar gemaakt met het verzoek om meer rechten.

Aangezien Wormdal Vastgoed BV gekozen heeft voor energie-efficiënte productietechnologieën (weinig verbruik van aardgas door gebruik van secundaire brandstoffen in het baksteenproductieproces en de restwarmte van de oven wordt gebruikt om ongebakken stenen te drogen) en aanvrager deel gaat nemen aan de CO₂-emissiehandel behoeven geen aanvullende energievoorschriften opgenomen te worden.

Meerjarenspraak

In aanvulling op het voorgaande is het niet onbelangrijk mede te delen dat aanvrager gaat deelnemen aan de Meerjarenspraak energie efficiency 2001 – 2020 (MJA3). De inrichting is bij Senter Novem geregistreerd onder nummer 2028. Aanvrager voldoet aan de in de Meerjarenspraak gestelde voorwaarden tot deelname. Aanvrager dient dan ook een Energie Efficiency Plan (EEP) in te dienen bij Senter Novem. Dit is aanvrager op 6 april 2009 door Senter Novem bericht.

4.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

4.7.1. Veiligheid van procesinstallaties (maaltoren)

In 2005 heeft er binnen de inrichting een explosie plaats gevonden, waarbij de maaltoren en de apparatuur daarin voor een groot deel onherstelbaar is beschadigd waardoor de maaltoren inclusief apparatuur opnieuw geconstrueerd is moeten worden.

Uit rapportages en onderzoek lijkt het vooralsnog zeer waarschijnlijk dat in de maaltoren een stofexplosie heeft plaats gevonden. Zowel wij als ook de Arbeidsinspectie hebben vanuit onze verschillende bevoegdheden behoefte aan inzichten in risico's op dit soort voorvallen en vooral inzichten in maatregelen om deze dus te voorkomen. Waar wij ons op het milieu concentreren

en dus naar de gevolgen buiten de inrichting kijken, ziet de Arbeidsinspectie op de waarborging van de veiligheid voor mensen binnen de inrichting toe.

Vanaf 1 juli 2003 is voor elke arbeidsplaats die nieuw in gebruik is of wordt genomen, en voor elk deel van een bestaande arbeidsplaats die sindsdien is of wordt gewijzigd, een nieuwe paragraaf in het Arbeidsomstandighedenbesluit van toepassing: Paragraaf 2a 'Explosieve atmosferen'. Deze paragraaf bestaat uit de artikelen 3.5a tot en met 3.5f.

De artikelen zijn de Nederlandse vertaling van de *ATEX 137 richtlijn 1: 'Veilig werken in een explosieve atmosfeer'*. Vanaf 1 juli 2006 moeten alle arbeidsplaatsen (dus ook de bestaande, niet-gewijzigde arbeidsplaatsen!) aan de nieuwe wetgeving voldoen.

Het doel van de wetgeving is het voorkomen van gas- en stofexplosies. Het gaat hierbij om de beheersing van de omstandigheden in een explosieve atmosfeer, in situaties waarbij het niet mogelijk is om door vervanging van stoffen het explosiegevaar weg te nemen. Het Arbeidsomstandighedenbesluit verplicht nu een gestructureerde aanpak van explosiegevaar.

Wat is een explosieve atmosfeer?

In de wetgeving staat een explosieve atmosfeer als volgt omschreven:

Een explosieve atmosfeer bevat onder atmosferische omstandigheden, een mengsel van lucht en brandbare stoffen in de vorm van gassen, dampen, nevels of stof, waarin de verbranding zich na ontsteking uitbreidt tot het gehele niet verbrande mengsel.

Waar is sprake van een explosieve atmosfeer? en wat betekent dit voor mijn bedrijf?

Waar gewerkt wordt met-, of gewerkt wordt in aanwezigheid van-,
of op- of overslag plaatsvindt van-:

- Brandbare vloeistoffen zoals: alcohol, terpentine, aceton en ether;
- Brandbare gassen zoals: waterstof, biogas en acetyleen;
- Brandbare vaste stoffen, als kleine deeltjes of poeders zoals: meel, suiker, veevoeder en houtstof;

is sprake van een explosieve atmosfeer en moet aan de nieuwe wetgeving worden voldaan.

Bij Wormdal Vastgoed BV is de explosieve atmosfeer aanwezig vanwege het malen van kolen in de vernieuwde maaltoren, waarbij logischerwijs ook kolenstof aanwezig is, ontstaat en getransporteerd wordt binnen het systeem.

Onderdeel van de vergunningsaanvraag betreffen een technische omschrijving van de renovatie van de maalinstallatie als eveneens een risico analyse van de maalinstallatie, beide opgesteld door Van Tongeren Kennemer BV te Beverwijk. Deze documenten zijn door ons en door de Arbeidsinspectie beoordeeld. De stukken zijn in eerste instantie opgesteld op basis van de verplichtingen van de vergunninghouder op basis van de Arbeidsomstandighedenwet en hebben dus betrekking op de interne veiligheid. Van de Arbeidsinspectie hebben wij inmiddels begrepen dat zij van mening zijn dat de risico analyse maalinstallatie en de daarin opgenomen procedures en waarborgen de interne veiligheid voldoende waarborgen. De analyse kan als zogenaamd explosie veiligheidsdocument beschouwd worden.

Na realisatie van de arbeidsplaats is een daadwerkelijke controle door de Arbeidsinspectie uitgevoerd en hieruit is gebleken dat de arbeidsplaats op dat moment aan haar arbeidsveiligheidseisen voldeed.

Zaken aangaande dit aspect die direct de externe veiligheid beïnvloeden, spelen in dit besluit wel een rol van betekenis. Zo kan er bijvoorbeeld sprake zijn van een geval waarbij een explosie direct gevolgen heeft voor de nabije omgeving (bebouwing), door drukgolven of emissies.

In casu bedraagt de afstand tussen de maaltoren en de dichtstbijzijnde bebouwing circa 280 meter. Naar aanleiding van de plaats gevonden hebbende explosie zijn geen gevolgen voor deze bebouwing geconstateerd. Het opnemen van extra voorwaarden in het kader van externe veiligheid zijn dan ook niet noodzakelijk, anders dan de voorwaarden waaraan de arbeidsomgeving op basis van rechtstreeks werkende regelgeving moet voldoen. Aangezien volgens de aanwezige documenten de maaltoren zodanig wordt opgebouwd en geconstrueerd en zodanige veiligheidsprocedures in acht genomen worden dat de kans op een explosie verwaarloosbaar is, is de externe veiligheid hiermee eveneens voldoende gewaarborgd.

4.7.2. Brandveiligheid

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghouder een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en –voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden. In bijlage IX van de vergunningsaanvraag is een door de brandweer van de regio Parkstad-Limburg goedgekeurd brandveiligheidsrapport gevoegd. De risico's op brand en de maatregelen om brand te voorkomen zijn voldoende in kaart gebracht en volgens de brandweer Parkstad is de brandveiligheid afdoende gewaarborgd bij het voldoen aan het brandveiligheidsrapport. Het brandveiligheidsrapport maakt onderdeel uit van deze vergunning en daar kan dus ook op gehandhaafd worden.

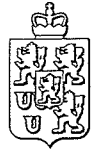
4.8. Geluid

4.8.1. Algemeen

De bedrijfsactiviteiten van de onderhavige inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidsemissie wordt vooral bepaald door de kogelmolen in de hoogbouw, mobiele breek/zeefinstallaties, de zogenoemde kollergang en jacobsladder, diverse uitlaten alsmede voertuigen op het terrein. De activiteiten van het bedrijf vinden voornamelijk gedurende de dagperiode (7.00-19.00 uur) plaats. Gedurende de avond- en nachtperiode blijft alleen de productiehal voor bakstenen in bedrijf en in de avondperiode wordt de kogelmolen gebruikt voor het drogen en malen.

De door deze inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in een akoestisch rapport van Cauberg-Huygen Raadgevende ingenieurs, rapport 20063212-02 van 18 juni 2008. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende

beoordelingsperiode. Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

4.8.2. Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,rLT}$)

Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt de 'Handreiking industrielawaai en vergunningverlening' (verder aangeduid als de Handreiking). De inrichting betreft een bestaand bedrijf. Het bedrijf is gelegen op het industrieterrein Julia te Eygelshoven.

Uit een door ons uitgevoerd onderzoek naar de (akoestische) status van dit industrieterrein is ons het volgende gebleken:

- a- Op de datum 1 juli 1993 was de huidige inrichting van Wormdal Vastgoed reeds op deze locatie aanwezig en in werking gebracht. Gelet op de aanwezige productiecapaciteit van de inrichting was de inrichting op genoemde datum aan te merken als een inrichting zoals bedoeld in artikel 2.4 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit Milieubeheer (IvB). De inrichting was op 1 juli 1993 in werking op grond van een op 10 augustus 1984 verleende hinderwetvergunning.
- b- Genoemde datum van 1 juli 1993 is van belang in verband met de toen vigerende Wet geluidhinder dat in artikel 59 stelde: " (lid 1) Indien op 1 juli 1993 geen zone krachtens of met overeenkomstige toepassing van artikel 53 is vastgesteld, bevindt zich rond de betrokken terreinen een zone, waarbuiten de geluidsbelasting vanwege die terreinen de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan. (lid 2) De in het eerste lid bedoelde zone omvat het gebied waarbinnen op 1 juli 1993 een hogere geluidbelasting, vanwege het industrieterrein, dan 50 dB(A) optreedt. (lid 3) Een zone als bedoeld in het eerste lid wordt voor de toepassing van Afdeling 2, paragraaf 4, en hoofdstuk X, paragraaf 1, gelijkgesteld met een zone rond een industrieterrein, die is vastgesteld krachtens of met overeenkomstige toepassing van artikel 53".
- c- Op 1 juli 1993 was door de gemeenteraad van Kerkrade (nog) geen geluidszone vastgesteld en was de mogelijkheid van vestiging van inrichtingen zoals bedoeld in artikel 41 van de Wet geluidhinder, niet uitgesloten. Eerst op 15 september 1993 heeft de gemeenteraad van Kerkrade een besluit genomen om vestigingen van dergelijke inrichtingen in het bestemmingsplan uit te sluiten. Op basis van het onder b- gestelde is derhalve op 1 juli 1993 rondom het industrieterrein van rechtswege een geluidszone ontstaan.
- d- Ten tijde van het vaststellen van deze beschikking is door de gemeenteraad van de gemeente Kerkrade geen (herziene) geluidszone vastgesteld zodat de geluidszone zoals die op 1 juli 1993 van rechtswege is ontstaan nog vigerend is.

Om de omvang van de geluidszone te bepalen kan een akoestisch onderzoek, uitgevoerd door Ingenieursbureau Haskoning in 1988, als leidraad worden gebruikt. In dit geluidsonderzoek zijn geluidscontouren rondom de inrichting van Nievelsteen bepaald.

De 50 dB(A) contour raakt juist de woningen met de huisnummers 43-45-47 aan de Spoorstraat (waarneempunt VC01 in het akoestisch rapport) en huisnummer 29 aan Eiswinkel (waarneempunt 505 in het akoestisch rapport).

Gelet op de 50 dB(A) geluidscontour uit het akoestisch onderzoek van Haskoning liggen genoemde woningen nog juist buiten de van rechtswege geldende zone. De grenswaarde op de geluidszone bedraagt 50 dB(A) etmaalwaarde.

4.8.3. Normstelling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Voorzover toetsing plaatsvindt aan de geluidszone in het kader van de Wet geluidhinder zijn maximale geluidniveaus niet relevant omdat de Wet geluidhinder uitsluitend grenswaarden stelt aan equivalente geluidsniveaus.

De woningen gelegen buiten de geluidszone worden beschermd door de algemene geluidregels, waarvoor in principe een streefwaarde geldt van 10 dB(A) boven het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau met een grenswaarde van 70-65-60 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond-, en nachtperiode.

4.8.4. Beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$):

In het akoestisch onderzoek is de representatieve bedrijfssituatie beschouwd. In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op een referentiepunt (Waarneempunt 502) alsmede op een zestal woningen (Wnp 505, 507, 508, 512, VC01 en VC06) en drie punten op de geluidszone uit het Haskoning onderzoek (Wnp. VC02, VC03 en VC04).

Ter plaatse van de woningen wordt zonder het treffen van geluidreducerende maatregelen een geluidimmissie berekend van 50 – 52 dB(A). Op de geluidszone wordt een geluidbelasting berekend van ten hoogste 53 dB(A) in de dagperiode en 50 dB(A) in de avondperiode. De berekende geluidbelasting voldoet niet aan de grenswaarden van 50 dB(A) etmaalwaarde op de geluidszone van het industrieterrein. De overschrijding in de dagperiode bedraagt 3 dB(A) en in de avondperiode 5 dB(A). In de nachtperiode vindt geen overschrijding van de grenswaarde plaats.

Het rapport beschrijft een tweetal geluidmaatregelen om de geluidbelasting terug te brengen op het niveau van de door de Wet geluidhinder gestelde grenswaarden. De maatregelen zijn:

- a. Het verbeteren van de geluidsisolatie van de kogelmolenruimte
- b. De afstralende oostwand van de zeefhal (bronnr. BZ32) dient geïsoleerd te worden

De maatregelen worden in het akoestisch rapport begroot op € 90.000,-.

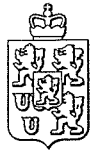
Na het treffen van deze maatregelen wordt voldaan aan de grenswaarden uit de Wet geluidhinder en bedraagt de hoogste geluidbelasting op de geluidszone 50 dB(A) in de dagperiode en 43 dB(A) in de avondperiode.

Omdat vergunningverlening met overschrijding van de grenswaarde op de in het kader van de Wet geluidhinder vastgestelde geluidszone niet mogelijk is, dienen de benodigde maatregelen terstond te worden uitgevoerd.

Indien uit voortschrijdend inzicht mocht blijken dat andere, wellicht goedkopere, geluidreductiemaatregelen kunnen bewerkstelligen dat aan de in dit besluit op te nemen geluidnormen voldaan kan worden (grenswaarden Wgh worden gerespecteerd), staat het aanvraagster vrij om deze uit te voeren in plaats van de voorgestelde en aangevraagde maatregelen zoals hierboven beschreven staan. Ook deze maatregelen zullen bij het van kracht worden van dit besluit gerealiseerd moeten zijn. In de vergunningsvoorwaarden is hier rekening mee gehouden.

4.8.5. Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) wordt met name bepaald door het storten van stenen in de vulbunker van de breek-/zeefinstallatie en in de avondperiode door de kogelmolen. Ter plaatse van de woningen bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 64-54-38 dB(A) (d,a,n). De streefwaarde uit de

circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt bij de woningen in de dagperiode derhalve overschreden. De grenswaarde (70-65-60) wordt niet overschreden. De aangevraagde waarden voor L_{Amax} kunnen dan ook worden vergund. De maximale geluidsniveaus hebben wij in een voorschrift vastgelegd.

4.8.6. Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaaï I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Hierbij dient eerst nagegaan te worden of het verkeer van en naar de inrichting als akoestisch herkenbaar aangemerkt dient te worden. Hierbij volgt de provincie Limburg de systematiek overeenkomstig art. 99 uit de Wet geluidhinder. Dit komt er kort gezegd op neer dat indien het verschil tussen de geluidbelasting op de gevel van een woning mét en zonder verkeer van en naar de inrichting 2 dB(A) of meer is, er sprake is van akoestische herkenbaarheid. Praktisch betekent dit dat ten minste 30 % van het totale verkeer bestemd moet zijn voor de onderhavige inrichting wil er sprake kunnen zijn van akoestische herkenbaarheid.

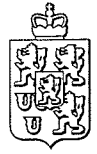
Op grond hiervan kan worden geconcludeerd dat het verkeer van en naar de inrichting ter hoogte van burgerwoningen is opgenomen in het heersend verkeersbeeld en geen sprake is van indirecte hinder ten gevolge van verkeer naar en van de inrichting.

Conclusie ten aanzien van geluidaspecten

Ten aanzien van de geluidsbelasting, maximale geluidsniveaus en indirecte hinder is de situatie milieuhygiënisch aanvaardbaar en wordt de geluidszone die met ingang van 1 juli 1993 van rechtswege geldt, in acht genomen.

Wij hebben aan de vergunning voorschriften verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld op beoordelingspunten bij woningen van derden, op de geluidszone en op een controlepunt in de nabijheid van de inrichting.

Binnen de inrichting worden maatregelen en voorzieningen getroffen ter beperking van de geluidsproductie. Bij het opstellen van de voorschriften hebben wij rekening gehouden met die maatregelen en voorzieningen.

4.9. Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik

Bij de baksteenproductie worden voor het overgrote deel al secundaire grondstoffen (afvalstoffen) toegepast. In de baksteenproductie wordt alle restklei en ongebakken uitval gerecycled. Er bestaat een voornemen om uit te zoeken of de uitval van gebakken stenen eveneens in de baksteenfabricage gerecycled kan worden. Vooralsnog worden misbaksels verwerkt in de gravelproductie.

De breek- en zeefinstallatie (waaronder de gravelproductie) en de droog-/maalinstallatie kennen in principe geen uitval. Besparing van grondstoffen is dan ook niet aan de orde.

Leidingwater wordt binnen de inrichting gebruikt voor huishoudelijke/sanitaire doeleinden, het maken van de kleimassa en het sproeien/bevochtigen van maalproducten.

In de afgelopen jaren bedroeg het waterverbruik circa 9.000 m³ per jaar. Voor de toekomst wordt uitgegaan van een verbruik van 20.000 m³ aan leidingwater per jaar. De verruiming hangt samen met de maximaal aangevraagde productiecapaciteit. Deze capaciteit is de laatste jaren niet behaald.

Bij de droog-/maalinstallatie zal bij een hogere productie sprake zijn van meer poederbevochtiging, terwijl de massavoorbewerking bij een grotere baksteenproductie ook meer aanmaakwater verlangt. Meer water zal eveneens nodig zijn ter bevochtiging van de grondstofdepots op het buitenterrein.

Ondergrenzen voor het waterverbruik, waarboven waterbesparing relevant is, kunnen niet op landelijke schaal geformuleerd worden. Per situatie zal beoordeeld moeten worden of waterbesparende maatregelen relevant zijn of niet. Nieuwbouw is een natuurlijk moment waarop waterbesparende voorzieningen altijd conform de best beschikbare technieken moeten worden toegepast.

Waterbesparende maatregelen

Voor veelvuldig toegepaste apparatuur, als kranen, toiletten, douchekoppen, etc. zijn de waterbesparende uitvoeringen in ruime mate beschikbaar zonder meerkosten ten opzichte van de niet-besparende varianten. Ook ten aanzien van veel watergebruikende industriële apparatuur zijn de waterbesparende alternatieven in ruime mate beschikbaar. Voorbeelden van maatregelen zijn te vinden in de databank [Milieumaatregelen](#).

Regelgeving na inwerkingtreding Activiteitenbesluit

Met het [Activiteitenbesluit](#) (dat de niet-agrarische 8.40-amvb's vervangt) zijn de voorschriften ten aanzien van waterbesparing gewijzigd. In het Activiteitenbesluit zijn geen specifieke waterbesparingsvoorschriften opgenomen. De grens van 5000 m³/jaar waterverbruik voor het opleggen van een waterbesparingsonderzoek, zoals die in de 8.40-amvb's stond, is bijvoorbeeld niet meer terug te vinden. Waterbesparing is ondergebracht onder de algemene zorgplichtbepaling van het besluit. Waterbesparing is een gevolg van de [voorkeursvolgorde voor de verwijdering van afvalwater](#) (zoals die in de Wm is opgenomen met de inwerkingtreding van de Wet gemeentelijke watertaken Stb. 2007, 276). De voorkeursvolgorde begint met het voorkomen dat afvalwater ontstaat, zuinig gebruik van water leidt hier direct toe. De voorkeursvolgorde voor de verwijdering van afvalwater is altijd van toepassing.

Wij zijn van mening dat een verbruik van 20.000 m³ per jaar aan leidingwater relevant te noemen is, te meer daar in de aanvraag verder geen gegevens genoemd zijn ter beperking van

deze hoeveelheid dan wel naar alternatieve mogelijkheden gekeken is om bijvoorbeeld regenwater te gebruiken voor sproeidoeleinden in plaats van leidingwater. Wij hebben dan ook een besparingsonderzoek als voorwaarde aan dit besluit verbonden.

4.10. Lucht

4.10.1. Besluit verbranden afvalstoffen (Bva)

Het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) is van kracht sinds 15 april 2004. In dit besluit is de Europese Richtlijn 2000/76/EG betreffende verbranden van afval omgezet. Het besluit is van toepassing op afvalverbrandingsinstallaties en meeverbrandingsinstallaties. Dit zijn installaties bestemd voor het thermisch behandelen, zoals verbranden, vergassen en pyrolyse, van zowel gevaarlijke als niet gevaarlijke afvalstoffen, al dan niet samen met brandstoffen. Het besluit heeft rechtstreekse werking voor de installaties waarop het van toepassing is. De meest relevante emissie-eisen voor deze installaties staan derhalve in het besluit. Voor alle installaties waarin afval wordt verbrand geldt een verplichting om door metingen vast te stellen of aan de emissie-eisen wordt voldaan. Verder zijn er voorschriften in opgenomen met betrekking tot het bedrijf van de inrichting. Enkel in bepaalde, in het besluit aangegeven gevallen kan daarvan afgeweken worden.

Onder dit besluit hangt nog de Regeling meetmethoden verbranden afvalstoffen (Rmva), waarin met nadere uitwerkingsregels en technische voorschriften zijn opgenomen.

In de baksteenoven worden afvalstoffen verbrand. Het betreft het nuttig toepassen als energiedrager dan wel als grondstoffenvervanger van afvalstoffen als mijnsteen, papierslib, drinkwaterslib en zaagsel.

Een baksteenoven heeft primair als doel bakstenen te produceren en is geen verbrandings- dan wel meeverbrandingsinstallatie zoals bedoeld in artikel 1 van het Bva. Het Bva is derhalve niet van toepassing op de onderhavige inrichting.

4.10.2. BREF-documenten

Baksteenproductie

De baksteenoven waarin de bakstenen geproduceerd worden bestaat uit een tunneloven, een drogerij en twee préchauffeurs ofwel voorverwarmers. De baksteenvormen worden allereerst gedroogd in de twee drogerijen met behulp van de restwarmte uit het bakproces. Dit bakproces kan plaats vinden in de tunneloven (1100 graden Celcius) waarbij de préchauffeurs (800 graden Celcius) enkel als voorverwarmer/droger gebruikt worden. Het bakproces kan ook, zoals de laatste jaren is gebeurd, volledig plaats vinden in de préchauffeurs welke dan als baksteenoven dienen. De tunneloven wordt dan enkel gebruikt als transportweg van de tunnelovenwagens. Door het relatief hoge koolstofgehalte in het baksteenrecept, berust het stookproces van alle steensoorten vrijwel volledig op het principe van zelfontbranding. Indien noodzakelijk kan met behulp van gasbranders bijgestookt worden.

In de baksteenproductie kunnen twee emissiepunten onderscheiden worden en wel de emissiepunten van de drogers en de emissiepunten (twee in totaal) van de préchauffeurs. De rookgassen uit de préchauffeurs worden via de twee drooglijnen naar buiten geleid. Bij gebruik van de tunneloven wordt eveneens via de drooglijnen geëmitteerd.

Voor wat betreft de emissies naar de lucht van dit baksteenproductieproces dient deze vergunning een emissieniveau te vergunnen welke de best beschikbare technieken vertegenwoordigen. Op basis van artikel 8.10, lid 2 van de Wm dient de vergunning anderszins geweigerd te worden.

De best beschikbare technieken voor de onderhavige inrichting ter beperking van schadelijke emissies naar de lucht zijn weergegeven in het BREF-document Keramische Industrie (Hfst. 5.2.1, pagina 207), de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) (beide genoemd in de Regeling Aanwijzing BBT-documenten) in samenhang met de oplegnotitie van InfoMil 'best beschikbare technieken in de keramische industrie'.

Ook de oplegnotities zijn in de Regeling aangewezen als BBT-document. Hieronder volgt een weergave van het toetsingskader voor de onderhavige inrichting.

Gasvormige emissies

Voor het bepalen van de te vergunnen emissies is in eerste instantie gekeken naar de oplegnotitie voor de BREF Keramische Industrie. De oplegnotitie geeft de volgende conclusies en aanbevelingen.

1. Bij het verlenen van Wvo- en Wm-vergunningen aan inrichtingen in de keramische sector die onder de IPPC-richtlijn vallen, moeten vergunningverleners rekening houden met de beste beschikbare technieken (BBT), zoals in de BREF 'BBT in de keramische industrie' is beschreven.
2. De NeR Bijzondere Regelingen C2 'Graf keramische industrie' wordt ingetrokken².
3. Voorzover emissies in de BREF niet uitdrukkelijk zijn verbijzonderd, gelden de algemene bepalingen van de NeR.

Hieronder wordt een toelichting gegeven op de BBT conclusies met betrekking tot de relevante luchtcomponenten. De termen BBT emissiewaarde en BBT emissierange dienen gelezen te worden als 'met BBT geassocieerde emissiewaarde' en 'met BBT geassocieerde emissierange'.

Algemeen

De Nederlandse industrie moet een inspanning leveren om de NEC doelstellingen te halen, met name voor reductie van de SO_x-emissie. Ook HF en fijnstof zijn prioritaire stoffen. Vanuit de rijksoverheid wordt extra aandacht geschonken aan het terugdringen van de emissie van deze stoffen. Bij het produceren van keramische producten ontstaan emissies van deze componenten. Bij vergunningverlening is het van belang dat wordt ingezet op een zo laag mogelijke emissie. Hiervoor dienen ter nader invulling van de in de BREF genoemde BBT emissierange, de in de onderhavige oplegnotitie aangegeven BBT geassocieerde emissiewaarden te worden gebruikt. Deze BBT geassocieerde emissiewaarden zijn ontleend aan de NeR en de met de opstelling van deze oplegnotitie vervallen NeR bijzondere regeling C2.

Het gebruik van grondstoffen met minder vervuilende componenten en optimalisatie van de verwarmingscurve (BREF paragraaf 5.1.4.1) vallen onder de BBT ter reductie van anorganische gasvormige componenten in de rookgassen (BREF paragraaf 5.1.4.2). Daarnaast valt ook het gebruiken van een nageschakelde techniek ter reductie van anorganische gasvormige componenten onder de BBT. In de paragrafen 5.2.5.3, 5.2.6.2, 5.2.7.2 en 5.2.8.2 staan

² Ondanks dat in de oplegnotitie 'bbt in de keramische industrie' is aangegeven dat de bijzondere regeling C2 uit de NeR wordt ingetrokken, staat de regeling vooralsnog steeds in de meest recente versie van de NeR.
090604-0002

nageschakelde technieken beschreven (additioneel aan de technieken in paragraaf 5.1.4.2) voor de productie van vloer- en wandtegels, aardewerk en sierwerk, sanitair keramiek en technisch keramiek. In tabel 5.1 van de BREF worden de emissiewaarden gegeven die gehaald kunnen worden bij het gebruik van dergelijke technieken.

Fluoride

Bestaande installaties:

Voor bestaande installaties met een (ongereinigde) emissie massastroom van meer dan 8400 kg fluoride (berekend als HF) op jaarbasis, geldt dat door toepassing van zowel procesgeïntegreerde maatregelen als een nageschakelde techniek voldaan kan worden aan een BBT emissiewaarde (berekend als HF) binnen de range van 1-5 mg/m³.

Voor bestaande installaties met een (ongereinigde) emissiemassastroom kleiner dan 8400 kg fluoride (berekend als HF) op jaarbasis, geldt dat door toepassing van procesgeïntegreerde maatregelen of een nageschakelde techniek, voldaan kan worden aan een BBT emissiewaarde (berekend als HF) binnen de range van 1-10 mg/m³.

Voor installaties met op jaarbasis geringere emissie dan 8400 kg, maar waarbij de emissie sterk kan variëren, waardoor de emissiehoeveelheid van fluoride meer kan bedragen dan 1,5 kg fluoride (berekend als HF) per uur, geldt dat door toepassing van zowel procesgeïntegreerde maatregelen als een nageschakelde techniek voldaan kan worden aan een BBT emissiewaarde (berekend als HF) binnen de range van 1-5 mg/m³.

Bij de aanvraag is in bijlage XI een rapportage emissiemetingen gevoegd, uitgevoerd door Pro Monitoring, rapportnummer r05570e d.d. 15 juni 2004. Voor HF is een emissieconcentratie berekend < 0,1 mg/m³ aan de afgassen van droger 2 bij een hoofdvolumestroom van ca. 38.000 m³/h onder standaard condities (273K, 1013 hPa, droog afgas). Dit komt overeen met een massastroom HF < 0,004 kg/h per drooglijn/préchauffeur. Op jaarbasis ligt de massastroom in de orde grootte van 35 kg, derhalve << 8400 kg. Hieruit volgt een BBT emissiewaarde van 1-10 mg/m³. Uit de bij de aanvraag gevoegde rapportage blijkt dat gemakkelijk aan de BBT-waarden kan worden voldaan van 1-10 mg/m³ per drooglijn/préchauffeur. Ter vergelijking: de NeR stelt een grensmassastroom van 15 g/uur. Deze grensmassastroom wordt overschreden per emissiepunt zodat de NeR ten aanzien van de fluoride emissie buiten beschouwing zou blijven. In lijn hiermee nemen we in dit besluit dan ook geen norm op voor HF, welke per drooglijn/préchauffeur zou gelden.

Zwaveloxiden

Wanneer door de vergunningaanvrager aangetoond wordt dat redelijkerwijs niet voldaan kan worden aan de algemene eisen van de NeR (bijvoorbeeld omdat er sprake is van een nevenemissie; zie NeR paragraaf 2.1.4), geldt een maximale BBT emissiewaarde van 200 mg/m³ (berekend als SO₂). In andere gevallen kan bij het bepalen van de BBT-emissiewaarde worden aangesloten bij de NeR algemene emissie-eis voor SO_x (berekend als SO₂) van 50 mg/m³ (NeR paragraaf 3.2.3).

In de NeR wordt normaal gesproken bij een emissievracht aan SO₂ van 2 kilogram per uur of meer een emissie-eis van 50 mg/m³ voorgesteld (zie paragraaf 4.14 overzicht algemene emissie-eisen uit de NeR). Uit het eerdergenoemd emissieonderzoek van Pro Monitoring blijkt dat aan genoemde waarde van 50 mg/m³ kan worden voldaan (gemeten is 15-19 mg/m³ aan droger 2). De massastroom bedraagt dan max. 0,7 kg/uur per droger. Omdat de uurvracht SO₂

onder de waarde van de grensmassaastroom blijft behoeven aan de emissie van SO₂ geen eisen te worden gesteld in deze vergunning.

Vluchtige organische stoffen:

In BREF paragraaf 5.2.1.2 wordt voor de productie van bakstenen en dakpannen een VOS emissie range gegeven van 5 -20 mg/m³, welke geldt bij een VOS concentratie van 100-150 mg/m³ in het ongereinigde afgas. Deze VOS concentratie in het ongereinigde afgas wordt alleen gehaald indien gebruikt wordt gemaakt van additieven.

In de eerdergenoemde rapportage van Pro monitoring wordt voor droger 2 in 2004 een emissieconcentratie van 30 – 34 mg/m³ berekend voor C_xH_y bij een massaastroom van 1,2 kg/uur per droger. In juni 2000 zijn waarden van 15 – 41 mg/m³ per drooglijn gemeten.

Aangezien deze waarden ruim lager liggen dan de concentratie tussen de 100 en 150 mg/m³, geldt hier niet de emissierange van 5 – 20 mg/m³ als BBT-waarde.

In 1997 zijn waarden gemeten van 104 – 187 mg/m³. De licht verhoogde emissie van koolwaterstoffen heeft te maken met het verwerken van koolstofhoudende additieven zoals zaagsel/houtmot en leisteel/mijnsteen in de baksteenreceptuur.

Vast staat dat vanaf het jaar 2000 de gemeten waarden variëren van 15 – 41 mg/m³. Bij een dergelijk niveau is emissiereductie niet aan de orde.

De emissie van C_xH_y kan in de NeR onder klasse gO.2 van paragraaf 3.2.4 worden geplaatst. Hieruit volgt dat bij een emissievracht van 0,5 kg/h of meer, een emissie-eis van 50 mg/m³ geldt. De emissievracht van C_xH_y die is opgenomen in de laatst verleende vergunning aan aanvraagster bedraagt 3,6 kg/h.

Wij zullen in dit besluit aansluiten bij de in het verleden vergunde norm van 100 mg/m³. Deze norm zal echter niet zonder meer voor de looptijd van de vergunning gelden. In het verleden zijn immers waarden gemeten welke boven de 100 mg/m³ liggen welke een lagere emissienorm volgens het BBT-document zouden rechtvaardigen. Het is ook niet ondenkbaar dat waarden van boven de 100 mg/m³ in de toekomst kunnen optreden omdat er koolstofhoudende grondstoffen als leisteel worden gebruikt in het bakproces. In de komende drie jaar na het van kracht worden van dit besluit zal moeten blijken of de norm van 100 mg/m³ gerechtvaardigd is. Gedurende deze drie jaar zullen we aanvraagster verplichten om jaarlijks de emissie van C_xH_y te meten onder representatieve omstandigheden (gebruik van o.a. leisteel). Op basis van die meetresultaten zullen we beoordelen of de norm van 100 mg/m³ aangescherpt moet worden of dat een eventueel onderzoek naar emissiereductie van koolwaterstoffen opgelegd moet worden.

Stofemissies

Het BREF-document geeft diverse stofemissieranges voor emissies die vrijkomen bij de (deel)processen in de keramische industrie. De stofemissie-eisen van de NeR vallen binnen deze ranges van de BREF. Bij het bepalen van de BBT-emissiewaarde is het van belang, rekening houdend met beschreven technieken in de BREF BBT-conclusies, aan te sluiten bij de NeR algemene emissie-eisen voor totaal stof. De NeR gaat uit van een emissie-eis van 5 mg/m³ bij een emissievracht van 0,2 kg/u of meer en of een emissie-eis van 20 mg/m³ als het niet mogelijk is om filtrerende afscheiders toe te passen. Bij een emissievracht kleiner dan 0,2 kg/u geldt een emissie-eis van 50 mg/m³.

De stofvracht bij droger 2 is in het rapport van Pro Monitoring berekend op een massaastroom van 0,4 kg/u bij een afgastemperatuur van ca. 50 °C. Hieruit zou een eis van 5 mg/m³ volgen.

Voor de breek-zeefinstallatie is in genoemd rapport van Pro Monitoring een massastroom van 10-20 g/u berekend. Hieruit volgt een emissie-eis van 50 mg/m_0^3 .

Ook bij het gebruik van een van nageschakelde technieken ter reductie van gasvormige emissies zijn de NeR algemene eisen voor totaal stof ($1-20 \text{ mg/m}^3$) het uitgangspunt. Bij het toepassen van een kalksplitreactor kan er door slijtage van de kalkkorrels in de reactor sprake (bij Wormdal is geen kalkspitreactor aanwezig) zijn van een secundaire emissie van stof (zie NeR § 2.1.4). Het toevoegen van een tweede gasreiniging om stof af te vangen is in die situatie niet kosteneffectief. In dat geval kan voor de bestaande installaties worden afgeweken van de algemene eis en kan een hogere grenswaarde voor de stofemissie worden vergund overeenkomstig BREF paragraaf 5.1.3.4.

Voor stofemissie uit drogerijen mag gezien praktijkervaring, worden verwacht dat zonder toepassing van nageschakelde techniek voldaan kan worden aan een emissie-eis van 5 mg/m^3 , althans volgens de BREF Keramische Industrie en de oplegnotitie ten aanzien daarvan. In de onderhavige inrichting wordt lucht uit de drogers via de préchauffeurs en/of de tunneloven geëmitteerd.

Voor de tunneloven en de prechauffeurs geldt dat de in het verleden opgelegde norm voor stof van 10 mg/m_0^3 vergunbaar is. De oven heeft een emissievracht van $0,36 \text{ kg/h}$. Dit is meer dan $0,2 \text{ kg/h}$. Volgens de BREF kan een emissienorm tot 20 mg/m_0^3 worden toegestaan. Gezien de hoge temperatuur van het afgas, zeker als de tunneloven in gebruik zal worden genomen en het productievolume wordt verhoogd (binnen aangevraagde volume), zullen filtrerende afscheiders (doekenfilters e.d.) niet zonder meer technisch uitvoerbaar zijn. Door hoge temperaturen worden de filtrerende afscheiders namelijk beschadigd waardoor zij hun werking niet meer hebben. Als het niet mogelijk is om filtrerende afscheiders te plaatsen, zoals in casu, en de uurvracht bedraagt $0,2 \text{ kg}$ of meer (zoals in casu), geldt op basis van paragraaf 3.2.2 van de NeR een norm van 20 mg/m^3 . Deze sluit precies aan bij de BBT-norm uit de BREF-KI en zal ook aan dit besluit worden verbonden.

Droog-/maalinstallatie en breek-/zeefinstallatie

Beide installaties zijn voorzien van een doekenfilter en uit metingen blijkt dat hier een restemissie van niet meer dan 5 mg/m^3 dan wel 10 mg/m^3 naar de lucht emitteert. In de droog-/maalinstallatie is een nieuw filter gekomen waarvan de leverancier een restemissie van 5 mg/m^3 garandeert. Deze norm wordt dan ook in dit besluit opgenomen. Voor wat betreft het emissiepunt van de breek-/zeefinstallatie geldt dat hier een stofvracht ontstaat van $0,02 \text{ kg/uur}$ (zoals in 2004 is gemeten). Bij een dergelijke lage vracht hoort op basis van paragraaf 3.2.2 van de NeR een norm van 50 mg/m^3 . In de vergunningsaanvraag staat beschreven dat dit emissiepunt door cyclonen en een doekenfilter een emissie behaalt van minder dan 10 mg/m^3 . Deze normen van respectievelijk 5 en 10 mg/m^3 zullen dan ook aan beide emissiepunten worden verbonden.

4.10.3. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

In de NeR worden verschillende luchtaspecten behandeld. Voor luchtemissies geldt dat wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur).

In het algemeen geeft de NeR de concentratiewaarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht. Omdat deze

richtlijn naast de Bref-documenten, zoals die hierboven reeds zijn uitgewerkt, relevant kan zijn voor de BBT voor luchtemissies, wordt er in deze beoordeling eveneens aandacht aan besteed. Het gaat daarbij concreet dan nog om de emissie van stikstofoxiden en chloriden.

Stikstofoxiden

Voor NO_x gelden de algemene emissie-eisen uit de NeR waarbij een grensmassaastroom van 2 kg/uur wordt gehanteerd. Uit het meerdergenoemd onderzoeksrapport van pro Monitoring volgt een emissie concentratie van 8 mg/m³ waaruit een emissievracht berekend wordt van ca. 0,6 kg/uur. De emissievracht van NO_x is derhalve lager dan de grensmassaastroom uit de NeR. Aan de emissie van NO_x behoeven derhalve geen eisen te worden gesteld.

Chloriden

Voor de emissie van chloorverbindingen, berekend als HCl, geldt overeenkomstig de NeR een emissie-eis van 10 of 30 mg/m³ (afhankelijk van de emissieconcentratie in het ongereinigde afgas) bij een grensmassaastroom van 150 g/uur. Ook hier volgt uit de rapportage van Pro Monitoring dat de grensmassaastroom uit de NeR voor HCl ruim wordt onderschreden zodat geen eis aan de emissie van HCl hoeft te worden gesteld.

Te vergunnen emissies naar de lucht (baksteenoven: bij een zuurstofpercentage van 18 %)

emissiepunt	component	Maximale halfuursgemiddelde concentratie (mg/m ³)	Max. vracht (kg/uur)
Droger I/II dan wel préchauffeur I/II	Stof CxHy	20 100	0,72 3,6
Doekenfilter breek- /zeefinstallatie	stof	10	0,025
Doekenfilter droog- /maalinstallatie	stof	5	0,15

Aanvraagster heeft bij haar aanvraag emissiemeetgegevens gevoegd van 1993, 1997, 2000, 2001 en 2004. Uit deze gegevens blijkt dat de emissies van de inrichting voor wat betreft de stoffen fluoriden, zwaveloxiden, chloriden, stof en ook stikstofoxiden zonder enige nageschakelde technieken voldoen emissiewaarden welke BBT vertegenwoordigen. Deze waarden zijn dan ook zonder meer te vergunnen.

4.10.4. Diffuse emissies

Uitgaande van de stofgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiving al dan niet door bevochtiging tegen te gaan wordt in de Nederlandse Emissierichtlijn (NeR) voor niet giftige en/of reactieve stoffen een stuifklasse indeling gehanteerd. Deze indeling loopt van S1 (sterk stuifgevoelig) tot en met S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), waarbij een verschil wordt gemaakt in stoffen die wel of niet bevochtigbaar zijn.

Stofoverlast kan plaatsvinden als gevolg van het transport op aan- en afvoerwegen en op het terrein van de inrichting, de op- en overslag alsmede het bewerken (breken en zeven) van de verschillende stuifgevoelige afvalstoffen. Alle op grond van deze revisievergunning binnen de inrichting aanwezige en stuifgevoelige afvalstoffen vallen volgens de NeR onder de klassen S4 (licht stuifgevoelig, bevochtigbaar, zoals bodemassen (bevat voor 20 % vocht) en kolen) en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig). Alleen mangaanoxide, bariumcarbonaat en kalk (klasse S1, sterk stuifgevoelig) zijn niet bevochtigbaar en dienen derhalve overdekt (in zakgoed) of in silo's (welke ook aangevraagd zijn) opgeslagen te worden. Materialen voor de droog-/maalininstallatie, vliegassen en zaagsel vallen onder de stuifklasse S2 (licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar).

Ten aanzien van stofoverlast als gevolg van de op- en overslag en het bewerken van stuifgevoelige (afval)stoffen zal de inrichting overeenkomstig de NeR (hfst. 3.8.1) maatregelen dienen te nemen. Deze zijn te beperkt uitgewerkt in de vergunningsaanvraag en om die reden zullen deze noodzakelijke maatregelen in deze vergunning worden opgenomen, zodanig dat het optreden van stofemissies zoveel mogelijk wordt voorkomen en teniet moet worden gedaan en stofverspreiding buiten de inrichting en stofoverlast daardoor niet kan optreden. De genoemde maatregelen waar aan gedacht moet worden zijn o.a. de volgende:

Opwerking en bereiding

- bevochtigbare goederen bevochtigen;
- mengen van goederen behorend tot stuifklasse S1 en S3 is slechts toegestaan in en gesloten ruimte;
- opbouwen en afgraven van een menghoop in de buitenlucht voor goederen behorend tot stuifklasse S2 en S4 is slechts toegestaan indien deze goederen bevochtigd worden.

Opslag van stuifgevoelige goederen

- Goederen behorend tot stuifklassen S1 en S3 in gesloten ruimtes waaronder silo's;
- Goederen behorend tot stuifklasse S2, S4 en S5 mogen buiten opgeslagen worden mits de berg door besproeiing vochtig wordt gehouden of wordt afgedekt dan wel met een bindmiddel wordt bekleed;
- Broei in kolenopslag dient voorkomen te worden door de bergen laag voor laag op te bouwen en aan te walsen.

Transport alsmede laden en lossen

- storthoogte in open lucht beperken;
- overslagactiviteiten staken bij bepaalde windsnelheden;
- bevochtigbare goederen bevochtigen,
- nevelgordijnen realiseren.

Verkeer

- verkeersactiviteiten zo gering als mogelijk houden;
- autoverkeer beperken tot verharde wegen;
- wegen zo vaak als nodig te besproeien;
- de snelheid van voertuigen op het terrein te beperken.

4.10.5. Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit (Wlk) in werking getreden. Samen met de in werking treding van de Wlk is onder meer een Bijlage 2 aan de Wm toegevoegd. In deze bijlage

zijn de grenswaarden opgenomen die voorheen in het Blk 2005 waren vastgelegd. Daarnaast zijn gelijktijdig met de Wlk de volgende regelingen in werking getreden:

- de algemene maatregel van bestuur "Niet in betekenende mate bijdragen" (NIBM);
- de ministeriële regeling "Niet in betekenende mate";
- de ministeriële regeling Beoordeling luchtkwaliteit 2007;
- de ministeriële regeling Projectsaldering.

Bovendien werkt de Minister van VROM nog aan een amvb Gevoelige bestemmingen. De Wet luchtkwaliteit vormt onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5). De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005).

Emissies van zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM₁₀), looddeeltjes, koolmonoxide (CO), en/of benzeen die binnen de inrichting ontstaan in een hoeveelheid van meer dan 1% van de grenswaarden dienen te worden getoetst aan de achtergrondwaarden zoals genoemd in Bijlage 2 van de Wm.

In het kader van de Wlk hoeven projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging echter niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het besluit NIBM definieert het begrip NIBM als een project dat minder dan 1% van de grenswaarden bijdraagt aan de achtergrondwaarde. Dit komt overeen met bijdrage van 0,4 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂ (zijnde 1% van grenswaarde 40 µg/m³).

Toetsing

Op basis van de te vergunnen emissies aan aanvraagster hebben wij een luchtverspreidingsberekening uitgevoerd. Voor het bepalen van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en het toetsen van de concentraties fijn stof en NO₂ (andere parameters zijn niet relevant voor de onderhavige inrichting) aan de grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit (bijlage 2 bij de Wm) zijn de bovengenoemde berekeningen uitgevoerd. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de bijdrage van Wormdal Vastgoed BV aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden voor beide parameters (ruimschoots) gerespecteerd worden.

Gelet op de aangevraagde activiteiten is in deze Wlk-toets uitgegaan van 4-tal stationaire bronnen (twee maal de préchauffeurs van de baksteenoven, de breek-/zeefinstallatie en de droog-/maalininstallatie) en mobiele bronnen (wegverkeer van en naar de inrichting).

Bij het gebruik van de erkende verspreidingsmodellen KEMA Stacks of Pluim Plus, beide modellen zijn gebaseerd op het Nieuw Nationaal Model (NNM), voor de bepaling van de achtergrondconcentraties wordt gebruik gemaakt van het door het RIVM op basis van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit (LML) gegenereerde GCN-gegevens (Generieke Concentratiekaarten Nederland).

De achtergrondgegevens en de bijdrage van Wormdal Vastgoed BV zijn weergegeven in onderstaande tabel, waarbij voor de berekende jaargemiddelde concentratie (achtergrond+Wormdal Vastgoed BV) is uitgegaan van de maximaal berekende waarde buiten de inrichting bij de meest dichtbij gelegen woning.

Component	Grenswaarden bijlagen 2 Wm (jaargemiddelde in $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	Jaargemiddelde achtergrond- concentratie in $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (2008)	Jaargemiddelde concentratie (achtergrond+Wormdal) ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) (2009)
NO ₂	40	23,7	25,0
PM10	40	21,9 (met zeezoutcorrectie)	23,4 (met zeezoutcorrectie)
Component	Grenswaarde bijlagen 2 Wm (aantal dagen dat 24-uurgemiddelde concentratie van $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ mag worden overschreden	Aantal overschrijdingen grenswaarde (aantal dagen per jaar)	
		t.g.v. de jaargemiddelde achtergrondconcentratie	t.g.v. Jaargemiddelde achtergrondconcentratie+Wormdal
PM10	35	13,6 (met zeezoutcorrectie)	16,5 (met zeezoutcorrectie)

Uit de bovenstaande tabel blijkt dat de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer genoemde grenswaarden voor de luchtverontreinigende stoffen PM10 en NO₂ niet worden overschreden.

4.10.6. Geur

Toetsingskader

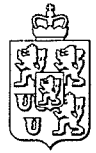
Het geurbeleid is vastgelegd in de NeR. Dit beleid is gebaseerd op de circulaire van 30 juni 1995 van de minister van VROM en kent de volgende algemene uitgangspunten:

- als er geen hinder te verwachten is, zijn maatregelen niet nodig;
- als hinder te verwachten is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe vastgesteld;

Daarbij geldt dat de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan. Voor bedrijven die onder een bijzondere regeling van de NeR vallen, hoeft het acceptabele hinderniveau niet te worden bepaald. Daarnaast hebben wij in 1996 de nota "Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven" vastgesteld, waarin het landelijke geurbeleid nader is uitgewerkt. Ondermeer worden de maximaal toelaatbare geurconcentraties (MTGC) gedefinieerd. In dit begrip is ook meegenomen dat de hindergrens voor de verschillende bedrijfsspecifieke geuren niet bij dezelfde geurconcentratie hoeft te liggen. De MTGC is een 'gewogen' hindernorm die als toetsingskader in te onderscheiden specifieke situaties kan worden vastgesteld. De MTGC-waarden nabij geurgevoelige objecten zijn geformuleerd als 98 percentielwaarden. Voor de onderhavige inrichting zijn in het provinciale beleid geen MTGC-waarden vastgesteld.

Inzet zaagsel

In het verleden is geconstateerd dat de verwerking van houtmot/zaagsel in de baksteenreceptuur voor een bepaalde geurverspreiding kan zorgen. Hierbij moet gedacht worden aan een soort van 'openhaard geur' welke als hinderlijk ervaren kan worden. Op basis van een klachtenpatroon is er door aanvrager en door ons in het verleden onderzoek gedaan

naar deze geurverspreiding en de mogelijkheden om deze binnen het milieuhygiënisch verantwoorde te krijgen.

Dit heeft uiteindelijk in goed overleg tussen ons en aanvrager geleid tot het indienen van een veranderingsvergunningsaanvraag per 31 oktober 2001. Op basis hiervan hebben wij de geurverspreiding van de onderhavige inrichting in een veranderingsvergunning aan beperkingen verbonden. Deze beperkingen kwamen er op neer dat wij het gewichtspercentage aan zaagsel in de baksteenreceptuur beperkt hebben. Hieronder volgen onze letterlijke overwegingen daartoe uit ons besluit van 4 maart 2003, kenmerk 2001/49106.

Vergunning van maart 2003

"In de aanvraag wordt gesteld dat naarmate minder of geen houtmot/zaagsel wordt gebruikt in het grondstoffenmengsel de geuremissie afneemt. Dit wordt onderbouwd met het eerder genoemde Pro-Monitoring-rapport uit september 2000 (rapport nr. r02977e) waarin zowel de geuremissie bij de productie van gevelstenen (geen houtmot) als bij de productie van isolatiestenen (met 20 volumepercent houtmot) is bepaald. Daarnaast heeft Pro-Monitoring begin 2001 aanvullend een geurmeting uitgevoerd bij een aandeel van 7 volumepercent houtmot/zaagsel (= 1,5 gewichtspercent).

Dit rapport, "Onderzoek naar stof- en geuremissie bij Nievelsteen" uit april 2001 (rapport nr. r03591e), is tevens toegevoegd als bijlage van de aanvraag. Helaas zijn toen geen hedonische waarde bepalingen gedaan.

Daarnaast heeft Pro-Monitoring op 2 april 2001, op verzoek van aanvrager, verspreidingsberekeningen uitgevoerd met schoorsteenverhogingen tot 35 en 40 meter om te bepalen of daarmee aan een norm van 1,5 geureenheid/m³ (als 98-percentiel) kan worden voldaan. Dit laatste rapport is door de aanvulling op de aanvraag van 21 december 2001 van vergunninghoudster aan de onderhavige aanvraag toegevoegd.

In tabel 2, op pagina 10 van bijlage 6 van de aanvraag, worden de resultaten van alle uitgevoerde geurmetingen weergegeven. In de aanvulling op de aanvraag conformeert aanvrager zich aan de maximale geuremissie van 87.454 geureenheden/seconde, zijnde het gemiddelde van drie metingen bij 1,5 gewichtspercent houtmot/zaagsel.

In haar ogen kan aanvrager dus garanderen dat de geuremissie nooit meer boven het maximum van 87.454 geureenheden/seconde komt.

Het is onweerlegbaar dat het houtmot/zaagsel een belangrijke bijdrage levert aan de geuremissie van het bedrijf en dus aan de geuroverlast in de omgeving.

Tevens heeft nooit ter discussie gestaan dat hoe lager het houtmot/zaagsel-aandeel in het grondstoffenmengsel is, des te lager de geuremissie zal zijn. Wel was er een verschil van mening of de geuremissie, zoals die tijdens de laatst uitgevoerde geuremissie-meting in april 2001 bij 1,5 gewichtspercent houtmot/zaagsel is vastgesteld, als absolute bovengrens voor de geuremissie kan worden beschouwd.

Om uit de impasse te komen hebben wij, zoals eerder in onderhavig besluit aangegeven, in samenwerking met vergunninghoudster nieuwe geurmetingen onder representatieve omstandigheden uitgevoerd. Op 26 en 27 juni 2002 zijn geurmetingen uitgevoerd bij de productie van isolatiestenen zonder inzet van zaagsel/houtmot en op 22 en 23 oktober jl. met maximaal 1,5 gewichtspercent schoon zaagsel/houtmot. Bij beide meetsessies is de hedonische waarde bepaald.

Op basis van het (meetkundig) gemiddelde van 9 metingen kan worden gesteld dat de representatieve geuremissie ca. 17.000 geureenheden/seconde bedraagt bij de productie van isolatiestenen zonder zaagsel/houtmot. Uitgaande van de strengste beoordeling (H -1) ligt de hedonische waarde op 3 geureenheden/m³.

Uit de resultaten van de recente metingen met maximaal 1,5 gewichtsprocent schoon zaagsel/houtmot komt, op basis van een (meetkundig) gemiddelde van 8 metingen, een geuremissie ca. 39.000 geureenheden/seconde naar voren. Ook bij deze meetreeks is weer een hedonische waarde vastgesteld van 3 geureenheden/m³.

Ten opzichte van de in 2001 uitgevoerde metingen is de geuremissie dus zelfs een factor twee lager. Waardoor de geuremissie nu lager is kon niet met zekerheid worden vastgesteld. Zeker is echter dat de metingen zijn uitgevoerd onder representatieve bedrijfsomstandigheden en dat exact 1,5 gewichtsprocent schoon zaagsel/houtmot, deze keer tevens middels weging bepaald, is toegevoegd.

Indien de exacte gewichtsprocentbepaling in ogenschouw wordt genomen, naast de altijd al opgetreden variatie van de geuremissie die blijkbaar inherent is aan het productieproces, kan worden gesteld dat het alleszins redelijk is om de hoogste meetreeks uit 2001 als maximaal optredende geuremissie te beschouwen.

Uit een vergelijking van alle sinds 1997 uitgevoerde hedonische waardebepalingen komt naar voren dat een waarde van 3 geureenheden/m³ als representatief moet worden beschouwd. De hedonische waarde van 1,5 geureenheden/m³ is slechts één keer bepaald. Conform het provinciale geurbeleid moet de MTGC (Maximaal Toelaatbare Geurhinder Concentratie) worden vastgesteld op 3 geureenheden/m³.

Dit betekent dat als geurnormering 3 geureenheden/m³ (als 98-percentiel) moet worden gehanteerd. Drie geureenheden zijn overigens 1,5 oudourunits.

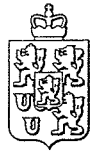
In opdracht van vergunninghoudster heeft Promonitoring een aantal verspreidingsberekeningen uitgevoerd om diverse representatieve productie omstandigheden te toetsen aan de norm van 3 geureenheden/m³.

Daaruit komt voor de productie van isolatiestenen naar voren dat:

- Bij 2 ovens tegelijkertijd zonder inzet van houtmot/zaagsel geen geuroverlast te verwachten is;
- Bij 1 oven (100 procent van de tijd) geen houtmot/zaagsel en tegelijkertijd bij 1 oven (100 procent van de tijd) met 1,5 gewichtsprocent houtmot/zaagsel ook nog geen geuroverlast te verwachten is;
- Bij inzet van beide ovens (100 procent van de tijd) met 1,5 gewichtsprocent houtmot/zaagsel een schoorsteenverhoging tot 22 meter nodig is om geuroverlast te voorkomen.

Zoals eerder aangegeven accepteert vergunninghoudster deze feiten en heeft er mee ingestemd dat geen productie op beide ovens tegelijkertijd bij in inzet van zaagsel/houtmot kan plaatsvinden zonder dat de schoorsteenverhoging tot 22 meter is gerealiseerd.

In de voorschriften is vastgelegd dat pas op beide ovens tegelijkertijd houtmot/zaagsel, met 1,5 gewichtsprocent voor de productie van isolatiestenen mag worden ingezet, nadat de schoorsteenverhoging ook daadwerkelijk is gerealiseerd.

Gegeven het feit dat schoorsteenverhoging, met inachtneming van het ALARA-principe van ten minste 22 meter, het enige middel is om de geuroverlast aanzienlijk te verminderen, heeft het additioneel opnemen van een geurnormering (doelvoorschrift) naar onze mening geen toegevoegde waarde meer.

Bij de productie van veldbrandstenen kan ook houtmot/zaagsel tot een maximum van 1,5 gewichtsprocent worden ingezet. Daar deze al geruime tijd niet meer zijn geproduceerd, is niet bekend of deze dezelfde geuremissie en hedonische waarde opleveren als bij de productie van isolatiestenen met maximaal 1,5 gewichtsprocent. Vandaar dat in overleg met vergunninghoudster is afgesproken dat de eerstvolgende keer dat veldbrandstenen worden geproduceerd de geuremissie en de hedonische waarde zal worden bepaald. Aan de hand van de resultaten zal worden bepaald of de productie daarvan qua geurbelasting en geurbeleving gelijkgeschaard kan worden met die van isolatiestenen. Afhankelijk van die uitkomst zal, in goed overleg met vergunninghoudster, worden bepaald of al dan niet tegelijkertijd zowel isolatiestenen als veldbrandstenen met maximaal 1,5 gewichtsprocent mogen worden geproduceerd.

Het verruimen van de productieflexibiliteit

Gegeven het voorgaande staan wij vergunninghoudster in het vervolg toe beide ovens flexibel in te zetten voor de productie van isolatiestenen met of zonder houtmot/zaagsel (max. 1,5 gewichtsprocent).

Verboden blijft echter het tegelijkertijd inzetten van 1,5 gewichtsprocent houtmot/zaagsel op beide ovens zonder dat een schoorsteenverhoging van ten minste 22 meter is gerealiseerd."

Situatie anno 2009

In de huidige vergunningsaanvraag is wat betreft de inzet van zaagsel, waarvan is gebleken dat deze bij de inzet daarvan bij een gewichtspercentage van 1,5 gewichtsprocent in één préchauffeur, niet tot geuroverlast leidt, niks veranderd.

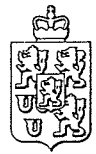
Aanvraagster heeft bij haar aanvraag in bijlage XII geurberekeningen bijgevoegd welke hierboven reeds zijn aangehaald en waar uit blijkt dat gebruik van zaagsel tot geuroverlast kan leiden.

Verzocht wordt indien er op één préchauffeur stenen met zaagsel worden geproduceerd maximaal 1,5 gewichtsprocent zaagsel mag worden gehanteerd. Bij een volledige benutting van ovencapaciteit waarbij of in de tunneloven of op beide préchauffeurs tegelijkertijd stenen met zaagsel in het baksteenrecept worden geproduceerd zal het gewichtsprocent zaagsel 0,75 procent bedragen, geheel in overeenstemming met de vergunde situatie in het verleden waarbij geen geuroverlast optreedt. Het klachtenpatroon van de laatste vijf jaren laat overigens zien dat er niet of nauwelijks meer sprake is van geurhinder in de omgeving.

4.11. Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk

zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan vervoermanagement is beschreven in de Handreiking en het bijbehorende Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil, respectievelijk uitgave december 2005 en april 2006). Uit deze documenten blijkt dat vervoermanagement in ieder geval relevant is bij bedrijven met:

- meer dan 100 werknemers en/of;
- meer dan 500 bezoekers per dag en/of;
- meer dan 2 miljoen transportkilometers per voor verladers en uitbesteed vervoer en/of;
- meer dan 1 miljoen transportkilometers per jaar voor eigen vervoerders.

In de vergunningaanvraag zijn de verwachte dagelijkse transportbewegingen weergegeven. Daaruit blijkt dat grond- en hulpstoffen alleen maar worden aangevoerd per as. Afvalstoffen en producten worden ook enkel afgevoerd per as. Per jaar worden naar schatting veel minder dan 1 miljoen transportkilometers gemaakt van eigen en van externe vervoerders. Hoeveel kilometers hiermee exact gemoeid zijn, is niet duidelijk aangezien vooraf niet is te bepalen welke afstand (afval)stoffen afleggen. Duidelijk staat in ieder geval vast dat er geen alternatief voor het transport hiervan.

Wij zijn daarom van mening dat het in deze situatie niet nodig is om voorschriften met betrekking tot vervoersmanagement in de vergunning op te nemen.

4.12. Visuele hinder

De vraag of eventuele visuele hinder kan optreden komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. In het kader van het geldende bestemmingsplan en de te verlenen dan wel verleende bouwvergunningen zijn door Burgemeester en wethouders van de gemeente Kerkrade dan ook de voornaamste eisen ter voorkoming van visuele hinder gesteld. Daarnaast blijft in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte voor een aanvullende milieuhygiënische toets. Visuele hinder wordt in verband met het milieubelang slechts sporadisch gehonoreerd als argument om de vergunning te weigeren. De Afdeling wijst stelselmatig naar het primaat van het planologische regime, zoals o.a. in ABRS 18-6-2003, 200101389.

Binnen de inrichting, die is gevestigd op een daartoe bestemd industrieterrein, is sprake van opslagen van minerale (afval)stoffen tot enige meters boven het glooiende maaiveldniveau. In het van toepassing zijnde bestemmingsplan is de bouw- en opslaghoogte niet gemaximaliseerd. Er is echter geen vrij zicht vanuit woningen op deze opslagen en van hinderlijke schaduw bij woningen daardoor is eveneens geen sprake. Woningen liggen op geruime afstand van de inrichting. Van visuele hinder kan dan ook geen sprake zijn.

5. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

De volgende onderdelen van de aanvraag maken geen deel uit van de vergunning aangezien ze geen milieurelevante informatie bevatten:

- bijlage I;
- bijlage III;
- bijlage IV;
- bijlage VI;

De vergunning heeft deels betrekking op een afvalstoffeninrichting als bedoeld in artikel 2.2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Deze vergunning zou derhalve, voor zover het beheer van afvalstoffen betreft, hooguit voor een periode van 10 jaar verleend kunnen worden. Op basis van hetgeen onder paragraaf 3.2 van dit besluit is overwogen zal de gehele vergunning voor de duur van drie jaren verleend worden.

6. Zienswijzen

Er zijn zienswijzen ten aanzien van het ontwerpbesluit binnengekomen van de burgemeester van Herzogenrath (1) en van aanvraagster (2). Deze worden hieronder opgesomd evenals onze reactie daarop.

Ad 1

De zienswijzen van der Bürgermeiseter van Herzogenrath zijn in het Duits verwoord en zijn als volgt weer te geven.

Reclamant is van mening dat wij op basis van Europees recht verplicht zijn om niet alleen de stad Herzogenrath, maar ook de Kreis Aachen en andere waterkwaliteits- en natuurbeschermingsautoriteiten aan Duitse zijde te informeren over het ontwerp van dit besluit en dit besluit zelf, aangezien de inrichting van Wormdal Vastgoed BV grenst aan het 'Wormdal' dat aan de Duitse zijde een beschermd natuurgebied is in de zin van de Vogel- en habitatrichtlijn.

Ondanks het feit dat wij in dit besluit en ook in het ontwerp overwogen hebben dat de invloedssfeer van de inrichting niet tot in het buitenland reikt - het gaat immers om een continuering van reeds tientallen jaren lang vergunde activiteiten waar nimmer hinder van ondervonden is in het buitenland - hebben wij de aangrenzende Duitse gemeente, in dit geval de Stadt Herzogenrath, een afschrift verzonden van het ontwerp van dit besluit om hen actueel geïnformeerd te houden over de stand van zaken met betrekking tot de inrichting van Wormdal Vastgoed BV welke in de nabijheid van haar gemeentegrenzen ligt.

Een plicht tot het toezenden van besluitvorming op basis van de Wm naar waterkwaliteitsbeheerders en natuurbeschermingsautoriteiten evenals andere regionale bestuursorganen in het buitenland omdat een inrichting in de omgeving ligt van een beschermd natuurgebied is er niet. De Natuurbeschermingswet is bovendien het wettelijk kader waarin eventuele invloed van een activiteit op een beschermd natuurgebied, zelfs in het buitenland, beoordeeld dient te worden. Dit impliceert dat in het hypothetische geval er daadwerkelijk wezenlijke invloeden op beschermingsdoelstellingen van een beschermd natuurgebied in het buitenland door een in Nederland gelegen inrichting zouden zijn, dit niet in de weg kan staan aan het verlenen van een Wm-vergunning. In een te verlenen Natuurbeschermingswetvergunning zal de invloed van de inrichting op het gebied namelijk afgewogen dienen te worden.

Ten overvloede mag hier niet onopgemerkt blijven dat er geen invloed van de inrichting op het gebied aan Duitse zijde te verwachten kan zijn, laat staan dat dit wezenlijke invloed op

beschermingsdoelstellingen zou kunnen betreffen. Dit is uitgebreid in dit besluit overwogen. Nog ruim voordat het gebied aan Duitse zijde als beschermd natuurgebied is aangewezen, bestond de inrichting van Wormdal Vastgoed in haar huidige omvang al. Dit impliceert dat het gebied met haar beschermingsdoelstellingen volledig gedijdt en tot ontwikkeling komt bij de aanwezigheid van de onderhavige inrichting.

Ad 2

De zienswijzen van aanvrager zijn te onderscheiden in twee aspecten. Allereerst kan aanvrager zich niet verenigen met het feit dat ze maar een vergunning voor de duur van drie jaren krijgt vanwege de uitgevoerde toets in het kader van de Wet Bibob. Daarnaast zijn er een aantal tekstuele en inhoudelijke aspecten in de considerans en de voorschriften van het ontwerpbesluit waarmee zij zich niet kan verenigen, los van de vergunningsduur van drie jaren vanwege de uitgevoerde integriteitstoets.

De zienswijzen luiden letterlijk als volgt:

A. Algemeen/Wet Bibob

Volgens de richtlijnen gesteld door de Provincie Limburg aangaande vergunningsaanvragen (deels) gerelateerd aan de verwerking van afvalstoffen, kan deze aanvraag verdergaand door het bureau BIBOB worden gescreend. Onderhavige aanvraag is tevens op verzoek van Provincie Limburg door vorengenoemd bureau gescreend.

Het bureau BIBOB komt tot de volgende conclusie " dat er enige mate van gevaar bestaat dat de aangevraagde beschikking mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen". De interpretatie door Gedeputeerde Staten van deze conclusie resulteert in een vergunning met een looptijd van 3 jaar. Men komt tot dit besluit niet door overtredingen, doch op basis van een aantal voorvallen, welke niet aan Wormdal Vastgoed BV verwijtbaar zijn, met name:

- De stofexplosie in 2005 in de droog- / maalinstallatie van Wormdal Vastgoed BV;
- Goeddeels vermeende stofklachten van Wisosplit BV;
- Een stofwolk welke in 2003 over een woonwijk in Eygelshoven is getrokken als gevolg van het

lossen van een, door een externe leverancier geleverde, grondstof die niet beschikte over een adequate vergunning om het product aan Charlemagne BV te kunnen leveren;

- Ontstane broei in een kolenhoop op de Laura locatie van Charlemagne BV (zie brief Charlemagne BV aan GS dd. 30-06-2004)

Naar onze mening is hier sprake van een verstrengeling van verantwoordelijkheden, omdat voor zowel Wormdal Vastgoed BV, Wisosplit BV als Charlemagne BV afzonderlijke Wm-vergunningen zijn aangevraagd en verleend en bijgevolg ook aparte handhavingvoorschriften gelden.

Daarnaast acht Wormdal Vastgoed BV deze beperking in vergunningsduur omwille van de navolgende redenen niet redelijk:

1. Het historisch perspectief

De maatschappelijke acceptatie van industriële activiteiten is de laatste decennia sterk geërodeerd. Voor de overname van het bedrijf in 1986 werden er praktisch geen activiteiten meer ontplooid. Investerings in tijd alsook financiële middelen leidde niet alleen tot een

beperkte en vaker tijdelijke opleving van de exploitatie maar ook bijgevolg met beïnvloeding van de directe omgeving. Wellicht zijn de rechten van het bedrijf binnen de gemeenschap niet altijd op zijn waarde geschat door het bevoegd gezag: feit is dat het gebrek aan begrip heeft geleid tot aansluitend, fors verlieslatende exploitatiejaren.

Ten aanzien van de maatschappelijke belangen en de functie hierin weggelegd voor Wormdal Vastgoed BV kunnen wij concluderen dat de laatste jaren dit tot geen enkele overlast heeft geleid. Derhalve stellen wij dat Wormdal Vastgoed BV als een "normaal" bedrijf geclassificeerd mag worden.

Ten tijde van herstel in exploitatie is het bedrijf geconfronteerd met een explosie in de droog- / maalinstallatie (februari 2005). Ondanks dat de (bedrijfs)schade maar gedeeltelijk door verzekeraars werd vergoed, hebben wij besloten de installatie conform de huidige stand der techniek herop te bouwen. De heropbouw heeft, in tegenstelling tot hetgeen de experts suggereerden geen 8 maanden, maar ruim 2 % jaar geduurd. Wij zijn van mening, mede gelet op de substantiële investering door het bedrijf gepleegd dat deze niet in een tijdsbestek van 7 jaar terugverdiend kunnen worden. De beperking in vergunningstermijn leidt derhalve direct tot mogelijke bedrijfsschade, immers een vergunning met een looptijd van 3 jaar legt een onevenredig hoge fysieke en financiële belasting betekent voor het bedrijf.

2. Het heden

De ingezette strategie ten aanzien van Organisatie, techniek en commercie heeft geleid tot een sterkere, doch nog steeds fragiele, uitgangssituatie. Echter, de laatste maanden worden wij geconfronteerd met de economische malaise. De omzet van met name de steenfabricage loopt fors achteruit (stand ultimo april ca -1- 15% t.o.v. dezelfde periode 2008) en daarnaast zijn de verwachtingen voor de komende 1 1/2 jaar niet positief. Een in tijdsduurbepaalde vergunning is niet alleen niet-voorwaardenscheppend in het kader van de diverse bedrijfsprocessen alsook visievorming, maar wordt tevens ervaren als een onnodige negatieve impuls resp. appreciatie door het bevoegd gezag. Dit laatste zeker gezien het feit dat m.n. de steenfabricage perfect past binnen het Cradle2Cradle principe.

3. De toekomst:

De ingezette strategie flit een symbiose van verantwoord duurzaam ondernemen resp. visievorming inzake uitbreiding van de industriële activiteiten wordt verstoord door de voorgenomen tijdsduur der Wm-vergunning. De huidige transitie van industriële activiteiten naar een verdere verduurzaming en intensivering van de activiteiten, welke gedragen en begeleid wordt door bv. TCKI en SenterNovem, wordt gesmoord door het signaal van het bevoegd gezag. Initiërend ondernemen wordt hiermee, in onze situatie, gedemotiveerd.

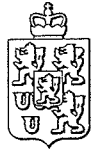
Ons inziens noopt niet alleen de huidige economische situatie doch ook de ondernemersgeest van ons familiebedrijf tot een geheel andere stellingname van het bevoegd gezag, nl. een Wm-vergunning voor de gekende tijdsduur van 10 jaar.

B. Considerans

B1.

§4.2.2.1, BBT's, BREF Keramische Industrie (BREF-KI), blz. 13.

Een volledig milieumanagementsysteem is volgens het BREF-KI niet noodzakelijk, maar alleen herkenbare delen ervan. In de zogenoemde Oplegnotitie, die door InfoMil (SenterNovem) in 2008 is opgesteld als praktische ondersteunende "vertaling" van het BREFKI voor vergunningverlenende instanties, is dit expliciet ook aangegeven.

Het opleggen van een volledig milieumanagementsysteem is naar onze mening dan ook niet redelijk.

B2.

§4.2.2.1, BBT's, BREF Keramische Industrie, BAT steenproductie, blz. 15.

De reductie van organische componenten (CH) in rookgassen tot een niveau van 5-20 mg/nm³ met behulp van een thermische naverbrander of een thermoreactor, is volgens §5.2.1.2 van het BREF-KI pas aan de orde vanaf een input (ongereinigd) van 100-150 mg/nm³. In dit kader verwijzen wij naar ons in september 2008 aanvullend ingediende commentaar op de Wm-aanvraag (om onduidelijke redenen niet door de Provincie Limburg ontvangen en in januari alsnog persoonlijk overhandigd en als zodanig in de ontwerpbeschikking gedateerd), met betrekking tot de onderbouwing van rookgasemissie(eisen).

B3.

§4.2.2.1, BBT's, BREF Keramische Industrie, BAT steenproductie, blz. 16.

In aansluiting met onze reactie ad. B2 en vooruitlopend op verdere commentaar op voor schriften ten aanzien van emissies naar lucht, merken wij op dat ook door de Provincie Limburg in de considerans wordt aangegeven dat aard, effecten en omvang van de betreffende emissies naar lucht verhoudingsgewijs laag te noemen zijn (zowel concentraties als vrachten).

B4.

§4.3.1 Afvalstoffen (preventie etc.), blz. 18.

Het opleggen van een beperkt onderzoek naar afvalpreventie is op zich acceptabel, maar het daarbij nu al tevens verplichten tot een afvalpreventieplan, dus vooruitlopend op de uitkomsten van het eerste preventieonderzoek, is onlogisch en achten wij daarom niet redelijk.

B5.

§4.3.1, Afvalstoffen (preventie etc.), laatste alinea, blz. 18.

Door Wormdal Vastgoed BV wordt al jaren verregaande afvalscheiding toegepast. Bedoeld wordt hier waarschijnlijk dat het niet redelijk is om verdere afvalscheiding te verlangen.

B6. §4.3.2, Afvalstoffen, Opslag van afvalstoffen, blz. 19/20.

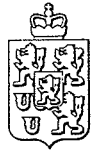
Zoals in onze eerdergenoemde, aanvullende informatie op de oorspronkelijke Wm-aanvraag in september 2008 zeer uitgebreid is gemotiveerd, zijn wij nadrukkelijk van mening dat de op het terrein van Wormdal Vastgoed BV aanwezige "ijzeren" voorraad gewassen mijnsteen/leisteel, geen afvalstof betreft, maar een voor onze steenfabricage essentiële grondstof.

Vanaf de ingebruikneming van onze steenfabriek is dit geklasseerde materiaal ("gewassen") juist speciaal voor onze toepassing geproduceerd.

Zonder dit specifieke materiaal kan de steenfabricage, zonder verregaande aanpassingen van en investeringen in het productieproces, niet op de huidige schaal en proces-omstandigheden produceren.

In een bijlage bij deze zienswijze is opnieuw een toelichting gevoegd met betrekking tot dit aspect.

Het beperken van de op ons terrein aanwezige voorraad mijnsteen/leisteel tot 3 jaar, achten wij op grond van het voorgaande derhalve volstrekt onjuist.

B7.

§4.4 Afvalwaterlozingen, lozing van verontreinigd afvalwater op de bodem, blz. 20.

Deze paragraaf is onduidelijk. Gesteld wordt namelijk dat met uitzondering van mijnsteen/leisteel, de overige grondstoffen voor baksteenfabricage zodanig moeten worden opgeslagen, dat een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging wordt bereikt. Vervolgens wordt met betrekking tot mijnsteen/leisteel en vlieg- en bodemmassen geconcludeerd dat voor deze stoffen geen sprake is van enig risico op bodemverontreiniging.

Wij zijn derhalve van mening dat in de considerans al deze grondstoffen expliciet uitgesloten dienen te worden van bodembeschermende maatregelen.

B8.

§4.5.2, Bodem, bodembeschermende maatregelen en voorzieningen, blz. 27.

In deze paragraaf worden overwegingen beschreven ten aanzien van het stellen van bodembeschermende voorschriften voor de opslag van bepaalde grond-/toeslagstoffen. Met name waar dit de buitenopslag betreft van kolen, (eventueel in de toekomst) papier- slib en ijzerslib, zijn wij van mening dat het a priori opleggen van ingrijpende bodembeschermende voorzieningen onredelijk is.

Van kolen is bijvoorbeeld bekend dat dit niet of nauwelijks uitloging van bodembelastende componenten teweeg brengt.

Verder zijn van papierslib geen bodembelastende eigenschappen bekend.

Volgens opgave van de Reststoffenunie is ijzerslib een zogenoemde categorie-1 bouw- stof. In bijlage II bij deze zienswijze zijn de analysegegevens van het materiaal opgenomen.

Op grond hiervan verzoeken wij de considerans (en het hiervan afgeleide voorschrift) dienaangaande aan te passen.

B9.

§4.8.4, Geluid, beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau, blz. 32/33.

In het akoestisch rapport bij de oorspronkelijke Wm-aanvraag is een tweetal geluidmaatregelen aangegeven, waarmee Wormdal Vastgoed BV kan voldoen aan de door de Wet geluidhinder gestelde (geluid)grenswaarden. Deze maatregelen worden in de considerans (en de vergunningvoorschriften) ook dwingend als direct uit te voeren voorgeschreven.

Wij zijn evenwel van mening dat hier onterecht een middelvoorschrift wordt opgelegd waar (het voldoen aan) een doelvoorschrift wordt bedoeld.

Sinds de indiening van de oorspronkelijke Wm-vergunningsaanvraag lijken er op grond van indicatief onderzoek namelijk ook nog andere maatregelen mogelijk te zijn, die leiden tot eenzelfde geluidsreductie. Een voorbeeld hiervan is de toepassing van frequentiegeregelde ventilatoren en aandrijfmotoren. Momenteel wordt hiernaar nader onderzoek uitgevoerd.

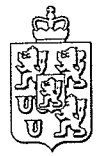
Indien blijkt dat met andere, goedkopere reductiemaatregelen eenzelfde effect bereikt kan worden, zullen wij de in het akoestische rapport genoemde maatregelen waarschijnlijk niet uitvoeren, doch in plaats hiervan andere geluidsreducerende maatregelen treffen.

Op grond van het voorgaande verzoeken wij u dan ook alleen een doelvoorschrift met betrekking tot de gewenste geluidimmissie op te leggen.

B10.

§4.10.2, Lucht, BREF-documenten, gasvormige emissies, blz. 36.

In tegenstelling tot hetgeen is aangegeven, is de zogenoemde Bijzondere Regeling (C2, grofkeramische industrie) nog steeds onverkort opgenomen in de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR, versie november 2008).

B11.

§4.10.2, Lucht, BREF-documenten, gasvormige emissies, fluoride, blz. 37.

Hier wordt melding gemaakt van het opleggen van een emissie-eis voor HF van 1 mg/nm³.

Wormdal Vastgoed BV merkt op dat deze concentratie extreem laag is en op het onderste niveau ligt van de BAT-AEL range voor fluoriden van 1-10 mg/nm³ uit het BREF-KI (tabel 5.1 uit §5.1.4.2).

In de considerans wordt gesteld "...dat uit de Wm-aanvraag blijkt dat door Wormdal Vastgoed BV gemakkelijk kan voldoen aan de ondergrens van 1 mg/nm³". Uit tabel 6.2B van de oorspronkelijke Wm-vergunningaanvraag is echter af te leiden dat dit alleen geldt voor de uitgevoerde emissiemetingen in maart 1993 en april 2004.

In augustus 1997 is een fluoridenconcentratie gemeten van 1,7 mg/nm³.

In tegenstelling tot hetgeen in de vergunningtekst wordt gesuggereerd, voldeed deze concentratie dus niet aan de op te leggen eis van 1 mg/nm³.

Bovendien is het onduidelijk op welk concentratieniveau volgende emissiemetingen zullen uitkomen, maar de verwachting is dat dit eerder aanmerkelijk hoger dan lager zal zijn.

Verder is deze concentratie-eis dermate scherp dat deze absoluut geen recht doet aan een mogelijke hogere fluoridenuitstoot, samenhangend met de geplande productieverhoging naar 80.000 ton op jaarbasis, in combinatie met een mogelijk deels hogere stooktemperatuur in het bakproces.

B12.

§4.10.2, Lucht, BREF-documenten, gasvormige emissies, fluoride, blz. 38.

In aansluiting op onze zienswijze ad. B11, wordt door ons tevens opgemerkt dat bij een eventuele emissie-eis (concentratie en massastroom) voor fluoriden, deze ook zouden moeten gelden voor beide droog lijnen/préchauffeurs afzonderlijk.

Indien het voor een individuele drooglijn/préchauffeur al vrijwel onmogelijk zal zijn om aan de voorgestelde emissie-eis te voldoen, geldt dit zeker als daarbij ook nog eens beide productielijnen niet afzonderlijk worden beschouwd.

In dit kader merken wij op dat dit bij vluchtige organische verbindingen (CH), zie ad. B13 en C4, ook per productielijn wordt beschouwd.

B13.

§4.10.2, Lucht, BREF-documenten, gasvormige emissies, vluchtige organische stoffen, blz. 38.

Deze paragraaf in de considerans is een vervolg op §4.2.2.1 op blz. 15 van de considerans (BBT's, BREF Keramische Industrie, BAT steenproductie), waar ter inleiding werd ingegaan op (de reductie van organische componenten (CH) in rookgassen. Ad B2 hebben wij dienaangaande al een eerste reactie gegeven.

Nu wordt aangegeven dat na 3 jaar een reductie tot het zwaarste BREF-KI verplicht zal worden gesteld.

Evenals ad. B2 van deze zienswijze wordt door Wormdal Vastgoed BV wederom nadrukkelijk opgemerkt, dat de reductie van CH tot een niveau van 5-20 mg/nm³ volgens §5.2.1.2 van het BREF-KI pas aan de orde is vanaf een input (ongereinigd rookgas) van 100-150 mg/nm³.

Medio jaren '90 zijn inderdaad bij Steenfabriek Nievelsteen CH-concentraties in deze orde gemeten. Vanaf 2000 zijn echter concentraties gemeten, die in de range van 15 tot 41 mg/nm³ lagen.

In dit kader verwijzen wij naar de eerdergenoemde uitgebreide motivatie in onze aanvullende informatie op de oorspronkelijke Wm-aanvraag van september 2008 (ontvangen januari 2009).

Hierin is aangegeven dat er bij het opleggen van rookgasemissie-eisen rekening gehouden moet worden met het feit, dat een hoge(re) toptemperatuur in de bakoven, waarvoor in de nieuwe Wm-vergunningsaanvraag is voorzien, zal kunnen leiden tot enigszins hogere emissieconcentraties. Het op voorhand opleggen van te strenge emissie-eisen zal in dat geval betekenen dat voor sommige emissiecomponenten niet (meer) voldaan kan worden aan deze eisen.

Tenslotte merken wij op, dat bij het opleggen van een concentratie- en vrachteis volgens geraadpleegde luchtdeskundigen rekening gehouden zou moeten worden met het 95 %-betrouwbaarheidsinterval van de betreffende parameter in een rookgasemissiemeting. Voor HF (fluoriden) ligt dit al op tenminste 20 %.

In de eerdergenoemde Oplegnotitie is aangegeven dat bij een emissievracht aan fluoriden (als HF) <8.400 kg/jaar in principe voldaan kan worden aan een emissierange van 1-10 mg/nm³. Wormdal Vastgoed BV is op grond van de gegeven toelichting van mening dat het voorschrift voor fluoriden onverkort aan zou moeten sluiten bij hetgeen dienaangaande in de Oplegnotitie is aangegeven.

B14.

4. 10.2, Lucht, BREF-documenten, gasvormige emissies, vluchtige organische stoffen, blz. 38. In de tabel op deze pagina wordt naar onze mening abusievelijk alleen gesproken over de emissiepunten "Droger II/préchauffeur II". Conform onze aanvraag en hetgeen ook in voorschrift 7a op pagina 62 is aangegeven (zie ook ad. C7), dienen de voorgeschreven emissies voor elke productielijn afzonderlijk te gelden.

B15.

4. 10.2, Lucht, BREF-documenten, gasvormige emissies, stofemissies, blz. 38/39.

Hier wordt melding gemaakt van het opleggen van een emissie-eis voor stof uit de droger/oven van 10 mg/nm³.

Wormdal Vastgoed BV merkt op dat deze concentratie lager ligt dan de maximale concentratie uit de BAT-AEL range voor stof uit bakovenprocessen van 1-20 mg/nm³ uit het BREF-KI (5.1 3.4).

In de considerans wordt gesteld dat er ooit (april 2004) een stofconcentratie is gemeten van 12 mg/nm³ "niets af doet" aan de voorgestelde emissie-eis van 10 mg/nm³. Wij achten deze benadering zeer vreemd en onjuist, want dit houdt in dat indien bij een volgende meting opnieuw een vergelijkbare stofconcentratie gemeten zal worden, er dus een overschrijding van de voorschriftwaarde aan de orde is.

Feitelijk betekent de voorgestelde stofemissie-eis dan ook een fictieve weigering, want op voorhand kan vaststaan dat Wormdal Vastgoed BV zonder stofreductiemaatregelen niet kan voldoen aan de gestelde concentratie-eis.

Reductiemaatregelen in dit kader zijn echter zeer kostenineffectief (reductie van 12 naar 10 mg/nm³) en zijn, zeker gezien de huidige en nog voortdurende economische en woningbouw-recessie, door Wormdal Vastgoed BV absoluut niet te dragen.

Op grond van de gegeven toelichting is Wormdal Vastgoed BV daarom van mening dat de concentratie-eis voor stof onverkort aan zou moeten sluiten bij hetgeen dienaangaande als maximum in het BREF-KI is aangegeven, namelijk 20 mg/nm³.

C. Voorschriften

C1.

090604-0002

A, Algemeen, §5.16, blz. 51.

Ten aanzien van dit voorschrift verwijzen wij naar ons commentaar ad. BI van deze zienswijze. Het opleggen van een volledig milieumanagementsysteem is naar onze mening niet redelijk.

C2.

D, Bodem en grondwater, §10a, blz. 57

Voor wat betreft de voorschriften ten aanzien van de vloeistofdichtheid van de (tussen)opslag en verwerkingsplaat(sen) van papierslib en steenkool verwijzen wij naar ons commentaar ad. B8 van deze zienswijze.

Wij zijn van mening dat slechts op basis van de resultaten van een uitloogonderzoek eventuele vloeistofdichte bodembeschermende voorzieningen op zijn plaats zijn en verzoeken u dit voorschrift dienaangaande aan te passen.

C3.

D, Bodem en grondwater, §10a, blz. 57.

Met betrekking tot de vloeistofdichtheid van de plaats waar tankende motorvoertuigen zich kunnen opstellen, zijn wij van mening dat dit een veel te zwaar voorschrift betreft.

Dit voorschrift kan naar onze mening alleen maar betrekking hebben op het (af)tanken van onze motorvoertuigen. De dieselolietank is echter geplaatst in een vloeistofdichte bak, terwijl deze bak zich boven een asfaltbetonverharding bevindt. Dit geldt tevens voor de tankende motorvoertuigen.

Gezien de technische voorzieningen bij/op de dieselolietank, kan de asfaltbetonvloer bovendien op zich al als een voldoende kerende voorziening naar de bodem worden aangemerkt.

Daarnaast "watert" deze verharding niet direct af op het openbaar riool, doch via een op het bedrijfsterrein gelegen rioolput, gelegen op een afstand van meer dan 100 meter van de tankplaats. In het geval er zich al een calamiteit voor zou doen bij het tanken, hetgeen tot op heden overigens nog nooit is gebeurd, zijn de beheersmaatregelen (calamiteitenbeheer, absorptiemateriaal e.d.) dermate, dat geen verontreiniging naar bodem en/of naar riool van enige betekenis aannemelijk is.

Wij verzoeken u dit voorschrift dienaangaande aan te passen.

C4.

E, Lucht, emissienormen, §7a, blz. 62.

Voor wat betreft de emissie-eis ten aanzien van CH verwijzen wij naar ons commentaar ad. B12 van deze zienswijze.

Wij achten het opleggen van de aangegeven emissieconcentratie-eis voor deze component niet redelijk.

Een emissie-eis van 100 mg/nm³, zoals de eerste 3 jaar na vergunningverlening geldt, dekt meer de feitelijke emissiesituatie ten aanzien van koolwaterstoffen en ligt bovendien in lijn met hetgeen dienaangaande in het BREF-KI als grenswaarde voor reductiemaatregelen is aangegeven.

C5.

E, Lucht, emissienormen, stof, §7a, blz. 62.

Voor wat betreft de emissie-eis ten aanzien van stof verwijzen wij naar ons commentaar ad. B15 van deze zienswijze.

Evenals ad. B11 wijzen wij er daarbij op dat bij het opleggen van een concentratie- en vrachteis volgens geraadpleegde luchtdeskundigen rekening gehouden zou moeten

worden met het 95 %-betrouwbaarheidsinterval van de betreffende parameter in een rookgasemissiemeting. Voor stof ligt dit op 25 tot 30 %.

Wormdal Vastgoed BV is van mening dat de concentratie-eis voor stof onverkort aan zou moeten sluiten bij hetgeen dienaangaande als maximum in het BREF-KI is aangegeven, namelijk 20 mg/nm³.

C6.

E, Lucht, emissienormen,

§7a, blz. 62.

Teneinde discussie in de toekomst te voorkomen, verzoeken wij u om expliciet aan te geven, dat de in de tabel aangegeven emissienormen, zoals besproken ad. C4 en C5, gelden voor iedere individuele drooglijn/préchauffeur.

C7.

E, Lucht, emissienormen, §7c, blz. 62/63.

In aansluiting op onze zienswijze, zoals verwoord ad. B2 en C4, zijn wij van mening dat ook geen onderzoek naar de emissiereductie van CH noodzakelijk is c.q. opgelegd kan worden.

C8.

E, Lucht, emissie meet- en beheersprogramma en metingen, §8/9/10, blz. 63.

In deze paragrafen is niet aangegeven voor welke procesonderdelen dit geldt en welke parameters daarbij periodiek gemeten dienen te worden. Wormdal Vastgoed BV is overigens van mening dat dit op grond van de geest van de voorschriften alleen zou moeten gelden voor beide componenten uit tabel 7a.

C9.

K, Acceptatie, verwerking en registratie, §7/10, blz. 69/70.

Voor wat betreft de maximaal toegestane opslag van mijnsteen/leiste (max. 3 jaar) verwijzen wij naar ons commentaar ad. B6, alsmede naar de toelichting op dit onderwerp in bijlage 1 van deze zienswijze.

Het beperken van de op ons terrein aanwezige voorraad mijnsteen/leiste tot 3 jaar, achten wij volstrekt onjuist en wij verzoeken u nadrukkelijk dit voorschrift dienaangaande aan te passen.

Onze reactie op de zienswijzen luidt als volgt:

A. Algemeen/Wet Bibob

Bij de beoordeling van de ingebrachte zienswijzen dient andermaal een belangenafweging plaats te vinden. Hierbij dient enerzijds gekeken te worden naar de belangen van aanvraagster. In het onderhavige geval zijn deze belangen van zowel maatschappelijke aard alsook van economische aard. Door het verlenen van de gevraagde vergunning voor slechts een periode van drie jaren komt, aldus aanvraagster, de continuïteit van de bedrijfsvoering in gevaar. Anderzijds dient te worden nagegaan welke belangen gemoeid kunnen zijn bij het verlenen van de vergunning, al dan niet onder voorwaarden. Dit kunnen belangen zijn van maatschappelijke, economische en justitiële aard doch ook van openbare orde. In dit geval zijn dit met name maatschappelijke belangen.

Bij onze heroverweging zijn betrokken het advies van het Bureau Bibob, het door ons college verrichte eigen onderzoek alsmede de ingebrachte zienswijzen. Ons college komt tot het

oordeel dat het verlenen van de gevraagde vergunning voor een periode van slechts drie jaar voor aanvrager zal leiden tot gevolgen welke onevenredig worden geacht. Het belang van aanvrager zal dan ook zwaarder moeten wegen dan de mogelijke maatschappelijke belangen welke in het geding zijn. De in het ontwerp-besluit opgenomen voorwaarde dat de vergunning zal worden verleend voor een periode van drie jaren komt op basis van deze heroverweging dan ook te vervallen, zodat de vergunning zal worden verleend voor een periode van tien jaar.

B. Considerans

B.1

Terecht merkt aanvrager op dat op basis van de oplegnotitie geen volledig milieumanagementsysteem nodig is. Volgens de oplegnotitie dient rekening te worden gehouden met de individuele omstandigheden. Dit betekent dat niet elke exploitant alle onderdelen van een milieuzorgsysteem hoeft te implementeren.

B.2

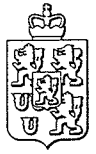
Het in september 2008 ingediende commentaar maakt onderdeel uit van de aanvullende gegevens welke wij op 9 januari 2009 hebben ontvangen. Deze zijn dus wel degelijk meegewogen in dit besluit. Aangezien uit de emissiegegevens welke onderdeel van de aanvraag zijn blijkt dat er in november en december 1997 emissiemetingen zijn gedaan waar concentraties van 104 mg/m³ en 187 mg/m³ aan koolwaterstoffen zijn gemeten bij beide drogers. Dit rechtvaardigt in principe een input van ongereinigde afgassen welke een concentratie van 100 – 150 mg/m³ aan koolwaterstoffen bevatten (bij Wormdal zijn geen nageschakelde emissiebeperkende technieken aanwezig) waarover in de BREF-KI wordt gesteld dat deze concentraties tot een niveau van 5-20 mg/m³ dienen te worden gereduceerd. In de periode 1993 tot 2004 zijn zes keer de concentraties aan koolwaterstoffen in het afgas gemeten. Gemiddeld betreft het concentratieniveau dan 67,2 mg/m³. Dit zou, als er ook in de toekomst vergelijkbare waarden worden gemeten, een vergunningsnorm ook na drie jaren van 100 mg/m³ op basis van de BREF-KI rechtvaardigen en derhalve overeenkomen met BBT. Om in het verleden vergunde emissiewaarden te respecteren, wordt in dit besluit in principe de norm van 100 mg/m³ opgenomen. Op basis van toekomstige emissiegegevens zal moeten blijken of deze waarde gehandhaafd kan worden of dat een lagere norm dan wel een onderzoek hiernaar noodzakelijk is, zoals in de considerans ook is overwogen. Een lagere norm kan nog niet opgelegd worden, daar alles behalve zeker is of deze wel kosteneffectief te realiseren is, dan wel nodig is. Uit de meetresultaten in de komende drie jaar kan immers blijken dat er in het geheel geen emissies optreden welke boven de 100 mg/m³ liggen.

B.3

Terecht merkt aanvrager op dat de aard, omvang en effecten van de emissies afkomstig van de inrichting laag te noemen zijn zowel wat betreft concentraties als vrachten.

B.4

Wij zijn het met aanvrager eens dat gezien de omvang van het afval dat binnen de inrichting vrij komt een beperkt afvalpreventieonderzoek acceptabel is, maar een preventieplan vooruitlopend op een dergelijk onderzoek milieuhygiënisch niet verlangd kan worden. In het ontwerp van dit besluit zijn wij per abuis vergeten een beperkt afvalpreventieonderzoek op te nemen als voorwaarde. In dit besluit zal dit alsnog gedaan worden.

B.5

Terecht constateert aanvraagster dat zij al jaren het binnen de inrichting vrijkomende afval scheidt en dat het ook niet redelijk is om verdere afvalscheiding van haar te verlangen.

B.6

Uit overleg met aanvraagster en uit haar zienswijze is gebleken dat de leisteen/mijnsteen die binnen de inrichting aanwezig is in het verleden weliswaar vrij kwam bij kolenwasserijen die het oogmerk hadden om steenkool te scheiden van de rest met als doel om steenkool af te kunnen zetten, maar dat het wasproces bij de wasserij er tevens zodanig werd ingericht dat de leisteen/mijnsteen, welke bij het wasproces vrij kwam, bepaalde kwaliteiten (calorische waarde en asgehalte) bezat dat dit materiaal als klei-ervanger in het baksteenproductieproces (m.n. voor isolatiestenen) kon worden ingezet. Daarbovenop heeft de leisteen het voordeel dat er minder brandstof aan het productieproces behoeft te worden toegevoegd omdat het materiaal een hoge calorische waarde heeft en in de oven deels ontbrandt. Uit gesprekken met aanvraagster en bijlage I bij haar zienswijzen is duidelijk geworden dat in de wasserijen bewust werd gestuurd op leisteen die de voor het keramisch productieproces noodzakelijke eigenschappen bezat. Wekelijks werden, voordat het materiaal naar de steenfabrieken waaronder die van aanvraagster werden afgevoerd, de analysegegevens van de leisteen toegezonden waaruit de noodzakelijke keramische grondstofeigenschappen bleken. Omdat de steenkoolmijnen zijn gesloten en de wasserijen eveneens, is er ten behoeve van bepaalde steenfabrieken een grote voorraad aan leisteen ontstaan welke o.a. (afkomstig van de Laura & Vereniging-steenkolenwasserij) binnen de inrichting van aanvraagster opgeslagen liggen. Deze bewust op specificatie gestuurde mijnsteen/leisteen welke bij de steenkolenwasserijen indertijd is vrijgekomen, is bij nader inzien dan ook geen afvalstof maar betreft een voor dit baksteenproductieproces noodzakelijke grondstof, welke bovendien het energieverbruik binnen de inrichting behoorlijk beperkt in vergelijking met baksteenfabrieken waar klei wordt gebruikt als grondstof.

B.7

Terecht wordt hier een onduidelijkheid geconstateerd. Niet enkel mijnsteen/leisteen, maar ook bodem- en vliegassen veroorzaken geen bodemrisico zoals ze worden opgeslagen binnen de inrichting.

B.8

Van ijzerslib is uit meerdere analysegegevens (o.a. bijlage II bij de zienswijzen) welke wij van aanvraagster hebben ontvangen overduidelijk gebleken dat deze geen enkel risico voor de bodem vormen. In de vergunningsvoorwaarden is hier ook rekening mee gehouden. Voor paperslib en kolen welke in de NRB als potentieel bodembedreigende stoffen worden beschouwd, is dat beslist niet het geval en tenzij niet anders is aangetoond, kunnen we de NRB volgend, niet anders dan oordelen dat hiertoe ook de noodzakelijke beschermingsmaatregelen genomen moeten worden om een verwaarloosbaar risico te realiseren. In de vergunningsvoorwaarden hebben we aanvraagster wel de mogelijkheid geboden om aan te tonen dat er geen sprake is van bodembedreigende stoffen. Indien aanvraagster dat aantoont kan ze afwijken van de vergunningsvoorwaarden waarin de opslag en handling van de stoffen aan voorzieningen is gekoppeld.

B.9

Om aan de zogenaamde zonegrenswaarden van 50 dB(A) te kunnen voldoen, is het noodzakelijk om bepaalde akoestische maatregelen te treffen die ook worden beschreven in het akoestisch rapport dat tot de vergunning behoort. Feitelijk worden de maatregelen dan ook aangevraagd. Milieuhygiënisch is er niks op tegen om andere maatregelen te treffen welke hetzelfde resultaat opleveren en kennelijk inmiddels voorhanden zijn. Wij zullen ons dan beperken tot doelvoorschriften welke garanderen dat de Wet geluidhinder (50 dB(A) als zonegrenswaarde) niet wordt overtreden. Met de in de aanvraag beschreven maatregelen is in ieder geval zeker gesteld dat er voldaan kan worden aan de grenswaarde van 50 dB(A) als etmaalwaarde op de zone.

B.10

Terecht wordt geconstateerd dat de Bijzondere Regeling C.2 voor de grofkeramische industrie nog steeds onverkort in de NeR is opgenomen.

B.11

In het verleden is inderdaad éénmalig een Waterstoffluoride-emissie van 1,7 mg/m³ gemeten welke boven de in het ontwerpbesluit opgenomen emissienorm van 1 mg/m³ ligt. Aanvraagster vreest dat een norm van 1 mg/m³ te beperkt is voor haar productieproces. Zeker als de tunneloven in de toekomst in gebruik zou worden genomen en het productievolume verhoogd wordt (ten opzichte van de praktijk van de laatste jaren) is niet geheel zeker of een norm van 1 mg/m³ kan worden behaald, terwijl de BBT-norm tussen de 1 en 10 mg/m³ ligt volgens de BREF-KI. Bij grotere productievolumes en gebruik van de tunneloven wordt de temperatuur in de oven hoger en deze kan de emissie van Waterstoffluoride negatief beïnvloeden. Aangezien de vracht van Waterstoffluoride lager ligt dan 8.400 kg/jaar kan volgens de BREF-KI aan de norm van 1 – 10 mg/m³ worden voldaan. Aangezien, meest recentelijk in 2004, de uurvracht van te emitteren HF is gemeten en deze lager ligt dan de grensmassastroom van 15 g/uur, is het opnemen van een concentratienorm, milieuhygiënisch gezien, niet opportuun. In het ontwerpbesluit is dan ook geen norm opgenomen. In dit besluit zal dat evenmin gebeuren. In zoverre wordt aanvraagster door de overweging in het ontwerpbesluit niet in haar belangen geschaad.

B.12

Wij zijn het met aanvraagster eens dat de norm (voor zowel HF als) voor C_xH_y dient te gelden per emissiepunt en dus per drooglijn/préchauffeur. Dit was overigens ook de bedoeling van het ontwerpbesluit en zal verduidelijkt worden.

B.13

De gemiddelde gemeten emissie van koolwaterstoffen ligt onder de 100 – 150 mg/m³ hetgeen een norm van 5 – 20 mg/m³ inderdaad niet zou rechtvaardigen. Dat er twee maal in 1997 waarden van boven de 100 mg/m³ gemeten zijn, hangen samen met de verwerking van koolstofbevattende grondstoffen. Wij zijn het met aanvraagster eens dat het zonder meer verlangen van emissie-eisen tussen de 5 – 20 mg/m³ zeer ingrijpend zou kunnen zijn en zeker niet zomaar kosteneffectief is. Wij handhaven in dit besluit de norm van 100 mg/m³ onder bepaalde voorwaarden. Het zonder meer voorschrijven van 5 – 20 mg/m³ is gezien de gemiddelde lage emissies van koolwaterstoffen door de jaren heen zeker niet vanzelfsprekend. In dit besluit zal in ieder geval niet vooruitgelopen worden op de toekomst. Toekomstige meetgegevens zullen mogelijk een andere norm rechtvaardigen welke dan ook gewijzigd zal

worden door ons. Hiertoe zijn nadere meetgegevens noodzakelijk welke in de voorwaarden zijn verankerd.

B.14

Deze opmerking is geheel terecht en het betreft uiteraard beide drooglijnen/préchauffeurs waarvoor de emissie-eisen afzonderlijk gelden.

B.15

Terecht wordt opgemerkt dat er in het verleden 12 mg/m^3 is gemeten als stofemissie, hetgeen betekent dat 10 mg/m^3 als norm wellicht niet haalbaar is zonder maatregelen. Aangezien er in het verleden geconstateerd is bij emissiemetingen uit 2004 dat de stofvracht $0,4 \text{ kg/uur}$ bedraagt, zou volgens de NeR een norm van 5 mg/m^3 gelden tenzij filtrerende afscheiders niet mogelijk zijn. Gezien de hoge temperatuur van het afgas, zeker als de tunneloven in gebruik zal worden genomen en het productievolume wordt verhoogd (binnen aangevraagde volume), zullen filtrerende afscheiders (doekenfilters e.d.) niet zonder meer technisch uitvoerbaar zijn. Door hoge temperaturen worden de filtrerende afscheiders namelijk beschadigd waardoor zij hun werking niet meer hebben. Als het niet mogelijk is om filtrerende afscheiders te plaatsen, zoals in casu, en de uurvracht bedraagt $0,2 \text{ kg}$ of meer, geldt op basis van paragraaf 3.2.2 van de NeR een norm van 20 mg/m^3 . Deze sluit precies aan bij de BBT-norm uit de BREF-KI en zal ook aan dit besluit worden verbonden.

C. Voorschriften

C.1

Wij zullen het voorschrift aanpassen aan de individuele situatie van de inrichting.

C.2

Vooralsnog volgen wij de NRB en zijn kolen in ieder geval bodembedreigend omdat ze voorkomen op de indicatieve stoffenlijst, tenzij het tegendeel overtuigend kan worden aangetoond. Voor papierslib geldt hetzelfde. Dit kan, zeker als het afkomstig is van de productie van gekleurd of bedrukt papier, kleurstoffen bevatten welke gedeeltelijk uit oplosmiddelen en/of metalen kan bestaan welke kunnen uitlogen naar de bodem. Wij zullen desondanks het vergunningsvoorschrift aanpassen in die zin dat aanvraagster mag afwijken van de bodembeschermende voorzieningen, indien zij overtuigend heeft aangetoond dat het materiaal niet bodembedreigend is.

C.3

In vergunningsvoorschrift B.3 is de opslag van dieselolie in een 10.000 liter tank gereguleerd. In dit voorschrift is verwezen naar hoofdstuk 4 van PGS 30 waar aan voldaan dient te worden. De PGS 30 geldt als best beschikbare techniek voor wat betreft de opslag van aardolieproducten in kleine installaties zoals die binnen de inrichting van aanvraagster. In paragraaf 4.3.10 van PGS 30 staat beschreven hoe de vloer ter plekke van het afleverpunt, de opstelplaats van voertuigen uitgevoerd moet worden. Tevens wordt een definitie gegeven van 'kleinschalige aflevering van brandstoffen aan voertuigen'. Dit betreft afgifte aan voertuigen die niet bestemd zijn voor het wegverkeer en een afgifte van niet meer dan 25.000 liter per jaar. Is hier sprake van dan mag de hierboven genoemde verharding een verharding zijn welke niet vloeistofdicht is, maar wel bestand is tegen het gedurende beperkte tijd doordringen van gemorst product in de bodem.

In casu wordt 200.000 liter per jaar afgegeven en is er bovendien niet aangevraagd om enkel aan voertuigen brandstof af te geven welke niet bestemd zijn voor het wegverkeer. Dit betekent op basis van paragraaf 4.3.10 dat de vloer ter plekke van het vulpunt, afleverpunt en de opstelplaats van voertuigen aan het gestelde in PGS 28 moet voldoen. Dit betekent dat de vloer vloestofdicht moet zijn uitgevoerd. Dit komt dus al voort uit vergunningsvoorwaarde B.3 ten aanzien waarvan geen zienswijze is ingediend. Aangezien wij op basis van artikel 8.11, lid 3 van de Wm verplicht zijn om de best beschikbare technieken te vergunnen, kunnen wij niet afwijken van het hierboven genoemde in PGS 30 en 28 en zal de vloer derhalve vloestofdicht uitgevoerd moeten worden. Dat de vloer niet direct naar een riool afwatert, maar dat dit middels een interne rioolput gebeurt, is milieuhygiënisch geen probleem. De vloestofdichtheid geldt namelijk op basis van vergunningsvoorschrift D.8 eveneens voor het gehele rioleringsstel inclusief rioolputten waarin afvalwater van de tankplaats terecht kan komen. De voorschriften zijn in deze zin verduidelijkt in dit besluit.

C.4

Wij zullen een norm van 100 mg/m³ opnemen voor koolwaterstoffen zoals ook in het ontwerpbesluit het geval was. In dit besluit zal niet vooruit gelopen worden op de toekomst, maar zal aanvraagster wel de nodige meetverplichtingen worden opgelegd waaruit moet blijken of de norm in de toekomst wellicht aanpassing behoeft.

C.5

Zoals onder B.15 overwogen is, zal de norm van 20 mg/m³ welke voldoet aan BBT uit de BREF-KI en bijbehorende vracht worden opgenomen in de vergunningsvoorwaarden. De gevolgen hiervan voor de luchtkwaliteit zijn eveneens in dit besluit beschouwd.

C.6

Terecht merkt aanvraagster op dat in de voorschriften onder E expliciet aangegeven moet worden dat de emissienormen per individuele préchauffeur/drooglijn dienen te gelden. Dit hebben wij aangepast.

C.7

In deze vergunning is overwogen dat een norm van 100 mg/m³ BBT is en derhalve voldoet aan de BREF-KI. Aangezien deze vergunning, anders dan in het ontwerpbesluit, voor de duur van 10 jaren wordt verleend, zal een nadere overweging over de norm van koolwaterstoffen noodzakelijk zijn. De eerste drie jaar na van kracht wordend van dit besluit zal moeten blijken of de norm van 100 mg/m³ gerechtvaardigd is. Uit emissiemetingen zal dit moeten blijken. Aan dit besluit zijn dan ook meetverplichtingen gekoppeld. Afhankelijk van de meetresultaten is daar een emissie reductie onderzoek aan gekoppeld welke mogelijk in een wijziging van de verleende vergunning kan leiden. Mocht dus blijken dat er emissies van meer dan 100 mg/m³ worden gemeten in de toekomst onder representatieve omstandigheden, dan is een reductieonderzoek en aanpassing van de norm in de toekomst aan de orde.

C.8

Voorschrift E.8 wordt aangepast in die zin dat duidelijk is voor welke parameters de metingen te gelden hebben. Aangezien bij de breek-/zeefinstallatie en de droog/maalininstallatie de doekenfilters garanderen dat de opgenomen normen (voor stof) behaald worden en dit ook uit metingen in verleden overduidelijk is gebleken, worden deze installaties niet meegenomen in het emissiemeetprogramma.

C.9

Uit onze reactie onder B.6 blijkt dat er in casu bij de leisteen geen sprake is van een afvalstof en dat daarom een opslagtermijn van drie jaar daar ook niet aan gekoppeld hoeft te worden. Het voorschrift wordt dan ook in die zin aangepast. Het betreft in het verleden op specificatie gebracht materiaal voor de baksteenproductie.

7. Besluit

Wij besluiten

- aan Wormdal Vastgoed BV een oprichtingsvergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder a en c, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Wolfsweg 75 te Eygelshoven, gemeente Kerkrade;
- de vergunning voor de duur van 10 jaren te verlenen voor zover dit het beheer van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen betreft;
- dat de volgende onderdelen geen deel uitmaken van de vergunning:
 - bijlage I;
 - bijlage III;
 - bijlage IV;
 - bijlage VI;
- dat aan deze vergunning de voorschriften uit bijlage 1 verbonden zijn;
- dat de vergunningsvoorschriften B.3, B.4 en B.5 gedurende één jaar van kracht blijven nadat deze vergunning haar werking heeft verloren;
- dat de vergunningsaanvraag en de aanvullingen daarop voor het overige onderdeel uitmaken van de vergunning voor zover daarbij mag of moet worden afgeweken op basis van de vergunningsvoorschriften uit bijlage 1 bij dit besluit.

8. Beroep

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019

2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "OVER". Klik op "Bestuursrechtspraak". Klik op "werkwijze".

Inwerkingtreding

Omdat het veranderen van de inrichting aangemerkt wordt als bouwen in de zin van de Woningwet, treedt dit besluit op grond van artikel 20.8 van de Wet milieubeheer niet eerder in werking dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, wordt het besluit bovendien niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

9. Slotbepaling:

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

- a. aanvrager, als beschikking op haar verzoek;
- b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Kerkrade;
- c. Stadt Herzogenrath, der Bürgermeister, Rathausplatz 1
52134 Herzogenrath;
- d. VROM-Inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;
- e. Waterschap Roer en Overmaas, Unit vergunningen en handhaving.

Gedeputeerde Staten van Limburg,

voorzitter

secretaris

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften

Bijlage 2 : Begrippenlijst

VOORSCHRIFTEN

A. ALGEMEEN

1. Zorgplicht

De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.

2. Erfafscheiding

Ter plaatse van de erfafscheiding van de inrichting dient een zodanige afscheiding aanwezig te zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegde redelijkerwijs niet mogelijk is.

3. Verlichting

- a. De inrichting moet zodanig zijn verlicht dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en gedurende de nacht normale werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, kunnen worden verricht.
- b. De verlichting van de inrichting en de lichtuitstraling in verband met de te verrichten werkzaamheden (zoals lassen) moeten zodanig zijn afgeschermd, dat buiten de inrichting geen hinderlijke lichtstraling en/of lichtflitsen kunnen worden waargenomen.

4. Installaties

- a. (Proces)installaties moeten zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen druk, temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn. Elk defect aan een installatie dat gevaar, schade of hinder buiten de inrichting kan veroorzaken, alsmede elke lekkage dient zo spoedig mogelijk te worden hersteld.
- b. Gebouwen/installaties en opslagvoorzieningen moeten ten alle tijden goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben.
- c. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.

5. Personeel

- a. De vergunninghoudster is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren omtrent de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen.
 - b. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
6. Metingen, keuringen en controles
- In de gevallen waar in deze vergunning is voorgeschreven dat metingen, keuringen en controles aan installaties of installatie-onderdelen moeten worden verricht, moeten de resultaten daarvan worden bewaard in de inrichting tot ten minste het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle en ter inzage worden gehouden voor de toezichthoudende ambtenaar, tenzij in enig voorschrift anders is bepaald.
7. Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te doen verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste tot aan het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle in de inrichting worden bewaard en ter inzage worden gehouden voor de daartoe bevoegde ambtenaren, tenzij in deze vergunning anders is bepaald.
8. Onderhoudswerkzaamheden waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit, moeten ten minste 3 dagen voor de aanvang van de uitvoering aan de milieuklachtentelefoon (tel. 043 - 3617070) van de provincie Limburg worden gemeld.
9. In geval van een langdurige onderbreking van de werkzaamheden (langer dan 6 maanden), bij bedrijfsbeëindiging of bij een faillissement moeten alle in de inrichting aanwezige afvalstoffen c.q. gevaarlijke (afval)stoffen volgens de hierop van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden afgevoerd.
10. De vergunninghouder moet direct na het inwerkingtreden van de vergunning schriftelijk naam, adres en telefoonnummer opgeven aan het afdelingshoofd van degene (en van diens plaatsvervanger) met wie in spoedeisende gevallen, ook buiten normale werktijden, contact kan worden opgenomen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde personen, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het afdelingshoofd.
11. Alle handelingen met afvalstoffen moeten op zodanige wijze geschieden, dat het onbeheerd buiten de inrichting geraken van afvalstoffen wordt voorkomen.
12. De melding van ongewone voorvallen als omschreven in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer dient zo spoedig mogelijk plaats te vinden aan het bevoegd gezag via de

Milieumeld- en klachttelefoon (tel. 043 361 7070).

13. In de inrichting moet een centraal registratiesysteem aanwezig zijn waarin informatie omtrent onderhoud, metingen, keuringen, controles en gegevens van relevante milieu-onderzoeken worden bijgehouden. In het registratiesysteem moet ten minste de volgende informatie zijn opgenomen:
 - a. De schriftelijke instructies voor het (leidinggevend) personeel;
 - b. De resultaten van in de inrichting uitgevoerde milieucontroles, keuringen, inspecties en metingen;
 - c. Registraties en onderzoeken (keuringen van brandblusmiddelen, ijking weegbrug, visuele inspectie van bodembeschermende voorzieningen, bodemonderzoek, CUR-PBV verklaringen, akoestisch onderzoek, keuringen van tanks, keuringen van stookinstallaties, etc);
 - d. Meldingen van ongewone voorvallen, die van invloed zijn op het milieu, met vermelding van datum, tijdstip en de genomen maatregelen,
 - e. Afgiftebewijzen van (gevaarlijke) afvalstoffen;
 - f. Registratie van het energie- en waterverbruik,
 - g. Het bedrijfsnoodplan;
 - h. Registratie van klachten van derden omtrent milieu-aspecten en daarop ondernomen acties,
 - i. Een afschrift van de vigerende milieuvergunning(en) met bijbehorende voorschriften en meldingen;
 - j. Het advies van de brandweercommandant ten aanzien van aan te brengen blusmiddelen en brandwerende voorzieningen.
 - k. Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis.
14. Registraties, zoals in de voorgaande voorschriften genoemd, dienen ten minste 3 jaar binnen de inrichting worden bewaard tenzij in een voorschrift daarvoor specifiek een andere termijn is gesteld.
15. Degene die de inrichting drijft is verplicht aan een daartoe door het bevoegd gezag aangewezen ambtenaar op diens eerste verzoek het registratiesysteem ter inzage te geven.
16. Degene die de inrichting drijft, is verplicht aan alle in de inrichting werkzame verantwoordelijke en leidinggevende personen een schriftelijke instructie te verstrekken met het doel gedragingen van alle personeelsleden uit te sluiten die tot gevolg zouden kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning in werking is. Een zodanige instructie behoort aan een daartoe aangewezen ambtenaar op diens verzoek te worden getoond.
17. In de inrichting moeten een direct toegankelijk informatiesysteem en/of naslagwerken aanwezig zijn, welke ten minste recente informatie verschaffen over:
 - de eigenschappen van de aanwezige gevaarlijke stoffen;
 - het voorkomen van calamiteiten of onregelmatigheden met gevaarlijke stoffen;
 - het bestrijden van de gevolgen van calamiteiten of onregelmatigheden met gevaarlijke stoffen.

18. Vergunninghoudster dient over een schriftelijk vastgelegd milieuzorgsysteem (geen volledig milieumanagementsysteem) te beschikken waarin in ieder geval de volgende aspecten herenbaar zijn geregeld:
- bepaling van het milieubeleid voor de installatie door top management;
 - het plannen en vaststellen van de noodzakelijke procedures ter bescherming van het milieu;
 - implementatie van die procedures, waarbij bijzondere aandacht aan de volgende aspecten moet worden geboden:
 1. structuur en verantwoordelijkheden van de werkzame personen binnen de inrichting;
 2. training, bewustzijn en competenties van de binnen de inrichting werkzame personen;
 3. communicatie met omwonenden;
 4. betrokkenheid van werknemer;
 5. documentatie;
 6. efficiënte procesbeheersing;
 7. onderhoudsprogramma's van de diverse installaties;
 8. rampbestrijdingsplannen en plannen ter voorkoming van noodgevallen;
 9. het zich conformeren aan geldende milieuwetgeving;
 - prestatie controle en ondernemen van verbetermaatregelen waarbij met name aandacht geboden wordt aan:
 1. monitoring van emissies en metingen daarvan;
 2. repressieve en preventieve maatregelen;
 3. registratie van onderhoudscontroles en -gegevens;
 4. onafhankelijke interne audits om te bepalen of het milieuzorgsysteem juist wordt geïmplementeerd en onderhouden;
 - reviews door top management.

Toelichting: handboeken, zoals het Chemiekaartenboek en het Handboek gevaarlijke stoffen kunnen hiervoor worden gebruikt

B. OPSLAGFACILITEITEN

1. Producten die ongewenste reacties met elkaar kunnen aangaan, moeten al dan niet verpakt zodanig gescheiden worden opgeslagen dat deze reacties niet kunnen plaatsvinden.
2. Aan de buitenzijde van opslag- of opstelplaatsen, alsmede bij silo's en tanks, voorzover het opslag van gevaarlijke (afval)stoffen betreft, moeten op daartoe geschikte en duidelijk zichtbare plaatsen waarschuwingsborden worden geplaatst, welke het gevaar van de opgeslagen stoffen aanduiden. De gevarensymbolen moeten zijn uitgevoerd overeenkomstig bijlage XVIII van de Arbeidsomstandighedenregeling
3. Opslag van dieselolie (10.000 liter) in een bestaande bovengrondse tank met afleverinstallatie.
 - a. Een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moeten voldoen aan hoofdstuk 4 van PGS 30.

- b. Daar waar in PGS 30 is bepaald dat door of namens KIWA beproevingen en keuringen worden uitgevoerd of certificaten, bewijzen, keuren en dergelijke aan het bevoegde gezag worden overgelegd, moeten mede zijn begrepen andere door de Raad voor de Accreditatie erkende certificeringinstellingen.
 - c. Van een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moet een registratie zijn bijgehouden van de wijze van elke beproeving, meting of inwendige inspectie alsmede de bevindingen van alle keuringen, inspecties, beproevingen en controles.
 - d. Voorzover zij voor een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages zijn afgegeven, dan wel zijn voorgeschreven, moeten de onderstaande registraties, documenten of een kopie daarvan, gedurende ten minste vijf jaar na dagtekening in een logboek of kaartsysteem zijn bewaard.
 - onderhoudscontracten;
 - certificaten van leidingen en appendages;
 - installatiecertificaten en bewijzen;
 - bodemweerstandsrapport en KB-controlerapporten;
 - certificaten, bewijzen en verklaringen van onderhoud, (periodieke) inspecties, beproevingen, controles en keuringen.
4. De installatie voor het afleveren van brandstoffen aan motorvoertuigen dient te voldoen aan voorschrift 7.7 van PGS 28. Nabij de opstelplaats van een tankend voertuig en bij een tankwagen die wordt gelost of geladen dient voldaan te worden aan voorwaarde 9.3 uit PGS 28
5. Open opslag van gasflessen
Opslag van gasflessen (Argon, Acetyleen, Propaan en Zuurstof) dient plaats te vinden conform de Hoofdstuk 6 van de richtlijn PGS 15.
6. Gebruik van gasflessen
- a. In de inrichting mogen uitsluitend gasflessen aanwezig zijn die zijn goedgekeurd door het Stoomwezen B.V. of een ten minste gelijkwaardige instelling, dan wel door een door een dergelijke instelling erkende deskundige. Deze goedkeuring blijkt uit de op de gasfles ingeponste datum.
 - b. Gasflessen moeten zodanig zijn opgesteld dat zij niet gemakkelijk kunnen omvallen, steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en niet in de onmiddellijke nabijheid van brandgevaarlijke stoffen staan.
 - c. Gasflessen die niet aan een vaste plaats zijn gebonden, moeten buiten werktijd op een vaste plaats zijn ondergebracht.
- 7.
- a. De afstand van gasflessen tot de inrichtingsgrens, een bouwwerk of een brandbaar object binnen de inrichting dient te voldoen aan de afstanden in tabel 8 van hoofdstuk 6 van PGS 15.
 - b. Gasflessen moeten steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en er moeten voorzieningen zijn getroffen dat ze niet kunnen omvallen.
 - c. Van een gasfles die in gebruik is moet de sleutel voor het openen en sluiten op de afsluiter aanwezig zijn.
 - d. Van een gasfles die niet in gebruik is moet de afsluiter zijn gesloten.

8. Opslag van gevaarlijke stoffen in een opslagvoorziening
 - a. De olieopslag (B4/F uit bijlage 2 van de vergunningsaanvraag) en de opslag van oliehoudend afval, poetsdoeken met olie, afvalspuitbussen, mineraal vetafval en TI-tampen (F, buiten naast werkplaats uit bijlage 2 van de vergunningsaanvraag) moet voldoen aan de volgende paragrafen van de richtlijn PGS 15 (versie, 28 juni 2005):
 - paragraaf 3.1;
 - paragraaf 3.2;
 - paragraaf 3.3;
 - paragraaf 3.4;
 - paragraaf 3.5;
 - paragraaf 3.7;
 - paragraaf 3.9;
 - paragraaf 3.11 t/m 3.18.
 - b. De opslag van spuitbussen in het magazijn (F uit bijlage 2 van de vergunningsaanvraag) dient te voldoen aan paragraaf 7.3 van PGS 15.
 - c. De opslag van poetsdoeken in het magazijn (F uit bijlage 2 van de vergunningsaanvraag) dient plaats te vinden in deugdelijk vloeistofdicht vaatwerk.
9. Laden en lossen van K3-producten (dieselolie) en brandbare vloeistoffen met een vlampunt boven de 100 °C
 - a. De laad- en losplaats moet zijn voorzien van een vloeistofdichte verharding die zich vanaf het laad- en lospunt uitstrekt over een afstand van ten minste de lengte van de laad/losslang plus 1 meter met een minimum van 5 meter
 - b. De vloeistofdichte verharding moet afwateren naar de bedrijfsriolering, al dan niet via een rioolput, die voorzien moet zijn een slibvangput en een olie-afscheider.
 - c. Het afleveren van vloeistof is slechts toegestaan indien de transportmiddelen en afleverinstallaties geschikt zijn voor het te verladen product.
 - d. Alvorens de afleverslang wordt aangesloten dient het voertuig zodanig te zijn vastgezet dat weggrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is.
 - e. Tijdens het laden en lossen dienen de hiermee belaste personen er toezicht op te houden dat correct wordt afgeleverd, geen lekkages bij afsluiters optreden en alle deksels, afsluiters e.d. in de juiste positie staan.
 - f. Onmiddellijk na het beëindigen van het laden/lossen en nadat de losslang is afgekoppeld, moet de los/vulopening met een goed sluitende dop of afsluiter worden afgesloten.
10. Opslag van grondstoffen, rest- en afvalstoffen in bulk
 - a. Los gestorte grondstoffen, rest- en afvalstoffen moeten worden opgeslagen in speciaal daartoe bestemde opslagvakken.
Opslag van losgestorte stoffen tegen keerwanden moet zodanig geschieden dat geen stoffen over de keerwanden kunnen geraken.
 - b. De opgeslagen grondstoffen, rest- en afvalstoffen mogen niet worden opgeslagen tegen een erfscheiding van een aangrenzend perceel en moeten hiervan ten minste 1 m zijn verwijderd. Deze afstand kan gereduceerd worden tot 0 meter indien er sprake is van de opslag tegen keerwanden welke door vergunninghoudster op de erfscheiding geplaatst zijn.
 - c. Tenzij de opslagen zijn gescheiden door middel van keerwanden, dient tussen de

opslagen ten minste 1 meter vrije ruimte aanwezig te zijn.

C. UTILITIES

1. Gas-gestookte installatie (CV kantoor, CV badruimte en gas gestookte baksteenoven)
 - a. Een gas-gestookte installatie en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078 en/of de NEN 2078.
 - b. Een gas-gestookte installatie met een nominale belasting van meer dan 130 kW op bovenwaarde moet voor ingebruikneming en vervolgens telkens na 2 jaar door een SCIOS-gecertificeerde instantie op goed en veilig functioneren worden gecontroleerd, alsmede jaarlijks door een SCIOS-gecertificeerde instantie worden onderhouden.

D. BODEM EN GRONDWATER

1. Bodemverontreiniging

Het is in de inrichting verboden om voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen in of op de bodem te brengen.

Voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.
2. Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.
3. Indien op enig moment de verontreinigingssituatie van de bodem ten opzichte van de nulsituatie onderzoeken (LMI, D 192/95 129LM uit 1995 (tanksanering) en van APM P96 262/96 641/LM uit 1994 (inrichting exclusief opslagbassin) en Krd. 11/1/II van Witteveen + Bos uit 1993 dat we op 6 januari 1999 hebben ontvangen (opslagbassin)) wordt gewijzigd - door bijv. sanerende maatregelen - dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.
4. Bedrijfsbeëindiging
 - a. Binnen 4 maanden na het beëindigen van de activiteiten of een gedeelte van de activiteiten dient een bodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit - op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden - is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd.
 - b. Voor de onderzoeksstrategie moet gebruik worden gemaakt van:
 - de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek", of:
 - de Nederlandse voornorm NEN 5740 " Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek".
 - c. De resultaten van het bodemonderzoek dienen binnen 3 maanden na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het

afdelingshoofd, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

5. Saneringsvoorschrift

Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de nulsituatie dient de vergunninghoudster deze toename van de verontreiniging van de bodem - voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting - in overleg met het afdelingshoofd te verwijderen of te behandelen.

6. Bestaande vloeistofdichte vloeren/voorzieningen (stalen bak waarin dieseltank staat)

- a. De vloeren/verhardingen/voorziening moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd.
- b. Voor vloeistofdichte vloeren/verhardingen/voorzieningen gelden de navolgende voorwaarden:
 - De vloer/verharding/voorziening moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten die in de inrichting worden uitgevoerd.
 - De vloer/verharding/voorziening moet bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking kan komen; de eventueel aanwezige coating mag geen gebreken vertonen waardoor de vloeistofdichtheid wordt aangetast.
 - De vloer/verharding/voorziening moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer/verharding worden voorkomen.
 - De vloer/verharding/voorziening moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloeistof buiten de vloer/verharding kan treden. De op de vloer/verharding opgevangen vloeistof moet naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd.
 - Eventuele dilatatievoegen moeten vloeistofdicht zijn afgewerkt met daartoe geschikt voegvullingsmateriaal.
 - Doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloeistofdicht zijn afgewerkt.
- c. De stalen bak waarin de dieseltank is geplaatst wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze. Binnen 6 maanden na het van kracht worden van dit besluit dient de eerste maal de keuring op vloeistofdichtheid van de genoemde bak plaats te vinden.

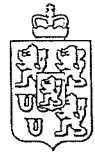
7. Nieuwe vloeistofdichte vloeren/verhardingen (tankplaats, afleverpunt dieselolie, op- en overslag bodembedreigende afvalstoffen en grondstoffen³)

- a. De vloeren/verhardingen van de tankplaats en het afleverpunt van dieselolie moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd. Ontwerp en aanleg van een vloer/verharding dient plaats te vinden overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 65 (Ontwerp en aanleg van bodembeschermende voorzieningen).
- b. Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloeistofdichte vloer of verharding of geomembraanbaksysteem is overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit uitvoeringskwaliteit bodembeheer aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.

³ De vloer mag hier ook vloeistofkerend zijn als deze volledig tegen inregenen is beschermd en het daarop opgeslagen materiaal als droog stortgoed te beschouwen is.

- c. Sub b is niet van toepassing op een vloeistofdichte vloer of verharding die niet inspecteerbaar is als bedoeld in CUR/PBV-aanbeveling 44. Een dergelijke voorziening wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze. Sub f is daarop van overeenkomstige toepassing.
 - d. De eerste beoordeling en goedkeuring vindt in afwijking van het eerste lid, plaats binnen zes jaar na aanleg, indien de vloeistofdichte vloer of verharding, bedoeld in het eerste lid, is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een bedrijf dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
 - e. Een vloeistofdichte vloer of verharding of een geomembraanbaksysteem wordt ten minste eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig het eerste lid.
 - f. Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor:
 - a. reparatie en regelmatig onderhoud van de vloeistofdichte vloer of verharding en geomembraanbaksysteem overeenkomstig onderdeel A4 van de NRB, en
 - b. een jaarlijkse controle van de bodembeschermende voorziening overeenkomstig bijlage D behorende bij CUR/PBV-aanbeveling 44.
 - g. Een vloeistofdichte vloer of verharding of een geomembraanbaksysteem wordt opnieuw beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig het eerste lid, indien de reparatie, het regelmatig onderhoud of de controle, bedoeld in het vijfde lid, niet of niet overeenkomstig dat lid is uitgevoerd of indien een tijdens een controle geconstateerd gebrek niet is gerepareerd.
8. Bedrijfsriolering
- De bedrijfsriolering, het leidingstelsels voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en verontreinigd hemelwater en de in het stelsel opgenomen voorzieningen moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd en moeten bestand zijn tegen de invloed van het te transporteren afvalwater.
9. Controle bedrijfsriolering
- a. De bedrijfsriolering dient ten minste binnen 6 jaar na datum van ingebruikname of laatste controle te worden gecontroleerd op de technische toestand en de vloeistofdichtheid. De controle dient plaats te vinden overeenkomstig NPR 3398. De beschrijving van de toestandgegevens dient plaats te vinden overeenkomstig NEN 3399.
 - b. Van de controle dient een rapport te worden gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:
 - de datum en de plaats van inspectie;
 - de wijze van uitvoering;
 - profielafmetingen van de buis, buislengte en buismateriaal;
 - afmetingen, opbouw en materiaal van de put(ten);
 - gebreken aan het riool en vervuiling van het riool;
 - een eenduidige plaatsaanduiding van de rapportagegegevens.
 - c. Het controlerapport dient binnen 2 maanden na de controle aan het college te worden overgelegd. Indien uit de controle blijkt dat de bedrijfsriolering niet vloeistofdicht is dient binnen 3 maanden na de controle ter goedkeuring aan het afdelingshoofd een herstelprogramma te worden overgelegd.
 - d. Indien de bedrijfsriolering nog niet eerder is gecontroleerd conform bovenstaande

dient dit plaats te vinden binnen 1 jaar na het van kracht worden van de vergunning.

10. a. De vloer ter plaatse van:

- de losplaats, opslagplaats, mengplaats, bereidingsplaats en sorteerplaats voor de volgende bodembedreigende materialen/afvalstoffen.
- olieopslag en opslag gevaarlijke (afval)stoffen in emballage;
- papierslib;
 - mangaanoxide;
 - bariumcarbonaat;
 - steenkool;
- de overslag en toepassing van (smeer)oliën in machines en installaties;
- de plaats waar tankende motorvoertuigen zich kunnen opstellen;
- het vul- en afleverpunt van dieselolie;
- de opvang van gemorste dieselolie tijdens tanken, vullen en of afleveren van dieselolie;

moet vloestofdicht zijn uitgevoerd. De vloer moet zodanig zijn uitgevoerd dat (vloeistof)stoffen of verontreinigd hemelwater niet op of in de bodem kunnen geraken.

- b. Van het onder a gestelde mag in die zin afgeweken worden dat de losplaats, opslagplaats dan wel de sorteerplaats voor de aldaar genoemde bodembedreigende materialen/afvalstoffen (papierslib, mangaanoxide, bariumcarbonaat en steenkool) ook vloestofkerend mag zijn indien de materialen/afvalstoffen volledig overkapt of afgedekt worden gelost, gesorteerd, bereid, gemengd dan wel opgeslagen worden en de materialen/afvalstoffen als droog stortgoed (uit de stof kan geen percolaatwater meer emitteren) beschouwd kunnen worden. De opslag van olie en andere gevaarlijke stoffen in emballage mag pas dan in afwijking van het onder a gestelde boven een vloestofkerende vloer plaats vinden als de opslag in vloestofdichte speciale emballage plaats vindt er voor het overige wordt voldaan aan bijlage VII van de vergunningsaanvraag.
- c. Zuurhoudende accu's, batterijen mogen in overeenkomst met sub b van dit artikel eveneens op een vloestofkerende vloer worden opgeslagen dan wel gelost worden indien deze zich in vloestofdichte en (voor accu's en batterijen) zuurbestendige emballage (bijvoorbeeld container) bevinden. Accu's dienen bovendien rechtop opgeslagen te worden. De zuurbestendige emballage dient tegen inregenen beschermd te zijn.
- d. Steenkool en papierslib mogen in afwijking van het in het onder a en b gestelde worden opgeslagen, gelost, gemengd, bereid of gesorteerd buiten een bodembeschermende voorziening, zoals in a en b is beschreven, indien door vergunninghoudster overtuigend is aangetoond dat deze stoffen niet als bodembedreigend beschouwd kunnen worden.

11. De vloestofdichte vloer moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd, dat geen vloeistof van het vloestofdichte vloergedeelte kan aflopen, anders dan naar de bedrijfsriolering die op het vloestofdichte vloergedeelte is aangesloten.

12. Doorvoeren van kabels en leidingen inclusief lekplaten en bevestigingspunten op of in een vloestofdichte vloer of verharding moeten vloestofdicht zijn uitgevoerd.

13. Lekkages moeten direct worden verholpen en de verspreiding van lekkende (vloeistof) moet worden beperkt. Daartoe moeten bij opslagplaatsen voor bodembedreigende vloeistoffen de volgende voorzieningen aanwezig zijn:
 - overmaatse vaten voor lekkende emballage;
 - materiaal om lekkages te stoppen;
 - de mogelijkheid om binnen redelijke termijn volgelopen opvangbakken/rioleringen leeg te pompen.
14. Gemorste vloeistoffen moeten direct worden geabsorbeerd. Hiertoe moeten nabij opslagplaatsen voldoende absorptiemiddelen voor onmiddellijk gebruik aanwezig zijn. Gebruikte absorptiemiddelen moeten als gevaarlijke afvalstof worden behandeld.
15. Vergunninghoudster is verplicht om bij constatering van een bodembelasting de bodem te herstellen gebruikmakend van hersteltechnieken overeenkomstig de Stand der Techniek.
16. Lege verontreinigde emballage moet worden behandeld als gevulde emballage. Voor de bepaling van de opvangcapaciteit van een vloeistofdichte bak hoeft de opslagcapaciteit van de lege emballage niet meegerekend te worden.
17. Voor vloeistofkerende vloeren/verhardingen (werkplaats, overslag en intern transport bulkvloeistoffen) gelden de navolgende voorwaarden.
 - a. De vloer/verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten die in de inrichting worden uitgevoerd.
 - b. De vloer/verharding moet bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking kan komen; de eventueel aanwezige coating ten behoeve van de vloeistofdichtheid mag geen gebreken vertonen waardoor de vloeistofkerendheid wordt aangetast.
 - c. De vloer/verharding moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer/verharding worden voorkomen.
 - d. De vloer/verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloeistof buiten de vloer/verharding kan treden. De op de vloer/verharding opgevangen vloeistof moet naar een bedrijfriolering worden afgevoerd.
 - e. Eventuele dilatatievoegen moeten vloeistofkerend zijn afgewerkt met daartoe geschikt voegvullingsmateriaal.
 - f. Doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloeistofkerend zijn afgewerkt.
18. De vloeistofkerende vloeren/verhardingen moeten regelmatig worden geïnspecteerd. Daartoe dient binnen 6 maanden na het vankrachtworden van de vergunning een interne procedure te worden opgesteld, waarin in ieder geval moet worden vastgelegd:
 - welke voorzieningen moeten worden geïnspecteerd;
 - de inspectiefrequentie (periodiek, toezicht op specifieke handelingen),
 - de wijze van inspectie (visueel, monsternamen, metingen etc.);
 - welke deskundigheid daarvoor nodig is;
 - wie voor de inspectie verantwoordelijk is;
 - welke middelen daarvoor nodig zijn;
 - hoe de resultaten worden gerapporteerd en geregistreerd;
 - welke acties bij geconstateerde onregelmatigheden zullen worden genomen.

19.

- a. Nieuw aan te leggen bedrijfsriolering of onderdelen daarvan dienen overeenkomstig de CUR / PBV-Aanbeveling 51 'Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen' te zijn ontworpen en aangelegd.
- b. De nieuwe bedrijfsriolering voor bedrijfsafvalwater dient dusdanig te zijn uitgevoerd, dat het gevaar voor emissies naar de bodem is teruggebracht naar een verwaarloosbaar risico in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (vloeistofdichtheidsklasse A, zoals vastgelegd in CUR/PBV-Aanbeveling 51 'Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen').
- c. De nieuwe bedrijfsriolering dient binnen 6 maanden na datum van ingebruikname door een aangewezen deskundige overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 derde herziene uitgave (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) worden beoordeeld op vloeistofdichtheid. De deskundige die de beoordeling heeft uitgevoerd dient tevens een herkeuringstermijn vast te stellen. De vergunninghoudster is verplicht de herkeuring binnen de door de deskundige vastgestelde termijn uit te voeren.
- d. De bestaande bedrijfsriolering dient dusdanig te zijn uitgevoerd dat het gevaar voor emissies naar de bodem is teruggebracht naar een aanvaardbaar risico in de zin van de NRB bedrijfsmatige activiteiten.
- e. De bestaande bedrijfsriolering dient binnen 6 jaar na datum van ingebruikname of laatste controle te worden gecontroleerd volgens NPR 3220, NEN 3398 en NEN 3399.
- f. Van de controle van de bestaande bedrijfsriolering dient een rapportage te worden gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen.
 - de datum en de plaats van de inspectie;
 - de aard van de bedrijfsvoering;
 - situatietekening of foto's van de situatie en een beschrijving van de gevolgde werkwijze;
 - de resultaten van de reiniging en de inspectie;
 - evaluatie van de resultaten;
 - richtinggevend advies waarbij wordt aangegeven op welke wijze en binnen welk tijdsbestek de geconstateerde onvolkomenheden worden hersteld.

E. LUCHT

1. Alle apparatuur en voorzieningen ter voorkoming van ongewenste gas-, damp- of stofuitworp moet steeds afdoende functioneren.
2. In de inrichting moeten een goed functionerende windsnelheidsmeter en een windrichtingwijzer zijn opgesteld.
3. a. Wanneer door meteorologische omstandigheden stofverspreiding kan ontstaan of ontstaat van opgeslagen stuifgevoelige goederen in de stuifklassen S2 (alleen zaagsel en bevochtigd vliegias), S4 en S5, dient deze door besproeiing en/of afdekking of anderszins voorkomen of opgeheven te worden.
Het opbouwen en afgraven van een menghoop in de buitenlucht voor goederen behorend tot stuifklasse S2 en S4 is slechts toegestaan indien deze goederen dusdanig

besproeid/bevochtigd worden dat geen stofverspreiding ontstaat. Bodemassen behoren tot stuifklasse S4 indien ze voor 20 % uit vocht bestaan. Indien het vochtpercentage minder dan 20 % bedraagt, behoren bodemassen tot stuifklasse S2.

- b. Sproeien dient zodanig te geschieden dat daarbij geen overlast, zoals verspreiding van nevel, voor de directe omgeving van de inrichting ontstaat.
- c. Het laden en/of lossen door middel van grijpers in stortvakken en/of vulbunkers is uitsluitend toegestaan indien de storthoogte, gemeten aan de onderzijde van de grijper tot aan het reeds gestorte materiaal c.q. de bodem niet meer bedraagt dan 1 m.
- d. Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden, dat geen stofverspreiding buiten de inrichting kan optreden.
- e. Indien de inrichting niet in bedrijf is moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.
- f. Zo vaak als nodig is om stofverspreiding te voorkomen, dient het verharde deel van de inrichting te worden geveegd.
- g. Het lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal in de buitenlucht is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel:

Stofklasse stuifgevoelige stoffen (klasse-indeling conform bijlage 4.6 van de NeR)	Windsnelheid in m/s
S2	8
S4	20
S5	20

- h. Indien stofverspreiding buiten de inrichting, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, niet kan worden voorkomen door het treffen van adequate maatregelen dienen alle handelingen met stuifgevoelige (afval)stoffen tijdelijk worden gestaakt tot het moment dat de omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de stofverspreiding buiten de inrichting niet meer op kan treden c.q. adequaat bestreden kan worden.
 - i. De opslag van stoffen behorend tot de stuifklasse S1 (materiaal/poeder uit de droog/maalinstallatie, mangaanoxide, bariumcarbonaat, droog vliegashoudend kalk) dient, indien deze stoffen niet zijn verpakt in luchtdichte verpakkingen, in van vier zijden gesloten ruimten zoals silo's, dan wel in van drie zijden gesloten ruimten plaats te vinden, indien de stoffen zodanig bevochtigd zijn dat er geen stofverspreiding aan de bron kan ontstaan;
 - j. De Overslag, het bewerken, bereiden en mengen van goederen behorend tot stuifklasse S1 is slechts toegestaan in een van vier zijden gesloten ruimte;
 - k. Broei in kolenopslag dient voorkomen te worden door de bergen laag voor laag op te bouwen en aan te walsen.
 - l. Transport mag binnen de inrichting enkel op de verharde gedeelten plaats vinden.
4. Intern transport en verkeer
- Teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen als gevolg van de transportactiviteiten moet onmiddellijk kunnen worden voorzien in en - indien noodzakelijk - gebruik worden gemaakt van een veegmachine en/of sproeiwagens die, zo vaak als nodig is, het gedeelte van de inrichting waarop transportverkeer plaatsvindt schoon veegt en/of besproeit met water.

5. Silo's

De ontluchting van een silo ten behoeve van de opslag van stuifgevoelige producten moet zijn voorzien van een deugdelijk werkend stoffilterinstallatie. De stofconcentratie van de gereinigde afgevoerde lucht mag niet meer bedragen dan 5 mg/m_0^3 (droog afgas onder standaardcondities, 101,3 kPa en 273 °K)

6. Onderzoeksverplichting geur

Vergunninghoudster dient een geuronderzoek uit te voeren indien - op basis van een aantal gevalideerde geurhinderklachten - de in het provinciaal geurhinderbeleid gedefinieerde indicatieve geurhinderdrempelwaarde wordt overschreden.

a. Het onderzoek dient zich te richten op:

- het vaststellen van de geuremissie (bronsterkte) van de inrichting en haar onderscheidenlijke geurrelevante onderdelen;
- het vaststellen van de geurimmissieconcentratie rond de inrichting tijdens representatieve bedrijfsvoering,
- toetsing aan de 3 ge/m^3 of $1,5 \text{ odourunits/m}^3$ als jaargemiddelde 98-percentiel ge/m_0^3 .

b. Binnen één maand nadat een onderzoeksverplichting door het afdelingshoofd is opgelegd, moet de vergunninghoudster een hiertoe strekkend onderzoeksvoorstel ter goedkeuring aan het afdelingshoofd voorleggen. In dit onderzoeksvoorstel dient tevens te worden aangegeven binnen welke termijn het onderzoek zal plaatsvinden en een rapportage van de onderzoeksresultaten aan het afdelingshoofd wordt overgelegd.

c. In beide ovens (préchauffeurs) mogen tegelijkertijd gevelstenen en/of (isolatie)stenen (lichtgewicht stenen) zonder enig zaagsel worden geproduceerd.

d. Onafhankelijk van welke oven mag tegelijkertijd maar in één oven permanent (isolatie)stenen (lichtgewicht stenen) met maximaal 1,5 gewichtsprocent zaagsel en in één oven permanent (isolatie)stenen (lichtgewicht stenen) zonder zaagsel worden geproduceerd

e. Onafhankelijk van welke oven mag tegelijkertijd maar in één oven permanent (isolatie)stenen (lichtgewicht stenen) met maximaal 1,5 gewichtsprocent zaagsel en in één oven permanent gevelstenen zonder zaagsel worden geproduceerd.

f. Zonder schoorsteenverhoging(en) tot ten minste 22 meter mogen tegelijkertijd in beide ovens geen (isolatie)stenen (lichtgewicht stenen) met 1,5 gewichtsprocent zaagsel worden geproduceerd.

g. Tegelijkertijd mogen in beide ovens (isolatie)stenen (lichtgewicht stenen) met maximaal 0,75 gewichtsprocent zaagsel worden geproduceerd.

7. Emissienormen.

- a. De emissienorm van de uitgeworpen stoffen/gassen/dampen via de emissiepunten van de drooglijnen/préchauffeurs (per drooglijn/préchauffeur één emissiepunt) mag de in de onderstaande tabel aangegeven emissiewaarden niet overschrijden.

Stof/gas	Maximale halfuurgemiddelde concentratie in mg/m_0^3	Maximale uurvracht in kg/h
----------	--	----------------------------------

C _x H _y (als CH ₄)	100	3,6
Stof	20	0,72

Concentratie als halfuurwaarde en betrokken op:

- droog afgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K);
- afgas met een volumegehalte aan zuurstof van 18 %.
- de concentraties en vrachten gelden per individuele préchauffeur/drooglijn.

- b. De uitgeworpen stoffen/gassen/dampen van de volgende emissiepunten mogen niet meer bedragen dan in de tabel is aangegeven.

Emissiepunt	stof/gas	Maximale halfuursgemiddelde concentratie in mg/m ³ _o	Maximale uurvracht in kg/h
doekenfilter breek- zeefinstallatie	stof	10	0,025
doekenfilter maal- drooginrichting	stof	5	0,15

Betrokken op droog rookgas bij 273 K en 101.3 kPa

- c. Bij in gebruik name van de tunneloven voor het bakken van de stenen waarbij de emissies van het bakproces via één te realiseren schoorsteen worden afgevoerd, mag de uitworp van stoffen/gassen/dampen niet meer bedragen dan de op basis van sub a van dit voorschrift genoemde halfuur gemiddelde concentraties en niet meer dan een verdubbeling van de in sub a van dit voorschrift genoemde maximale uurvrachten.
- d. In het geval dat het bedrijf besluit per préchauffeur een afzonderlijke (verhoogde) schoorsteen te realiseren mag de uitworp van stoffen/gassen/dampen per afzonderlijke schoorsteen niet meer bedragen dan in sub a van dit voorschrift is weergegeven.

8 Emissie meet- en beheersprogramma

- a. Binnen een termijn van 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning dient in overleg met en ter goedkeuring aan het afdelingshoofd een "Emissie meet- en beheersprogramma" te worden overgelegd van de emissies uit het baksteenproductieproces (stof en koolwaterstoffen) waarbij als meetfrequentie een keer per drie jaar mag worden aangehouden. Het "Emissie meet- en beheersprogramma" dient ten minste te bevatten:
- aantal en de situering van de meetpunten;
 - de meetfrequentie;
 - een beschrijving van monsternamen- en meetmethode;
 - de verwerking van de meetgegevens en/of een nadere omschrijving van de gebruikte rekenmethoden;
 - een opgave van het aantal emissie-uren en de productiecapaciteit.
- b. Op basis van het onder a goedgekeurde emissiemet- en beheersprogramma moet door vergunninghoudster in afwijking van hetgeen onder a is gesteld gedurende drie

kalenderjaren na die goedkeuring jaarlijks vóór 1 april van het daarop volgende kalenderjaar de emissie van koolwaterstoffen worden gemeten aan beide préchauffeurs gedurende representatieve bedrijfsomstandigheden. Deze representatieve bedrijfsomstandigheden impliceren dat het baksteenproductieproces in gang moet zijn en de grondstoffen en afvalstoffen zoals zijn aangevraagd in het baksteenproductieproces gebruikt worden. Een maand na het uitvoeren van de metingen dienen de resultaten daarvan aan het afdelingshoofd te worden gerapporteerd.

9. Emissiemetingen

Overeenkomstig het gestelde in het goedgekeurde "Emissie meet- en beheersprogramma" als bedoeld in voorschrift E 8 moeten emissiemetingen worden uitgevoerd. Driejaarlijks dient voor 1 april van het daarop volgend jaar een rapportage over de emissies, gebaseerd op metingen dan wel berekeningen, ter inzage binnen de inrichting aanwezig zijn.

Alle meetgegevens moeten worden geregistreerd en gedurende minimaal 5 jaar worden bewaard en moeten voor de bevoegde ambtenaren ter inzage liggen.

10. Emissiemetingen door bevoegd gezag

Indien het bevoegd gezag controlemetingen t.a.v. emissies wenst uit te voeren moet in overleg met en op aanwijzing van het afdelingshoofd maatregelen worden getroffen met betrekking tot:

- de constructie van de afvoerkanalen;
- de plaats en de bereikbaarheid van de meetpunten;
- de uitvoering van de aansluitvoorzieningen;
- datgene wat voor de uitvoering van een meting is vereist.

11. Registratie emissieoverschrijdingen

Geconstateerde overschrijdingen van de in voorschrift E.7 gestelde normen dienen te worden geregistreerd. Deze registratie dient ten minste te bevatten het emissiepunt, tijdstip, tijdsduur, oorzaak van de normoverschrijding, meteorologische omstandigheden ten tijde van de overschrijding en de genomen maatregelen. Deze registratie moet voor bevoegde ambtenaren ter inzage liggen en moet ten minste 5 jaar worden bewaard.

12. Emissiereductieonderzoek

- a. Indien uit de metingen, zoals die onder E.8.b zijn bedoeld, mocht blijken dat er één of meer emissiewaarden van meer dan 100 mg/m³ zijn gemeten (dat hoeft maar gedurende één jaarlijkse meting te zijn) dient vergunninghoudster 6 maanden na het overleggen van de meetresultaten waarin die waarden van meer dan 100 mg/m³ als halfuursgemiddelde concentratie zijn gerapporteerd een onderzoeksvoorstel bij het afdelingshoofd ter goedkeuring in te dienen waarin reductie van de emissie van koolwaterstoffen naar een niveau van 5 – 20 mg/m³ als halfuursgemiddelde concentratie wordt onderzocht.
- b. Uiterlijk zes maanden na het onder a genoemde onderzoeksvoorstel moet aanvraagster een daarop gebaseerd onderzoek waarin de reductie van de emissie van koolwaterstoffen naar een niveau van 5-20 mg/m³ als halfuursgemiddelde concentratie centraal staat bij het afdelingshoofd indienen.

F. GELUID [EN TRILLINGEN]

1. Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) veroorzaakt door activiteiten binnen de inrichting mag ter plaatse van de referentiepunten zoals aangegeven in het akoestisch rapport (Cauberg-Huygen nr. 20063212-02 d.d. 18 juni 2008) in figuur 4 (bijlage VIII van de aanvraag), op een hoogte van 5 meter exclusief gevelreflectie, niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven:

Rekenpunt	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)		
	dag	avond	nacht
502 controlepunt	56	47	39
505 woning Eiswinkel 29	48	40	36
508 woning Bergeikstraat 72	48	40	38
512 woning Fringslaan 33	48	34	28
507 woning Spoorstraat 33	48	40	38
VC01 woning Spoorstraat 43	47	40	36
VC02 zonepunt	50	43	40
VC03 zonepunt	49	41	39
VC04 zonepunt	49	42	40
VC06 Woningen Berghofstraat	47	37	32

2. Maximale geluidniveau

Het maximale geluidniveau (L_{Amax}), gemeten in de meterstand "fast" veroorzaakt door de activiteiten binnen de inrichting mag, ter plaatse van de referentiepunten zoals aangegeven in het akoestisch rapport (Cauberg-Huygen nr. 20063212-02 d.d. 18 juni 2008) in figuur 4 (bijlage VIII van de aanvraag), op een hoogte van 5 meter exclusief gevelreflectie, niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven:

Rekenpunt	Het maximale geluidniveau (L_{Amax})		
	dag	avond	Nacht*
502	75	62	39
505	64	54	36
508	61	52	38
512	52	50	28
507	62	53	38
VC01	63	53	36
VC06	62	52	32

* In de nachtperiode zijn geen typische L_{Amax} bronnen in werking. Het L_{Amax} is gelijk aan het $L_{Ar,LT}$.

3. Geluidmetingen en/of -berekeningen alsmede de beoordeling van de resultaten moeten geschieden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999 (HMRI-1999) van het Ministerie van VROM.

G. EXTERNE VEILIGHEID

1. Beveiliging tegen blikseminslag
Gebouwen en procesinstallaties met ontploffings- en brandgevaar (waaronder de baksteenoven en de maal-/drooginrichting en de silo's en opslaggebouwen voor stuifgevoelige en brandbare stoffen) moeten tegen blikseminslag zijn beveiligd met een afleiderinstallatie overeenkomstig de norm NEN 1014. De aarding moet regelmatig, overeenkomstig de termijnen gesteld in de NEN 1014, op deugdelijkheid worden geïnspecteerd.
2. Statische elektriciteit
Procesinstallaties moeten, als dit op grond van het Arbo-informatieblad AI-25 "Preventie van zware ongevallen door gevaarlijke stoffen" noodzakelijk wordt geacht, tegen elektrostatische oplading zijn beschermd. De aangebrachte voorzieningen dienen jaarlijks door een erkende instantie te worden gecontroleerd.
3. Blusmiddelen en brandbestrijding
 - a. Het bedrijfsterrein moet zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig worden bewaakt, dat de bestrijding van brand onder alle omstandigheden mogelijk is.
 - b. Er moet zijn voorzien in maatregelen en middelen voor brandpreventie (inclusief bereikbaarheid objecten) en adequate brandbestrijdingsapparatuur overeenkomstig het door de Brandweer Parkstad Limburg goedgekeurde brandveiligheidsrapport. Wijzigingen in de maatregelen en middelen die toegepast worden, de capaciteit, de opstelplaatsen en de hoeveelheden moeten in overleg met en onder goedkeuring van de Brandweer Parkstad Limburg zijn vastgesteld.
 - c. Elk blusmiddel moet duidelijk zichtbaar, steeds onbelemmerd bereikbaar en tot onmiddellijk gebruik gereed en beschikbaar zijn.
 - d. Elk blusmiddel moet tenminste één keer per twee jaar door een terzake kundige op zijn goede werking worden gecontroleerd. De datum en het resultaat van de laatst uitgevoerde controle moeten op het blusmiddel zijn aangegeven.
4. Accu-oplaadinstallatie
 - a. De ruimten waar een accu-oplaadinstallatie is opgesteld moeten op de buitenlucht zijn geventileerd.
 - b. Een oplaadinstallatie moet zodanig ten opzichte van de accumulatorenbatterij zijn geplaatst dat zich in de oplaadinstallatie geen waterstofgas kan verzamelen. Alle oplaadinstallaties moeten zijn geaard.
5. Stofontploffingsgevaar/ beveiliging tegen statische elektriciteit en blikseminslag
 - a. Gebouwen, waarin zich ruimten bevinden met stofontploffingsgevaar, moeten tegen blikseminslag zijn beveiligd.
 - b. Installatieonderdelen die onder elektrische spanning kunnen komen te staan door statische oplading van het te transporteren product, moeten zijn voorzien van een deugdelijke aardverbinding. Isolerende delen van de installatie moeten elektrisch zijn overbrugd.
 - c. De uitvoering, inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en aardinginstallatie moeten plaatsvinden overeenkomstig NEN 1014.

- d. Indien in een silo of in een pneumatisch of mechanisch transportsysteem condities heersen waarbij stofontploffingsgevaar bestaat, moeten zodanige drukontlastvoorzieningen zijn aangebracht, dat bij het optreden van een eventuele stofexplosie de barstdruk van het desbetreffende onderdeel niet wordt overschreden. De drukontlastopeningen moeten zodanig uitmonden, dat een eventuele explosie geen gevaar of schade met zich meebrengt.
- e. De elektrische installatie in het inwendige van silo's, tussenopslagen, transportsystemen en procesapparatuur moet zijn geïnstalleerd overeenkomstig NEN 1010.
- f. Het in de gebouwen en op de machines en leidingen neergeslagen stof moet regelmatig worden verwijderd; indien daarbij gebruik wordt gemaakt van een stofzuiger dient deze stofzuiger explosie veilig te zijn uitgevoerd. Perslucht mag niet worden gebruikt voor het verwijderen van poedervormig stof.
- g. Er mag uitsluitend elektrisch licht als kunstlicht worden gebruikt. De lampen en de lampenhouders moeten zich bevinden in vast aangebrachte verlichtingarmaturen.
- h. In ruimten met een verhoogd stofontploffingsgevaar is roken en open vuur verboden. In deze ruimten en op de toegangen tot deze ruimten dient dit duidelijk door middel van opschriften dan wel pictogrammen van gelijkwaardige strekking kenbaar te worden gemaakt.
- i. Bedieningswerkzaamheden mogen uitsluitend worden uitgevoerd door personen, die over de gevaren van stofexplosies schriftelijk zijn geïnstrueerd.
- j. Reparatiwerkzaamheden waarbij open vuur wordt gebezigd of vonken kunnen ontstaan, zowel door derden als door eigen personeel, mogen alleen worden uitgevoerd wanneer hiervoor, door of namens de bedrijfsleiding voor het betreffende werk, schriftelijk toestemming is verleend door middel van een "vergunning brandgevaarlijke werkzaamheden". In deze werkvergunning, die niet langer dan 1 dag geldig mag zijn, moeten ten minste zijn vermeld: de plaats, de tijd, en de aard van het werk en de veiligheidsmaatregelen voorafgaand, tijdens en na afloop van het werk.

H. WATERVERBRUIK

1 Waterpreventie

- a. Vergunninghoudster is verplicht binnen 6 maanden na het vankrachtworden van de vergunning een preventieonderzoek uit te voeren naar het beperken van het (leiding)waterverbruik. Overeenkomstig hoofdstuk 5 van het Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" (InfoMil, april 2006) dient een preventieonderzoek in ieder geval uit de volgende onderdelen te bestaan
 - beschrijving bedrijf en processen;
 - waterhuishouding per onderdeel en totaal;
 - kostenberekening, berekening van zowel de interne kosten (verlies van grond- en hulpstoffen, verlies van toegevoegde waarde, vaste en variabele kosten voor interne behandeling) als externe kosten (voor lozing afvalwater);
 - bron/oorzaak-analyse per stroom waterverbruik;
 - wijze van meten en registreren;
 - overzicht van de technische en organisatorische mogelijkheden tot waterpreventie en de kwantificering ervan, hierbij moet worden gedacht aan alle maatregelen gericht op reductie of scheiding aan de bron of intern hergebruik. Per waterpreventiemaatregel moet de volgende informatie worden vermeld: algemene beschrijving, toepasbaarheid, investeringskosten, de te verwachten waterbesparing (in hoeveelheden en kosten), een berekening van de terugverdientijd.

- plan van aanpak voor het uitvoeren van de redelijke maatregelen; overzicht van de maatregelen ingedeeld naar zeker, voorwaardelijk, onzeker of onhaalbaar. Bij de zekere maatregelen gaat om maatregelen met een terugverdientijd tot en met vijf jaar waarbij een zekere tijdsfasering in acht mag worden genomen.
- b. Vergunninghoudster is verplicht om binnen 9 maanden na het vankrachtworden van de vergunning de rapportage behorende bij het op grond van het onder a uitgevoerde preventieonderzoek ter goedkeuring aan het afdelingshoofd te overleggen.
- c. Als uit het op grond van de onder d ter goedkeuring overgelegde rapportage blijkt dat waterpreventie redelijkerwijs verlangd mag worden, is de vergunninghoudster verplicht de desbetreffende preventiemaatregelen overeenkomstig de goedgekeurde rapportage uit te voeren.
- d. De onderzoekskosten moeten in redelijke verhouding staan tot de verwachten besparingen en mogen niet meer bedragen dan 10% van de jaarrekening bedragen.

I. INDIRECTE HINDER

1. Schoonmaken voertuigen
Eigen voertuigen naar de inrichting alsmede alle voertuigen die de inrichting verlaten moeten zodanig schoon zijn en zodanig zijn beladen en/of afgedekt dat geen verontreiniging van de openbare weg kan plaatsvinden.
2. Zwerfafvalstoffen
Het zwerfafval binnen de inrichting en het zwerfafval, zover afkomstig van de inrichting, binnen een straal van 100 meter buiten de inrichting dient dagelijks te worden verzameld en opgeruimd.
3. Ongediertebestrijding
Insecten, knaagdieren en ander ongedierte moeten zo vaak als nodig is, worden bestreden.

J. AFVALWATER

1. Afvalwater
 - a. Afvalwater mag slechts in het openbaar rioolstelsel worden gebracht indien de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid van het bedrijfsafvalwater dat de doelmatige werking van het openbaar rioolstelsel en de daarop aangesloten zuiveringstechnische werken niet belemmeren.
 - b. Het is niet toegestaan afvalwater op het openbaar rioolstelsel te lozen:
 - waarvan de temperatuur meer dan 30 graden Celsius bedraagt;
 - met een pH lager dan 6,5 of hoger dan 10,0;
 - met een sulfaatconcentratie van meer dan 300 mg per liter.
2. Afvalwater moet, voordat het in het openbaar rioolstelsel wordt gebracht, zodanig worden behandeld in een slibvangput en olie-afscheider of van zodanige samenstelling zijn dat:
 - a. de concentratie aan minerale oliën niet hoger is dan 200 mg/l in enig steekmonster, bepaald volgens NEN 6675;
 - b. het geen grove of snel bezinkende afvalstoffen bevat;
 - c. het geen zand bevat met een gemiddelde korreldiameter van meer dan 0.5 mm, bepaald volgens DIN 4188.

3. Slibvangput en olie/vet-afscheider

Een slibvangput en olie/vet-afscheider als bedoeld in voorschrift J.2 moet:

- voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst en onderhouden overeenkomstig NEN 7089;
- ten alle tijden voor controle bereikbaar zijn;
- moet zo dikwijls als dit voor de goede werking daarvan noodzakelijk is, worden ontdaan van olie/vetafzetting.

K. ACCEPTATIE, VERWERKING EN REGISTRATIE

1. Acceptatie en verwerking van de te accepteren afvalstoffen dient plaats te vinden conform een schriftelijk vastgelegde acceptatie- en verwerkingsprocedure. Deze acceptatie- en verwerkingsprocedure dient te voldoen aan de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" zoals opgenomen in bijlage VIII van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002).
2. De administratie organisatie en interne controle ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dient te voldoen aan de randvoorwaarden zoals vastgelegd in de "Richtlijn opstellen administratie organisatie en interne controle" uit bijlage IX van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002).
3. Monstername- en analyseprocedures ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dienen te voldoen aan randvoorwaarden zoals vastgelegd in de "Randvoorwaarden monstername- en analyseprocedures" uit bijlage VI van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002)
4. De procedures als bedoeld in de voorschriften 1 t/m 3 dienen het volledige traject te beschrijven van de vooraanmelding door de primaire ontdoener tot en met het moment dat de aangeboden afvalstoffen in ontvangst zijn genomen. Tevens moet beschreven worden hoe de geaccepteerde afvalstoffen worden opgeslagen en verwerkt. Deze procedures dienen tenminste de navolgende gegevens te bevatten:
 - a. Een expliciete beschrijving van de afwijkingen ten opzichte van de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid", de "Richtlijn opstellen administratie organisatie en interne controle" en "Randvoorwaarden monstername- en analyseprocedures zoals opgenomen in bijlage VIII, IX en VI van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002);
 - b. Per afvalstof moeten de acceptatiegrenswaarden en randvoorwaarden worden gedefinieerd. Daarbij moet onderscheidt gemaakt worden in drie risicocategorieën (Hoog, matig, en laag) en moet een relatie worden gelegd met de toe te passen be-/verwerkingstechnieken;
 - c. De gegevens van de afvalstof die de primaire ontdoener bij de vooraanmelding tenminste moet leveren;
 - d. Een beschrijving van het moment waarop de feitelijke ontvangst (eigendomsoverdracht) plaatsvindt;
 - e. Een beschrijving van de afvalstoffen die alleen al op basis van herkomst niet geaccepteerd alsmede eventuele verdere beperkingen met betrekking tot het accepteren van afvalstoffen;

- f. Een beschrijving van de aanleveringscondities waarin tenminste de wijze van aanlevering (in bulk of in verpakte vorm), de wijze van verpakking en de minimale en maximale partijgrootte vermeld zijn;
 - g. Een beschrijving van de wijze van bepalen of aan de acceptatievoorwaarden wordt voldaan. Tenminste moeten worden beschreven de wijze en frequentie van bemonstering alsmede de wijze van analyseren en de gebruikte analysemethoden;
 - h. Een beschrijving van de administratieve organisatie. Deze beschrijving dient onderscheid te maken tussen de operationele administratie (stoffen en processen) en de financiële administratie, een risicoanalyse en de interne beheersmaatregelen.
 - a. Een beschrijving van de wijze waarop de gegevens van de acceptatieprocedure en de financiële registratie worden gekoppeld.
5. De bovenstaande procedures moeten gedurende de openingstijden van de inrichting voor het bevoegd gezag schriftelijk ter inzage liggen.
1. Ingangscontrole
De ter acceptatie aangeboden afvalstoffen dienen binnen de inrichting gewogen te worden. Een weeginrichting dient overeenkomstig de daarvoor geëigende voorschriften van het IJkwezen geijkt te zijn.
7. Binnen de inrichting mogen uitsluitend de volgende - van buiten de inrichting afkomstige- afvalstoffen maximaal worden opgeslagen en be- of verwerkt (Indeling overeenkomstig de Eural):

Afvalstof	Maximale opslag in tonnen	EURAL codes
Vliegas	40.000	10.01.02
Bodemas	15.000	10.01.01
Wiso split	13.500	10.01.02
Papierslib	1.000	03.03.99
Keramisch afval/chamotte	5.000	10.12.08
Zaagsel	2.000	02.01.07 en 03.01.05

8. Acceptatie van afvalstoffen is slechts toegestaan indien de vergunde maximale opslagcapaciteit van de te accepteren afvalstof niet wordt overschreden.
9. Hergebruik afvalstoffen
Bedrijfsafvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan dienen met het oog op hergebruik naar soort gescheiden te worden verzameld, opgeslagen en afgevoerd naar een bedrijf dat deze afvalstoffen kan hergebruiken of nuttig kan toepassen. Dit geldt in ieder geval voor:
- gevaarlijk afval;
 - papier en karton;
 - kunststof folie;
 - glas;
 - metalen;

- hout;
- pallets;
- kantoor- en kantineafval.

10. Afvoer van (gevaarlijke) afvalstoffen

De tijdens werkzaamheden vrijkomende (gevaarlijke) afvalstoffen dienen met het oog op verwerking naar soort te worden verzameld, opgeslagen en zo vaak als nodig naar een aangewezen vergunninghouder te worden afgevoerd. Gevaarlijke afvalstoffen en afvalstoffen welke verwijderd (gestort of verbrand) moeten worden, dienen tenminste 1 maal per jaar uit de inrichting worden afgevoerd. De onder K.7 genoemde afvalstoffen en vrijkomende afvalstoffen binnen de inrichting welke nuttig toepasbaar zijn mogen maximaal 3 jaar binnen de inrichting aanwezig zijn.

11. Antimengbepaling afvalstoffen

Partijen (gevaarlijke) afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund (waaronder aangevraagd). Uitsluitend partijen die tot dezelfde afvalcategorie behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is mogen worden samengevoegd.

12. Het is verboden gevaarlijke afvalstoffen als niet-gevaarlijk afval af te geven indien deze gevaarlijke afvalstoffen zijn vermengd met andere afvalstoffen en/of grondstoffen met het kennelijke effect dat de concentratiegrenzen zodanig zijn gewijzigd dat de stof niet langer wordt aangemerkt als gevaarlijke afvalstof. Het is uitsluitend toegestaan deze stoffen als gevaarlijke afvalstof te verwijderen.

13. Registratie en rapportage

- a. Vergunninghouder is verplicht een overzichtelijke registratie bij te houden van:
 - de geaccepteerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, ontdoener en transporteur);
 - de aangevoerde maar geweigerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof en reden van weigering);
 - de afgevoerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, afleveradres en transporteur);
 - de hoeveelheid afvalstoffen die in elke be-/verwerkings- of verwijderingsinstallatie is verwerkt, indien relevant uitgesplitst naar de mogelijke kwaliteiten van de te be-/verwerken of te vernietigen afvalstoffen;
 - de hoeveelheid en aard van de geproduceerde reststromen alsmede de wijze waarop deze zijn verwijderd;
- b. Daar waar in lid a een hoeveelheid dient te worden geregistreerd, dient deze te worden uitgedrukt in kilogrammen.
- c. Vergunninghouder dient de registratie gedurende tenminste 3 jaar te bewaren.
- d. Per kalenderjaar dient vergunninghouder binnen 3 maanden na afsluiting van het kalenderjaar aan het afdelingshoofd de getotaliseerde gegevens als bedoeld onder a te rapporteren. Daarbij moeten de gegevens getotaliseerd worden per be-/verwerkings of verwijderingsinstallatie. In deze rapportage dient verder een vergelijking te worden opgenomen van de op grond van lid a geregistreerde gegevens en de in het voorgaande jaar geregistreerde gegevens.

14. Afvalpreventieonderzoek

Vergunninghouder dient binnen 6 maanden na het van kracht worden van deze vergunning een beperkt afvalpreventieonderzoek te hebben uitgevoerd. Dit beperkt onderzoek dient inzicht te geven in de volgende aspecten:

- een beschrijving van het bedrijf met de activiteiten waarbij afvalstoffen ontstaan;
- procesbeschrijvingen en daarbij vrijkomende afvalstoffen;
- een inschatting van het afvalpreventiepotentieel;
- en overzicht van mogelijke afvalpreventiemaatregelen.

BEGRIPPEN

ADR:

Accord Européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route; Europese overeenkomst voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg;

AFDELINGSHOOFD:

het hoofd van de afdeling Vergunningen van de provincie Limburg;

AFGEWERKTE OLIE:

afgewerkte olie als bedoeld in hoofdstuk 13 van de Eural;

AFVALBEHEER:

de gehele keten van afvalscheiding aan de bron, inzamelen, vervoeren, opslaan, bewerken, nuttig toepassen en verwijderen van afvalstoffen;

AFVALBEHEERBIJDRAGE:

door producenten of importeurs aan een gezamenlijk fonds af te dragen bijdrage voor door hen nieuw op de markt gebrachte producten, zoals wit- en bruingoed. Het fonds wordt gebruikt voor de financiering van producentenverantwoordelijkheid. Oude naam is verwijderingsbijdrage;

AFVALBEHEERSPLAN:

het afvalbeheersplan als bedoeld in artikel 10.3 van de Wet milieubeheer;

AFVALCOMPONENT:

enkelvoudig bestanddeel van een afvalstroom;

AFVALFRACTIE:

afgescheiden afvalstoffen bestaande uit één of meerdere componenten

AFVALHOUT (A-KWALITEIT):

onbehandeld hout;

AFVALHOUT (B-KWALITEIT):
geverfd, gelakt of verlijmd hout;

AFVALHOUT (CC-KWALITEIT):
verduurzaamd hout (gecreosoteerd), exclusief met waterglas verduurzaamd hout;

AFVALHOUT (CA-KWALITEIT):
verduurzaamd hout (gewolmaniseerd), exclusief met waterglas verduurzaamd hout;

AFVALSTOFFEN:
afvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid van de Wet milieubeheer;

AFVALWATER:
afvalwater als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALSTOFFEN:
bedrijfsafvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALWATER:
bedrijfsafvalwater als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid van de Wet milieubeheer;

BEMIDDELAAR:
(rechts)persoon die niet zelf afvalstoffen in handen heeft, maar die bemiddelt tussen de aanbieder van afval (ontdoener, inzamelaar) en de verwerker van afval;

BESTRIJDINGSMIDDEL:
een stof of mengsel van stoffen zoals gedefinieerd in artikel 1 van de Bestrijdingsmiddelenwet (Stb. 1962);

BEVOEGD GEZAG:
het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BEWERKEN:
veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering;

BIJSTOKEN:
afvalstoffen worden omgezet in een gas, dat vervolgens wordt verbrand, (bijvoorbeeld vergassen of pyrolyse gevolgd door verbranden in een ketel van een elektriciteitscentrale;

BODEM:

het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeibare (onder andere grondwater) en gasvormige bestanddelen en organismen (verhardingslagen, worden, indien ze voor meer dan 50% uit bodemvreemd materiaal bestaan, niet als onderdeel van de bodem beschouwd);

BODEMBEDREIGENDE STOF:

stofgroepen I t/m VII zoals vermeld in het eindrapport van de Commissie Bodemsanering in gebruik zijnde bedrijfsterreinen van 1991, alsmede de stoffen zoals vermeld in lijst 2 van bijlage 1 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming van juli 2001;

BODEMBELASTING:

het proces waarbij verontreinigde stoffen op of in de bodem terecht komen;

BOUW- EN SLOOPAFVAL:

Afval dat vrijkomt bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen en andere bouwwerken;

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal);

BOUWSTOF:

materiaal in de hoedanigheid waarin het is bestemd in een werk te worden gebruikt en waarin de totaalgehalten aan silicium, calcium of aluminium tezamen meer dan 10% (m/m) van dat materiaal bedragen;

BOUWSTOFFENBESLUIT

het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming (Stb 567, 1995));

BRANDBARE (VLOEI)STOF:

een (vloe)stof die aan lucht van normale samenstelling en druk onder vuurverschijnselen blijft reageren, ook nadat de ontstekingsbron is weggenomen;

BRL:

door het KIWA bindend verklaarde beoordelingsrichtlijn waarin de eisen zijn opgenomen die door het KIWA worden gehanteerd als grondslag voor de afgifte en instandhouding van certificaten;

BSB:

BodemSanering in gebruik zijnde Bedrijfsterreinen;

C1-AFVALSTOFFEN:

niet-verwerkbare afvalstoffen die zodanig toxisch zijn dat berging ervan in de C2-deponie niet mogelijk is;

C2-AFVALSTOFFEN:

niet-verwerkbare sterk uitloogbare vaste anorganisch gevaarlijke afvalstoffen die slechts op of in de bodem gebracht kunnen worden, indien de beheermaatregelen en de voorzieningen zodanig zijn dat percolaatvorming wordt voorkomen, zodat de emissies naar de bodem verwaarloosbaar geacht kunnen worden (voor uitlooggrenswaarden zie bijlage 1 bij het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen);

C3-AFVALSTOFFEN:

niet-verwerkbare, matig uitloogbare vaste anorganische gevaarlijke afvalstoffen, die slechts op of in de bodem gebracht kunnen worden, indien de beheermaatregelen en de voorzieningen zodanig zijn dat percolaatvorming wordt voorkomen, zodat de emissies naar de bodem verwaarloosbaar geacht kunnen worden (voor uitlooggrenswaarden zie bijlage 1 bij het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen),

CATEGORIE 1-BOUWSTOF:

Categorie 1- bouwstof als bedoeld in het bouwstoffenbesluit;

CATEGORIE 2-BOUWSTOF:

Categorie 2- bouwstof als bedoeld in het bouwstoffenbesluit;

CATEGORIE 1-GROND:

Categorie 1- grond als bedoeld in het bouwstoffenbesluit;

CATEGORIE 2-GROND:

Categorie 2- grond als bedoeld in het bouwstoffenbesluit;

CPR:

uitgaven van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen, uitgegeven door het Directoraat Generaal van de Arbeid (DGA);

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/ Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen;

DIN:

een door het Deutsches Institut für Normung e.v. (DIN) uitgegeven publicatie;

DRAAGBAAR BLUSTOESTEL:

toestellen die voldoen aan het "Besluit draagbare blustoestellen 1986" (Stb. 1986, 553);

EMBALLAGE:

verpakkingsmateriaal, zoals: glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, laadketels, papieren en kunststof zakken, houten kisten en big-bags;

EQUIVALENT GELUIDNIVEAU (LAeq):

het gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse, in de loop van een bepaalde periode, optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai" 1999, uitgegeven door het Ministerie van VROM;

EURAL:

Europese afvalstoffenlijst zoals op 1 januari 2002 in werking is getreden;

FLUFF:

brandstof gemaakt uit papier/kunststofafval, niet geperst;

GASFLES:

een voor herhaald gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder, die voorzien is van één aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter;

GECONDITIONEERDE GEVAARIJKE AFVALSTOFFEN:

gevaarlijke anorganische afvalstoffen die door menging met toeslagstoffen of andersoortige bewerkingen zijn omgevormd tot afvalstoffen met beperkte uitloging en een duurzame vaste vorm, die voldoen aan de kwaliteitseisen die zijn gesteld in de regeling met betrekking tot de acceptatie van geconditioneerde gevaarlijke afvalstoffen op stortplaatsen en zijn gestort in een apart compartiment;

GELUIDGEVOELIGE BESTEMMINGEN:

gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465);

GELUIDGEVOELIGE RUIMTE VAN EEN WONING:

een verblijfsruimte als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel o, van het Bouwbesluit;

GELUIDSNIVEAU IN dB(A):

het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989;

GESCHEIDEN INZAMELING:

het apart inzamelen bij de bron of door collectieve inzamelmiddelen van een deel van een afvalstroom (bijvoorbeeld GFT-afval, papier, karton, glas);

GEURCONCENTRATIE:

de concentratie van geurveroorzakende componenten in lucht, uitgedrukt in geureenheden per m³ (ge/m³). Per definitie is 1 ge/m³ de concentratie die door 50% van een panel onderscheiden wordt van de achtergrondgeur;

GEUREENHEID (GE):

1 geureenheid (1 ge) is een dusdanige hoeveelheid van een gas of een gasmengsel dat na opmenging van de hoeveelheid geurvrije lucht tot een volume van 1 m³ het verkregen mengsel door de helft van de leden van een geurpanel wordt onderscheiden van geurvrije lucht;

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

Gevaarlijke afvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

GEVAARLIJKE STOFFEN:

stoffen waarop de Wet milieugevaarlijke stoffen van toepassing is;

GFT-AFVAL:

Groente-, fruit- en tuinafval;

GOEDEREN:

roerende zaken, met uitzondering van gevaarlijke stoffen, afvalstoffen en binnenlandse en buitenlandse wettige betaalmiddelen;

GROND:

niet-vormgegeven bouwstof met een vaste structuur, die van natuurlijke oorsprong is, niet door de mens is geproduceerd en onderdeel van de Nederlandse bodem kan uitmaken;

HANDELAAR:

(rechts)persoon die afvalstoffen kopen en verkopen en het afval ook daadwerkelijk zelf in handen hebben;

HERGEBRUIK:

het als product of materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof;

HOOGCALORISCH AFVAL:

te verbranden afvalstoffen met een stookwaarden van meer dan 11,5 MJ/kg (bij minder dan of gelijk aan 1% chloor) of meer dan 15 MJ/kg (bij meer dan 1% chloor),

(GROF)HUISHOUELIJK AFVAL:

afvalstoffen afkomstig van particuliere huishoudens, behoudens voor zover het afgegeven of ingezamelde bestanddelen van die afvalstoffen betreft, die zijn aangewezen als gevaarlijke afvalstoffen. Onder huishoudelijk afval vallen ook de grove bestanddelen die vaak als 'Grof huishoudelijk afval' worden genoemd, zoals grof tuinafval, meubels, tapijten en particulier bouw- en sloopafval;

IMMISSIERELEVANTE BRONVERMOGEN (L_{WR}):

het geluidvermogen van een rondom afstralende puntbron die op een plaats van de echte geluidsbron c.q. het broncentrum van een stelsel geluidsbronnen staat en op het immissiepunt hetzelfde geluidsniveau geeft als deze geluidsbron(nen);

INDUSTRIEEL AFVAL:

afval dat afkomstig is uit industriële bedrijven (SBI-klasse 2 en 3) excl. Het gevaarlijk afval, zuiveringsslib en bouw- en sloopafval, incl. papier- en ontinktingsslib;

INRICHTING:

Zoals beschreven in de aanvraag van Wienerberger Bircks B.V. locatie Poriso, Industrierrein Hendrik,

L2676.AO van 20 juni 2003;

INTEGRAAL KETENBEHEER:

beheer gericht op het sluiten van de stofkringlopen in de keten van grondstof – productieproces – product – afval en de daarbij behorende emissies;

INTERVENTIEWAARDE:

waarde waarmee voor verontreinigde stoffen in grond en grondwater het concentratieniveau wordt aangegeven waarboven sprake is van ernstige vermindering of dreigende vermindering van de functionele eigenschappen die de bodem heeft voor mens, plant of dier;

INZAMELEN:

het ophalen van afvalstoffen bij een persoon die zich van die afvalstoffen ontdoet door afgifte aan degene die de afvalstoffen ophaalt;

K0-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt lager dan 0 °C (273 K), bepaald volgens NEN-EN 57, en een kookpunt van ten hoogste 35 °C (308 K);

K1-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt van 0 °C (273 K) tot 21°C (294 K), bepaald volgens NEN-EN 57;

K2-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt gelijk aan of boven 21°C (294 K) en ten hoogste 55°C (328 K), bepaald volgens NEN-EN 57;

K3-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt boven 55°C (328 K), bepaald volgens NEN-EN 2719;

KIWA:

KIWA N.V., Instituut voor certificatie, keuringen en advisering integrale kwaliteitszorg voor bouw-, water- en milieusector, gevestigd te Rijswijk;

KLEIN CHEMISCH/GEVAARLIJK AFVAL (KCA/KGA):

afvalstoffen als bedoeld in hoofdstuk 13 van de Eural;

KWALITATIEVE PREVENTIE:

het nemen van maatregelen waardoor de milieuschadelijkheid van afvalstoffen afneemt;

KWANTITATIEVE PREVENTIE:

het nemen van maatregelen tot het reduceren van de hoeveelheid afvalstoffen;

LAAGCALORISCH AFVAL:

Te verbranden afvalstoffen met een stookwaarden minder dan 11,5 MJ/kg (bij een chloorgehalte gelijk aan of minder dan 1%) of minder dan 15 MJ/kg (bij meer dan 1% chloor);

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{A,r,LT}$):

de beoordelingsgrootte die gebaseerd is op het equivalent ($L_{A,eq,T}$) waarbij tevens rekening gehouden wordt met de afzonderlijke geluidsbijdragen tijdens de verschillende bedrijfstoestanden van de inrichting, alsmede met het karakter van het geluid (impulsachtig, tonaal, muziek) en variaties van het immissieniveau als gevolg van verschillende weersomstandigheden (meteocorrectie);

LEKVERLIESGEVOELIGE APPARATUUR EN HANDELINGEN:

Asdoorvoeringen, regelkleppen, open eindkleppen, flensverbindingen, afsluiters, pompen, compressoren, veiligheidskleppen, tankopslagen, afblazen tijdens opstart- en stopprocedures, afvalwatersystemen, verlaadactiviteiten, monsternamapunten, schoonmaakwerkzaamheden, gas- en/of vloeistofvrij maken van procesonderdelen t.b.v. reparatie en onderhoud;

LEKVRIJE VERWIJDERING:

verwijdering waarbij alle gevaarlijke afvalstoffen op een legale wijze daadwerkelijk op de daarvoor bestemde plaats terechtkomen;

MAXIMAAL GELUIDNIVEAU ($L_{A,max}$):

het hoogste A-gewogen geluidniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectie term C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms;

MEESTOKEN:

afvalstoffen worden direct mee verbrand in een andere installatie dan een AVI (bijvoorbeeld als vervanger van kolen in een kolengestookte elektriciteitscentrale);

MENGEN:

het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentratie niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen;

MINIMUMSTANDAARD:

minimale hoogwaardigheid van de wijze van be- of verwerken van een afvalstof of categorie van afvalstoffen. De minimumstandaard legt de maximaal toegestane milieudruk van een be- of verwerking vast;

NASCHEIDEN:

het scheiden in een installatie van componenten uitingezameld afval voorafgaand aan nuttige toepassing of verwijdering;

NEN:

door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm;

NEN-EN:

door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NEN-ISO:

door de International Organization for Standardization opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NIET-VLUCHTIGE STOFFEN:

de groep van stoffen met een kookpunt hoger dan circa 500 °C (773 K) (bij een druk van 101,3 kPa);

NIET-VORMGEGEVEN BOUWSTOF:

bouwstof, niet zijnde een vormgegeven bouwstof

NPR:

Nederlandse praktijkrichtlijn, uitgegeven door het NNI;

NRB:

Nederlandse Richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, uitgegeven door het informatiecentrum Milieuvergunningen in opdracht van het ministerie van VROM, uitgave juli 2001;

NORMAAL m³ (m₀³):

Concentraties, de betrokken zijn op droog afgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K);

NUTTIGE TOEPASSING:

Nuttige toepassing als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

NVN:

Nederlandse VoorNorm, uitgegeven door het NNI, vooruitlopend op een NEN-norm;

ONBRANDBAAR:

het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064, uitgave 1991;

ONDERZOEKSHYPOTHESE:

veronderstelling over de ruimtelijke verdeling van de verontreinigende stof in het betreffende bodemcompartiment die wordt gebruikt voor het bepalen van de onderzoeksstrategie. De onderzoekshypothese wordt opgebouwd op basis van een aantal separate aannames die elk een specifiek deel van het verontreinigingsproces beschrijven;

ONDERZOEKSSTRATEGIE:

de opzet van het verkennend onderzoek waarin het aantal te nemen monsters, de plaatsen op de locatie waar deze moeten worden genomen en de stoffen die in deze monsters worden bepaald, is vastgelegd. De onderzoeksstrategie wordt vastgesteld op basis van de onderzoekshypotheses uit het vooronderzoek in combinatie met de aanleiding en doelstelling van het onderzoek;

ONTDOENER:

persoon of bedrijf waar afval ontstaat en die zich van het afval wil ontdoen door het afval af te geven aan een inzamelaar, handelaar, bewerker of verwerker;

ONTVLAMBARE STOF:

een brandbare vloeistof die een vlampunt heeft van gelijk aan of boven 21 °C (294 K) en ten hoogste 55 °C (328 K) [K2-vloeistof];

(LICHT) ONTVLAMBARE STOF:

een stof die:

1. bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie in temperatuur kan stijgen en tenslotte kan ontbranden;
2. in vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kan worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijft branden of gloeien;
3. in vloeibare toestand, een vlampunt heeft van 0 °C (273 K) tot 21 °C (294 K) [K1-vloeistof];
4. in gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar is of,
5. bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelt.

(ZEER LICHT) ONTVLAMBARE STOF:

1. een brandbare vloeistof die een vlampunt heeft van lager dan 0 °C (273 K) en een kookpunt heeft van ten hoogste 35 °C (308 K) [K0-vloeistof];
alsmede:
2. een brandbaar gas, die bij omgevingstemperatuur tot vloeistof zijn verdicht;

OPSLAAN:

het tijdelijk in bezit hebben van afvalstoffen, alsmede het samenvoegen of sorteren hiervan ten behoeve van dat in bezit hebben;

OVERSLAAN:

het (be)laden, lossen, overladen, hevelen, alsmede het opslaan gedurende een periode tot maximaal 7 dagen;

PARTIJ:

een hoeveelheid afvalstoffen, die uit het oogpunt van (deel-)proces van oorsprong en uit het oogpunt van wijze van opslag als eenheid wordt beschouwd;

PELLETS:

brandstof, geperste korrels uit gesorteerde afvalstoffen;

PERCENTIELWAARDE:

geeft het percentage van de tijd aan, dat een zekere concentratie niet wordt overschreden;

PREVENTIE:

het voorkomen en beperken van het ontstaan van afvalstoffen en het verminderen van de milieuschadelijkheid van afvalstoffen;

PRODUCTVERANTWOORDELIJKHEID:

verantwoordelijkheid van producenten (en importeurs) voor hun product in het afvalstadium;

PYROLYSE:

chemische omzetting of ontleding van organische afvalcomponenten door verhitting bij afwezigheid van vrije zuurstof of voldoende vrije zuurstof;

REINIGINGSDIENSTENAFVAL:

afval ingezameld door gemeentelijke reinigingsdiensten dat niet afkomstig is uit particuliere huishoudens of bedrijven. Hiertoe behoren plantsoenafval, veegvuil, marktafval, drijfafval en riool-, kolken- en gemalenslib;

REFERENTIE NIVEAU:

de hoogste waarde van de onder 1. en 2. genoemde niveaus, bepaald overeenkomstig het Besluit bepaling referentieniveau-periode (Stcrt. 1982, 162):

1. het geluidsniveau, uitgedrukt in dB(A), dat gemeten over een bepaalde periode gedurende 95% van de tijd wordt overschreden, exclusief de bijdrage van de inrichting zelf;
2. het optredende equivalente geluidsniveau (LAeq) veroorzaakt door wegverkeersbronnen minus 10 dB(A), met dien verstande dat voor de nachtperiode van 23.00 tot 07.00 uur alleen wegverkeersbronnen in rekening mogen worden gebracht met een intensiteit van meer dan 500 motorvoertuigen gedurende die periode;

REINIGBARE GROND:

verontreinigde grond die op grond van de Regeling beoordeling reinigbaarheid grond bodemsanering (Stcrt. 251, 1994) als reinigbaar is aangemerkt;

RIOLERING:

een gesloten leidingsysteem voor het transport van afvalwater, percolatiewater en al dan niet verontreinigd hemelwater;

SCG:

N.V. Service Centrum Grondreiniging gevestigd te Utrecht;

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

SCHONE GROND:

grond die geen van de samenstellingswaarden voor anorganische en organische stoffen zoals aangegeven in bijlage 1 van het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming,

overschrijdt;

SCIOS:

Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud aan Stookinstallaties;

SHREDDERINSTALLATIE:

toestel dat voor het stuktrekken of versnijden van autowrakken wordt gebruikt;

STABIELE BEDRIJFSVOERING:

het in bedrijf hebben van een installatie of proces onder die omstandigheden waarvoor de installatie/proces is ontworpen;

STANDAARD RAW-BEPALINGEN:

een stelsel van moderne administratieve en technische bepalingen voor RAW-bestekken in de grond-, water- en wegenbouw, uitgegeven door de Stichting Centrum voor Regelgeving en onderzoek in de Grond- Water en Wegenbouw en de Verkeerstechniek, Postbus 37, 6710 BA Ede;

STOOKWAARDE:

de hoeveelheid energie per massa-eenheid, die vrijkomt bij verbranding van afval. Dit is de calorische waarde minus het energieverlies dat optreedt door verdamping van het water dat tijdens het verbrandingsproces ontstaat;

STORTEN:

het op of in de bodem brengen van afvalstoffen, al dan niet verpakt, om deze stoffen daar te laten;

STREEFWAARDEN:

de waarden zoals die zijn opgenomen in de circulaire van 9 mei 1994, no. DBO/07494013 van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

UURVRACHT:

het product van elke gemeten halfuursgemiddelde concentratie en de gemeten volumestroom ten tijde van de halfuursgemiddelde concentratiemeting;

VERBRANDEN ALS VORM VAN NUTTIGE TOEPASSING:

het toepassen van afvalstoffen als brandstof in een elektriciteitscentrale, cementoven of specifiek ontwikkelde installaties;

VERBRANDEN ALS VORM VAN VERWIJDEREN:

door verbranden vernietigen. Voor niet-gevaarlijk afval gebeurt dat meestal in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI), voor gevaarlijk afval in een draaitrommeloven (DTO);

VERGASSEN:

omzetting van vaste brandstoffen in een energetisch laagwaardig gas, door reactie bij gloeitemperatuur met lucht, zuurstof, stoom of andere reactieve gassen of mengsels hiervan;

VERKEERSBEWEGING:

Het aan- of afrijden met een persoon-, bestel- of vrachtwagen;

VERONTREINIGDE GROND:

grond die een of meerdere samenstellingswaarden voor anorganische en organische stoffen zoals aangegeven in bijlage 1 van het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming, overschrijdt

VERVOERDER:

bedrijf dat afvalstoffen vervoert;

VERWERKEN:

het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, alsmede de handelingen die daartoe leiden;

VERWIJDEREN:

handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIA van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste verwijderingshandelingen die in het LAP worden behandeld zijn verbranden als vorm van verwijderen en storten;

VLG:

Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen;

VLIEGAS:

vaste verbrandingsresten die door hun zeer geringe afmetingen in de rookgassen worden meegevoerd;

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING

effectgerichte voorziening die waarborgt dat- onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking- geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen;

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING

een niet vloeistofdichte voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen tijdelijk zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem kan plaatsvinden;

VLUCHTIGE STOFFEN:

de groep van stoffen met een kookpunt lager dan 300 °C (573 K) (bij een druk van 101kPa);

VOERTUIG:

voertuig als bedoeld in:

1. artikel 1.1, onder h, onderdeel 2, van het Voertuigreglement met een maximum gewicht van ten hoogste 3.500 kilogram;
2. artikel 1.1, onder m, van het Voertuigreglement, niet zijnde een voertuig op twee wielen, of;
3. artikel 1.1, onder at, van het Voertuigreglement.

VORMGEGEVEN BOUWSTOF:

bouwstof met een volume per kleinste eenheid van tenminste cm^3 , die onder normale omstandigheden een duurzame vormvastheid heeft;

VOS:

alle organische stoffen die bij 293,15 K een dampspanning hebben van 10 Pascal of meer die onder gebruiksomstandigheden een vergelijkbare vluchtigheid hebben;

WERK:

grondwerk, wegenbouwkundig werk, waterkundig werk of bouwwerk;

WONING:

een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning gebruik wordt of daartoe is bestemd;

ZUIVERINGSSLIB:

het afval dat ontstaat bij de zuivering van communaal en industrieel afvalwater en de productie van drinkwater;

ZWARTE-LIJST-STOF:

die stoffen die leiden tot een onomkeerbare of onherstelbare schade aan het milieu; de lijst is opgenomen in het IMP-Milieubeheer (tabel 3.4.4.) uitgegeven door Ministerie VROM.